Έτος ΙΑ'

Τεῦχος 245ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρίας καὶ τέως Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γ. Ράλλης, ἀπονέμει εἰς τοὺς νικητὰς τῶν Πανελληνίων Σκοπευτικῶν Ἀγώνων ἔτους 1963 τὰ ἀθλοθετηθέντα κύπελλα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΑ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1963 | ΤΕΥΧΟΣ 245ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ εἰς τοὺς μὴ λαϊκοὺς κινηματογράφους φοιτῶσι καθάρματα, ὀλιγώτερα μέν, ἀλλὰ πάντως ἀρκετά, ἅτινα ἐνεργοῦσιν ἐπιθέσεις διὰ χειρονομιῶν ἐναντίον παιδίων, τὰ ὁποῖα ὅμως, λόγῳ τῆς ἡλικίας των, «ἐντρέπονται νὰ φωνάξουν καὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦν, εὑρισκόμενα εἰς ἀμηχανίαν ὡς πρὸς τὸ τί πρέπει νὰ κάμουν».

Χαρακτηριστικὴ ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἀκόλουθος περιγραφὴ ὑπὸ τοῦ Δημ. Ψαθᾶ (Ἐφημερὶς Ἀθηνῶν «Νέα» τῆς 18 Ἰανουαρίου 1963):

«ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΜΕΤΡΟ»

«Ὑπάρχουν οἱ ἄνθρωποι, ὑπάρχουν καὶ οἱ γουρουνάνθρωποι. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι πολλοί, οἱ γουρουνάνθρωποι ἐλάχιστοι. Μὲ τὸ νὰ εἶναι, ὅμως, ἐλάχιστοι, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι θὰ πρέπει νὰ μένουν ἀνενόχλητοι γιὰ νὰ βρωμίζουν τοὺς ἀνθρώπους.

»Πρόκειται γιὰ τὰ δίποδα ἐκεῖνα, ποὺ ξεκινώντας ἀπ' τὴν κτηνώδη σκέψη ὅτι ὅλες οἱ γυναῖκες εἶναι τοῦ ἴδιου ἠθικοῦ ποιοῦ, σπεύδουν νὰ ἐπωφεληθοῦν, εἴτε στὸν δρόμο βρίσκονται, εἴτε σὲ κινηματογράφο, εἴτε σὲ ἄλλο κέντρο. Μερικά, μάλιστα, ἀπὸ αὐτὰ τὰ δίποδα—συνήθως ἡλικίας προχωρημένης—μὴ κάνοντας καμμιὰ διάκριση στοὺς στόχους των φτάνουν νὰ ἐνοχλοῦν ἀκόμα καὶ κοριτσάκια—νήπια, ὀκτὼ ἕως δέκα ἐτῶν.

»Καὶ γιὰ μὲν τὴν ἄλλη δράση τους—στοὺς δρόμους ἢ ἀλλοῦ—δὲν ὑπάρχει τρόπος ἄμυνας προληπτικῆς, ἐπειδὴ τὰ κρούσματα εἶναι σποραδικὰ καὶ συμπτωματικά. Ἂν προλάβῃ ἡ Ἀστυνομία, ἔχει καλῶς, ἀλλοιῶς τρέχα γύρευε τὸν δράστη. Ὑπάρχει ὅμως στὴν Ἀθήνα ἕνας κινηματογράφος, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἐντευκτήριό τους καὶ ἀναρωτιέμαι, πῶς ἡ Ἀστυνομία δὲν τὸν ἔχει ἐπισημάνει μέχρι τώρα καὶ πῶς δὲν ἅρπαξε κανένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δίποδα, ποὺ βρίθουν στὴν αἴθουσά του, γιὰ νὰ κυνηγήσουνε τὸ θήραμα.

»Μέσα στὶς ἀμέτρητες αἴθουσες δημοσίων θεαμάτων στὴν πρωτεύουσά μας —κινηματογράφοι καὶ θέατρα—ὑπάρχει μιὰ μονάχα, γιὰ παιδιά, ἡ αἴθουσα τοῦ «Σινεάκ». Εἶναι ἡ μόνη ποὺ λειτουργεῖ τακτικά, ὅλες τὶς ὧρες κι' ὅλες τὶς μέρες, ἔτσι, ὥστε ν' ἀποτελῇ μοναδικὴ διέξοδο γιὰ μιὰ μητέρα, ποὺ θέλει νὰ ψυχαγωγήσῃ τὸ παιδάκι της. Ἔ, λοιπόν, μόλις περάσῃ μέσα στὸ μισοσκόταδο καὶ καθίσῃ μὲ τὸ

παιδάκι της, θὰ ζυγώση ἀμέσως ὁ νταγκλαρᾶς σοβαρὸς-σοβαρός, καὶ ἀδιάφορος, θὰ στρωθῆ πλάϊ, θὰ καρφώση τὸ μάτι στὴν ὀθόνη καὶ θ' ἀρχίση... νὰ ψαχουλεύη τὰ πέριξ.

»Αὐτὸ γίνεται συστηματικὰ καὶ μπορεῖ νὰ τὸ προσέξη ἡ κάθε μιά. Μόλις ἀδειάση θέση—ἂν δὲν ὑπάρχη διαθέσιμη—θὰ σηκωθῆ ἀμέσως ὁ καιροφυλακτῶν νταγκλαρᾶς καὶ θὰ σπεύση νὰ τὴν πιάση γιὰ τὰ περαιτέρω. Ἂν συμβῆ νὰ βρεθῆ ἡ μητέρα πλάϊ, θὰ δεχθῆ τὶς θωπεῖες ἐκείνη, ἀλλὰ κι' ἂν εἶναι τὸ κοριτσάκι—ἀκόμα καὶ μωρὸ—θὰ ὑποστῆ τὶς θωπευτικὲς ἐπιθέσεις τοῦ διπόδου γουρουνιοῦ, ἐκεῖνο.

»Πολλὲς μητέρες, κατὰ καιρούς, μοῦ ἔκαναν παράπονα παρακαλῶντας νὰ συστήσω στὴν Ἀστυνομία νὰ πάρη κάποιο μέτρο, ἀφοῦ ἡ ἀνάγκη τῆς προσφορᾶς κάποιας ψυχαγωγίας στὰ παιδιά, τὶς ὑποχρεώνει νὰ πηγαίνουν μόνον ἐκεῖ. Αὐτὴ τὴν φορὰ ὁ διαμαρτυρόμενος εἶναι ἕνας πατέρας—κοριτσιοῦ 8 ἐτῶν—τὸ γράμμα τοῦ ὁποίου καὶ δημοσιεύω ἀτόφιο, γιὰ νὰ πάρη ὁ καθένας μιὰ ἰδέα:

»—«Πρὸ μηνὸς περίπου, γράφει, μιὰ Κυριακὴ πρωΐ πῆγα στὸ «Σινεὰκ» μὲ τὴν κόρη μου, ἡλικίας 8 ἐτῶν. Τὴν ἔβαλα σὲ μιὰ θέση καὶ βγῆκα ἔξω γιὰ μιὰ ἐπείγουσα δουλειά. Γύρισα μετὰ μισὴ ὥρα περίπου, κι' ἔμεινα λίγο καὶ μετὰ φύγαμε μαζί. Στὸν δρόμο, ὅταν τὴν ρώτησα, ἂν τῆς ἄρεσε τὸ σινεμά, μοῦ εἶπε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ παρακολουθήση καλά, γιατὶ κάποιος δίπλα της... τὴν γαργαλοῦσε. Δὲν ἤξερα, τί νὰ πῶ στὸ κοριτσάκι, γιὰ νὰ μὴ λερώσω τὴν ἀγνὴ ψυχή του. Τῆς εἶπα, λοιπόν, ὅτι μᾶλλον αὐτὸς θὰ ἦταν κανένας κλέφτης κι' ἔψαχνε τὴν τσέπη της γιὰ νὰ τὴν κλέψη.

—»Τὴν Πρωτοχρονιὰ τὴν ξαναπῆγα στὸ «Σινεάκ» μαζὶ μὲ μιὰ ἐξαδέλφη της τῆς ἴδιας ἡλικίας. Ἐπειδὴ δὲν εἶχε ἄδεια θέση δίπλα τους, κάθησα ἐγὼ στὴν προηγούμενη σειρὰ καθισμάτων καὶ κάθε τόσο τὶς παρακολουθοῦσα. Σὲ λίγο ἄδειασε μιὰ θέση δίπλα τους, ἀλλὰ πρὶν προλάβω ἐγώ, ἔσπευσε καὶ τὴν κατέλαβε ἕνας... κύριος καλοντυμένος, περίπου 50 χρόνων. Ἔχοντας ὑπ' ὄψει μου τὸ προηγούμενο παρακολουθοῦσα συνεχῶς τὶς μικρές. Καὶ πράγματι αὐτὸς ὁ κύριος (!) ἄρχισε νὰ χαϊδεύη τὸ πόδι τῆς μικρῆς, ποὺ καθόταν δίπλα του. Ἡ μικρὴ φαινόταν καθαρὰ ὅτι δυσφοροῦσε καὶ ὅταν τὸ ὑποκείμενο αὐτὸ ἀντελήφθη ὅτι τὸν εἶδα, σταμάτησε, ἔκανε πὼς παρακολουθεῖ μὲ πολλὴ προσοχὴ τὴν ταινία, γιὰ νὰ ἐπαναλάβη πάλι σὲ λίγο τὴν δουλειά του. Ὁπότε πειὰ δὲν κρατήθηκα, σηκώθηκα ἀπὸ τὴ θέση μου, τὸν ἅρπαξα ἀπ' τὴν γραβάτα καὶ τὸν πέταξα ἔξω ἀπ' τὴν αἴθουσα μὲ τὶς γροθιὲς καὶ τὶς κλωτσιές. Φυσικὰ ἔγινε μεγάλη φασαρία ἀλλά, δυστυχῶς, δὲν βρέθηκε κανένα ὄργανο τῆς τάξεως γιὰ νὰ τὸν παραδώσω τὸν παληάνθρωπο.

—»Δὲν συμφωνεῖτε κι' ἐσεῖς ὅτι ἡ Ἀστυνομία θὰ πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὴν ἐξάλειψη αὐτῆς τῆς ἀηδίας, εἰδικὰ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κινηματογράφο, ἀφοῦ εἶναι ὁ μοναδικὸς ὅπου μπορεῖ νὰ πάη κανένας τὸ παιδάκι του, νὰ ψυχαγωγηθῆ λιγάκι; Μὲ πολλὴ ἐκτίμηση: Ἕνας πατέρας» (ὄνομα καὶ διεύθυνση).

»Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Στρατοῦ εἶναι ὁ ἐπιστολογράφος μου κι' ἔτσι εἶχε τὸ κουράγιο νὰ φιλοδωρήση τὸ διεστραμμένο δίποδο, ὅπως τοῦ χρειαζόταν. Αὐτό, ὅμως, δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κάνη μιὰ γυναίκα, ποὺ στὸ τέλος μπορεῖ νὰ βρῆ καὶ τὸν μπελᾶ της.

»Ἡ περίπτωση πάντως, δὲν εἶναι καθόλου συμπτωματική. Μέσα στὰ τόσα ἄλλα ποὺ κατὰ καιροὺς ἀκούω εἰδικὰ γι' αὐτὴ τὴν αἴθουσα, μοῦ διηγόταν καὶ μιὰ κυρία προχωρημένης ἡλικίας ὅτι ἕνας νεαρὸς ἅπλωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ ἐπιδοθῆ στὶς σχετικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἡ κυρία, ποὺ ἔχει χιοῦμορ, γύρισε τότε, καὶ τοῦ παρατήρησε:

»—«Παιδάκι μου κάνεις λάθος. Περίμενε πρῶτα ν' ἀνάψουν τὰ φῶτα κι' ὕστερα προχωρᾶς στὰ ἔργα σου...».

»Δὲν ξέρω ἂν στὸν κινηματογράφο αὐτὸ δίνουν τὰ ραντεβοῦ τους καὶ τὰ θηλυκὰ τοῦ ἡμικόσμου, ὥστε νὰ ἐνθαρρύνωνται στὸ ἔργο τους οἱ φερέλπιδες ἢ διεστραμ-

μένοι γηραλέοι κατακτητὲς τοῦ εἴδους. Εἶναι ὅμως ἀναμφισβήτητο ὅτι ἔχουν σταμπάρει τὴν αἴθουσα πολλὰ καθάρματα, γι' αὐτὸ κι' ἡ παρουσία παιδιῶν καὶ μητέρων, οἱασδήποτε ἡλικίας, νὰ μὴν εἶναι πάντα χωρὶς ἐνοχλήσεις ἀηδιαστικές. Γιὰ ὅλα αὐτά, νομίζω ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας κ. Καραμπέτσος θὰ ἔπρεπε νὰ διαθέσῃ ἕναν ἀστυφύλακα μονίμως γιὰ τὸ «Σινεάκ», ὥστε νὰ μποροῦν, ἄφοβα πιά, νὰ ψυχαγωγοῦνται τὰ παιδιά».

4. Ὁδὸς τοῦ διερεθίζοντος καὶ προκαλοῦντος πρὸς διεφθαρμένας πράξεις σκότους.

'Εξ ἄλλου τὸ σκότος αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶναι κακὸς σύμβουλος, διότι διερεθίζει πάντα, ἰδίως δὲ καὶ τὸν νέον πρὸς ἀσχημοσύνην ἢ πρὸς οἱανδήποτε ἄλλην παρεκτροπὴν κατὰ τῶν ἠθῶν ἢ καὶ ἄλλην.

Τοιοῦτο δὲ σκότος προσφέρει εἰς τοὺς νέους καὶ εἰς τὰς νέας βεβαίως ἡ αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου, ἡ ὁποία εὐνοεῖ τὴν ἀναίδειαν, τὴν θρασύτητα καὶ τὴν ἐπιθετικότητά των, γενετησίαν ἢ ἄλλην.

Παραστατικὴ αἴφνης εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ ἀνηλίκων τοῦ Δικαστηρίου ἀνηλίκων Τριπόλεως Γεωργίου Μποτῆ ἀναφερομένη περίπτωσις τοῦ Ν., ἐτῶν 16 (ἀπόφασις Σεπτεμβρίου 1962).

«'Ο ἀνήλικος Ν. ἀνήκει εἰς τετραμελῆ ἄπορον οἰκογένειαν. 'Ο πατήρ του ἀπὸ 8ετίας περίπου εὑρίσκεται ἐν νευρικῇ παραλύσει μὲ τελείαν διανοητικὴν ἀναπηρίαν. 'Η κατάστασίς του αὕτη προῆλθεν, ὡς φαίνεται, ἐκ τῆς καταχρήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. 'Η μήτηρ του εἶναι ἀγράμματος καὶ μικρᾶς διανοητικῆς ἀντιλήψεως καὶ ὀξυνοίας. Αὕτη καταβάλλει προσπαθείας διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων της, ἐν τούτοις αἱ προσπάθειαί της παραμένουν ἀτελεσφόρητοι, δεδομένης τῆς διαρκοῦς ἀπουσίας της ἐκ τῆς οἰκίας της. Ἄβουλος καὶ φλύαρος δὲν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην καὶ σεβασμὸν πρὸς τὰ τέκνα της. Πάντοτε προσπαθεῖ νὰ δικαιολογῇ τὰς παρεκτροπὰς τῶν τέκνων της ρίπτουσα τὰς εὐθύνας εἰς τὰς κακὰς συναναστροφάς των.

'Αποφοιτήσας ὁ ἀνήλικος ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἤρχισε νὰ ἀλητεύῃ καὶ νὰ γίνεται τακτικὸς θαμὼν τοῦ κινηματογράφου. Ἤλλαξεν ἀλληλοδιαδόχως διάφορα ἐπαγγέλματα. Τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανεν ἐκ τῆς ἐργασίας του, ἠνάλισκεν ὁ ἴδιος μετὰ φίλων του. 'Η διαρκὴς φοίτησίς του εἰς τὸν κινηματογράφον, καὶ δὴ εἰς ἔργα ἀκατάλληλα, τοῦ ἐδημιούργησε μίαν κατάστασιν μονίμου ροπῆς πρὸς τὴν ἀλητείαν. 'Ο ἴδιος ὁ ἀνήλικος ὡμολόγησεν ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ κινηματογράφου ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπισκεφθῇ κακόφημον οἶκον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξεδιώχθη ὡς ἀνήλικος. «Ἤθελα κάπου νὰ ξεσκάσω...» ἔλεγεν ὁ ἀνήλικος.

Πράγματι οὗτος παρακολουθῶν ἓν ἔργον εἰς τὸν κινηματογράφον «'Αρίων» καὶ ἰδὼν τὴν μικρὰν Π. νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰ οὐρητήρια ἠκολούθησεν αὐτὴν ἀποπειραθεὶς νὰ τὴν βιάσῃ.

'Ιδοὺ πῶς περιγράφει ὁ ἴδιος τὴν πρᾶξιν του:

«... Καθόμουνα μπροστὰ-μπροστὰ καὶ παρακολουθοῦσα τὸ ἔργο. Ἤμουνα ἀναστατωμένος. Τότε διέκρινα μιὰ μικρὴ—ἡλικίας 10 ἐτῶν περίπου—νὰ περνᾶ ἀπὸ μπροστά μου καὶ νὰ πηγαίνῃ μόνη της στὰ οὐρητήρια. Βρῆκα τότε τὴν εὐκαιρία, τὴν ἀκολούθησα καὶ τῆς ἐπετέθηκα νὰ τὴν βιάσω, ἐνῷ ἐκείνη φώναζε ἀναστατωμένη. Τότε βγαίνοντας ἀπὸ τὰ οὐρητήρια, δῆθεν ὅτι κυνηγοῦσα κάποιον, φωνάζοντας—τοῦτο τὸ εἶχα 'δῆ σὲ κάποιο ἄλλο ἔργο—καὶ ἔτσι ξέφυγα κείνη τὴ στιγμὴ τὸν κίνδυνο...».

Ἤδη ὁ ἀνήλικος εὑρίσκεται ἐν τῷ 'Αναμορφωτικῷ καταστήματι ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως Κορυδαλλοῦ. 'Εκ τῆς ἀλληλογραφίας φαίνεται ὅτι συνῆλθε. Γράφει δὲ εἰς τὸν ἐν Τριπόλει ἐπιμελητὴν ἀνηλίκων εἰς μίαν ἐπιστολήν: «... Νὰ προσέχῃς τὴν μητέρα μου καὶ πές της νὰ μὴν ἀφήσῃ τὸν Παναγιώτη (ἀδελφόν του μικρότερον ἡλικίας 8 ἐτῶν) νὰ πηγαίνῃ στὸν κινηματογράφο...».

5. Ὁδὸς τῆς ἡρωοποιήσεως τῶν ἠθοποιῶν τοῦ κινηματογράφου.

Ἑτέρα ὁδός, διὰ τῆς ὁποίας ρίπτονται οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες εἰς τὸν κατήφορον, εἶναι ἡ ἐνδοξοποίησις καὶ ἡρωοποίησις τῶν διαφόρων ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἠθοποιῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει κατωτέρας ποιότητος κριτηρίων.

Γίνεται δὲ ἡ διαφήμισις τούτων, βάσει συστηματικοῦ σχεδίου, διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν, διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν καὶ τῆς τηλεοράσεως, διὰ φωτογραφιῶν καὶ διὰ παντὸς δυνατοῦ νοητοῦ μέσου.

Καὶ τοιουτοτρόπως πληροφορεῖται μετὰ πάσης λεπτομερείας τὸ κοινὸν τὴν διαφημιζομένην ὡς ὀνειρώδη ζωήν των, τὴν οὐρὰν τῶν θαυμαστῶν καὶ τῶν θαυμαστριῶν των, τὰς ἐρωτικάς των ἐπιτυχίας, τὰ πλούσια ἔσοδά των καὶ τὰς σπατάλας των, τὰς ἡδυπαθείας καὶ τὰ ἐρωτικάσκάνδαλά των, τὰ ἀλλεπάλληλα διαζύγιά των καὶ τὸν ἀνεξάντλητον ἀριθμὸν τῶν συζύγων των, τὰς ἐγκυμοσύνας καὶ τὰς μοιχείας, τὰς ἀνταλλαγὰς ἐραστῶν καὶ συζύγων, τὰς ἰδιοτροπίας των καὶ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς τρόπους των τοῦ φέρεσθαι, τὰς ἀποπείρας των πρὸς αὐτοκτονίαν καὶ μίαν «ἀρρωστημένην ζωὴν» ἑνὸς Χόλλυγουντ κ.ο.κ.

Καὶ ἐμφανίζονται εἰς τὰς φωτογραφίας οἱ ἠθοποιοὶ ὡς κομψοὶ καὶ ἑλκυστικοὶ γόητες καὶ αἱ ἠθοποιοὶ ὡς μοιραῖαι ἀεροδυναμικαὶ καλλοναί, μὲ πολυτελεῖς ἀμφιέσεις, μὲ κοσμήματα ἄφθονα, μὲ ἰδιοτρόπους καὶ ἐξωτικὰς κομμώσεις, καὶ μὲ τὸν τονισμὸν τοῦ στήθους, τῶν μηρῶν καὶ τῶν ποδῶν καὶ μὲ προκλητικὴν ἐπίδειξιν τοῦ γυμνοῦ καὶ πάσης καμπυλότητός των.

Καὶ ἀποκαλοῦνται πομπωδῶς «κινηματογραφικοὶ ἀστέρες» ἐκπέμποντες μυστηριώδη γοητείαν καὶ μυστηριώδη γενετησίαν ἑλκυστικότητα (κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ συρμοῦ: μυστηριῶδες «σὲξ»).

Ἰδιαιτέρως ὅμως οἱ νεαροὶ καὶ αἱ νεαραί, οἱ ὁποῖοι καὶ αἱ ὁποῖαι ἐκ φύσεως ἀναζητοῦσιν ἰδανικὰ πρότυπα καὶ ρέπουσι πρὸς μίμησιν, καταλαμβάνονται ὑπὸ θαυμασμοῦ καὶ ἀπὸ θαυμαστῶν καὶ θαυμαστριῶν προσπαθοῦσι νὰ μεταβληθῶσι καὶ εἰς μιμητάς των, ἀκολουθοῦντες τὴν ζωὴν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ἐνδαλμάτων των.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ἓν αἰσχρὸν παράδειγμα ζωῆς μεταβάλλεται εἰς ἰδεῶδες διὰ τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι ποτίζονται ὑπὸ κουφονοίας, ματαιοδοξίας καὶ σαπροῦ φρονήματος.

6. Ὁδὸς τῆς διεφθαρμένης διαφημίσεως τῶν παιζομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Ἄλλη ὁδός, δι' ἧς ὁ κινηματογράφος προεργάζεται διὰ τὴν διαφθορὰν τῶν νέων, εἶναι καὶ ἡ κατ' ἐπιτελικὸν σχέδιον ὀργανουμένη ἐπιτηδεία, συστηματικὴ καὶ διεφθαρμένη διαφήμισις τῶν πάσης φύσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Ἡ διαφήμισις αὕτη ἄρχεται διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν, τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεοράσεως καὶ μεταχειρίζεται περιγραφάς, συνεντεύξεις, φωτογραφίας εἰς τὰς εἰσόδους τῶν διαφόρων κινηματοθεάτρων ἢ εἰς ἄλλας προσφόρους προθήκας. Ἐπακολουθοῦσι σκόπιμοι διαφημιστικαὶ προβολαὶ προκλητικῶν σκηνῶν διαφόρων προσεχῶς προβληθησομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν παραστάσεων καταλλήλων κινηματογραφικῶν ἔργων. Ταῦτα δὲ πάντα συνοδεύονται ὑπὸ ὑπούλων «κτυπητῶν» πονηρῶν τίτλων. Σταχυολογοῦμεν ἐξ ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος τυχαίως τοὺς ἀκολούθους τίτλους :

α') Τίτλους γενετησίας ἀνηθικότητος :

«Ντολόρες», «Ἔκστασι καὶ γυμνόν», «Ἕνας ἄγνωστος μ' ἔκανε δική του», «Ἐρωτικὴ ἐκστρατεία», «Ἀθῶα ἁμαρτωλή», «Ἐρασταὶ τῆς Βία Βενέτο», «Ἐπαναστατημένη σάρκα», «Ὁ κόσμος τοῦ σέξ», «Ἡ γέφυρα τῆς ἁμαρτίας», «Γυναῖκες τῆς νύχτας», «Ἄγγελοι τοῦ πεζοδρομίου», «Ἡ μυστηριώδης κυρία μὲ τὰ μαῦρα», «Ἡ σειρήνα τῆς Βαγδάτης», «Στὰ χαρέμια τῆς Βαγδάτης», «Ὁ ἔρωτας καὶ ἡ μοῖρα», «Ἡ θρυλικὴ Λολίτα», «Ἁμαρτωλὲς » κ.ο.κ.

(Συνεχίζεται)

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ... ΔΟΛΟΦΩΝΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

«Ἁμαρτία ἐξομολογουμένη οὐκ ἔστιν ἁμαρτία». Ἔτσι κι' ἐγὼ σήμερα θὰ σᾶς ἐξομολογηθῶ τὴν πρώτη μου... δολοφονία. Μὲ μιὰ διαφορὰ ὅμως ὅτι τὴ δολοφονία αὐτὴ δὲν τὴν ἔκανα ἐγὼ ἀλλὰ κάποιος ἄλλος. Μὰ γιὰ μένα ἦταν τὸ παρθενικό μου μεγάλο καὶ μυστηριῶδες ἔγκλημα ποὺ ἀπασχολήθηκα μ' αὐτὸ ὄχι μόνο σὰν ἀστυνομικὸς ρεπόρτερ, ἀλλὰ καὶ σὰν βοηθὸς τῆς Ἀστυνομίας ἢ μᾶλλον τῆς Χωροφυλακῆς ποὺ ἐκτελοῦσε τότε ἀστυνομικὰ καθήκοντα στὴν πρωτεύουσα καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Γιατὶ στὸ ἔγκλημα τοῦ νεκροταφείου, ποὺ ἔγραψα στὸ προηγούμενο, τὸ ἔζησα ὄχι στὴ διάπραξί του γιατὶ δὲν εἶχα μπῆ ἀκόμη στὴ δημοσιογραφία, ἀλλὰ στὴ δίκη του, ποὺ παρακολούθησα στὸ Κακουργιοδικεῖο Ἀθηνῶν στὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο.

Μὰ καὶ τὸ πρῶτο μου ἔγκλημα, γι' αὐτὸ ποὺ θὰ μιλήσω πάρα κάτω, ἔγινε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1918, ἐπάνω στὸ μεγαλύτερο φούντωμα τοῦ πρώτου μεγάλου πολέμου, στὶς γιγάντιες τιτανομαχίες τοῦ Βερντέν, τοῦ Κλερμόν, τοῦ Σουασὸν καὶ τοῦ Σατὼ Τιερρύ. Οἱ Σύμμαχοι εἶχαν ἀποκρούσει τότε μόλις στὸ δυτικὸ μέτωπο ὅλες τὶς λυσσαλέες ἐπιθέσεις τῶν Γερμανῶν ποὺ δὲν κατάφεραν νὰ προκαλέσουν διάσπασι τοῦ μετώπου καὶ νὰ μποῦν στὸ Παρίσι καὶ τότε μόλις ἄρχιζαν τὴν ἐξαπόλυσι τῶν λυσσαλέων ἀντεπιθέσεών τους ποὺ εἶχαν τὸ ἀντίθετο ἀκριβῶς ἀποτέλεσμα. Τὴ διάσπασι τῶν γερμανικῶν γραμμῶν, τὴν κατάρρευσι τοῦ γερμανικοῦ μετώπου, τὴ φυγή, τὴ συντριβὴ τῶν ἡνωμένων γερμανοαυστροϊταλικῶν στρατευμάτων καὶ τὴν ἀνακωχὴ ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες, τὴ συνθηκολόγησι τῆς Κομπιένης. Δυὸ χρόνια ὡς τότε δούλευα σὰν ἀστυνομικὸς ρεπόρτερ σὲ ἐφημερίδες-μονόφυλλα ἀπὸ τὴν ἔλλειψι δημοσιογραφικοῦ χαρτιοῦ καὶ εἶχα τὴν ἀτυχία καὶ λόγω τῶν πολεμικῶν γεγονότων καὶ λόγω τοῦ μικροῦ σχήματος νὰ μὴν ἔχη ἀκόμα πέρασι τὸ ἀστυνομικὸ ρεπορτὰζ ποὺ θὰ ξεφούντωνε, ὅπως καὶ τὸ ἔγκλημα τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν. Τὸ πολὺ μὲ κάνα δυὸ σειρὲς τότε νὰ ἐγράφετο καμμιὰ αὐτοκτονία ἢ καμμιὰ ἀπόπειρα καὶ ἕνα μικρὸ μονοστυλάκι μὲ καμμιὰ δεκαριὰ σειρὲς ἦταν ἀρκετὲς γιὰ τὸ δρᾶμα, συζυγικό, ἀντιζηλίας ἢ ἐρωτικό. Ὁ θρυλικὸς Μπάρμπα Γιάννης, ὁ ταγματάρχης τότε ποὺ διηύθυνε τὴν Καταδίωξι, δηλαδὴ τὴν Ἀσφάλεια στὴν Ἀθήνα, δὲν εἶχε καμμιὰ ἄλλη σοβαρώτερη δουλειὰ νὰ κάνη παρὰ νὰ πιάνη κανένα χασικλὴ ἢ κανένα κλεφτοκοτὰ ἢ λωποδυτάκο γιὰ τὴν κολοσσιαία γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη κλοπὴ τῶν πέντε ἢ τῶν ἓξ ἑκατοστάρικων. Γιατὶ πράγματι γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ ποσὸν αὐτὸ ἦταν τεράστιο ὅταν ἡ χρυσῆ λίρα εἶχε 23,65 τῆς δραχμῆς, ποὺ ἦταν πάνω ἀπὸ τὴ χρυσῆ βάσι καὶ τὸ μεροκάματο δὲν ἔφθανε τοὺς δυὸ «λιμοκοντόρους», τὶς δυὸ χάρτινες δραχμές.

Ἀπὸ ἐγκλήματα τέρμα. Καὶ ὅταν στὴ δημοσιογραφία λέμε ἐγκλήματα δὲν ἐννοοῦμε τὰ συνηθισμένα κακουργήματα τοῦ Ποινικοῦ Νόμου τῆς τότε ἐποχῆς καὶ τοῦ σημερινοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, οὔτε τοὺς φόνους μὲ δράστη γνωστὸ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ φοβερὲς καὶ τρομερὲς δολοφονίες μὲ μυστήριο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ γιὰ τὰ αἴτια μὰ πολὺ περισσότερο γιὰ τὸ δολοφόνο ποὺ εἶναι ἄγνωστος. Κακουργήματα κατὰ τῆς ζωῆς μόνο μὲ δύσκολες καὶ πολυποίκιλες ἀνακρίσεις τόσο ἀπὸ τὴ Χωροφυλακὴ ὅσο καὶ ἀπὸ τὴ Δικαιοσύνη ποὺ πολλὲς φορὲς συντελοῦσαν στὸ νὰ χυθῆ πλῆρες φῶς καὶ νὰ ἀποκαλυφθῆ καὶ νὰ συλληφθῆ ὁ ἀπαίσιος ἐγκληματίας, ἀλλὰ καὶ πολλὲς φορές, ἀφοῦ ἡ δικογραφία γινότανε «παραμάνα» δηλαδὴ ὀγκώδης, κατὰ τὴ δικαστικὴ καὶ δικηγορικὴ ἔκφρασι, καταντοῦσε νὰ μπῆ στὰ χρονοντούλαπα τῆς Εἰσαγγελίας χωρὶς νὰ ἀνακαλυφθῆ ὁ κακοῦργος.

Ἐξὸν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τοῦ νεκροταφείου ποὺ τὸ ἔζησα στὴ δίκη του τὰ ἄλλα

τὰ παληά, τὰ «μυστηριώδη ἐγκλήματα» τῆς παληᾶς «καλῆς» ἐποχῆς γιὰ τὸ ἀστυνομικὸ ρεπορτὰζ βέβαια, γνώρισα ἀπὸ τὸν τότε πρύτανι τοῦ ρεπορτὰζ μας καὶ δάσκαλό μου πολύτιμο, τὸν μακαρίτη τὸν Μῆτσο τὸν 'Αρνέλλο, πρόεδρο τῆς 'Ενώσεως Συντακτῶν ποὺ πάντα στάθηκε μαζί μου τόσο καλὸς καὶ μὲ καθωδήγησε στὰ πρῶτα βήματα τοῦ εὐσυνείδητου καὶ τίμιου ἀστυνομικοῦ ρεπορτάζ. Τὰ βράδυα ποὺ ξενυχτούσαμε στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι ἢ στὴν Καταδίωξι, μὲ τὸ μακαρίτη τὸ Ζυμβρακάκη καὶ τὸν Μεγαλοοικονόμου, ὀνομαστοὺς ἐπὶ Χωροφυλακῆς ἀστυνομικοὺς διευθυντὰς ἢ τὸν Μπάρμπα Γιάννη τὸν Μαρούδα, ὁ πολύτιμος δάσκαλός μας καὶ φίλος μας 'Αρνέλλος μᾶς ἔλεγε γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ ναύτη τῆς γερμανικῆς ἀκταιωροῦ «Λορελάϊ» ποὺ πάρα λίγο ὁ Κάϊζερ νὰ μᾶς κηρύξη τὸν πόλεμο, γιὰ τὴ δολοφονία τῶν τριῶν ἀρτοποιῶν τοῦ Πειραιῶς ποὺ ἔμεινε μυστηριώδης γιὰ πάντα καὶ ποὺ καθὼς ἔλεγε ὁ κόσμος τοὺς ξέκαναν ἐπίτηδες πατριῶτες γιατὶ δὲν ἦταν 'Ηπειρῶτες, ἀλλὰ 'Αλβανοὶ ποὺ οἱ Τοῦρκοι τοὺς χρησιμοποιοῦσαν τὰ χρόνια ἐκεῖνα γιὰ κατασκόπους, γιὰ τὴ δολοφονία καὶ τὴ ληστεία τῆς Μαυρομιχάλη στοὺς 'Αμπελοκήπους, γιὰ τὴν ἄλλη δολοφονία καὶ ληστεία τοῦ μπακάλη τοῦ Κτατσίχτη στὴν πλατεία τῆς Φιλικῆς 'Εταιρίας στὸ Κολωνάκι καὶ τέλος γιὰ τὴν ἀπόπειρα δολοφονίας τῆς τηλεφωνήτριας τοῦ τότε παμπαλαίου τηλεφωνικοῦ κέντρου—Καβουρντιστηριοῦ ποὺ μὲ τρόπο τὴν εἶχε πάει ὁ γαμπρός της, ἕνας ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ ὀνόματι Τσάφος, μὲ ἕνα ἁμάξι στὸ Δαφνὶ καὶ τὴν πέταξε μέσα σ ἕνα ξεροπήγαδο μὲ τὴν ἰδέα ὅτι εἶχε μέσα νερὸ γιὰ νὰ τὴν πνίξη. Τὴν εἶχεν ἁρπάξει στὴν ἀγκαλιά του μαζὶ μὲ τὸν ἁμαξά του τὸ Χάρο—ὄνομα καὶ πρᾶγμα—καὶ ἀπὸ πάνω της ἐπέταξαν καὶ τὴ μικρὴ σκυλίτσα τῆς Πόπης. 'Η δυστυχισμένη τηλεφωνήτρια ἔζησε ἀλλὰ τραυματίσθηκε σοβαρὰ καὶ θὰ πέθαινε ἐκεῖ ἂν δὲν εὑρίσκετο ἡ σκυλίτσα της ποὺ ἔπεσε ἀπὸ πάνω της καὶ δὲν ἔπαθε τίποτε καὶ ἄρχισε νὰ γαυγίζη ὕστερα ἀπὸ ὧρες καὶ μέρες συνέχεια. Καὶ ἔτυχε νὰ περνάη ἕνας κυνηγὸς ποὺ ἄκουσε τὰ γαυγίσματα καὶ μὲ ἄλλους χωριάτες κατέβηκαν στὸ ξεροπήγαδο γιὰ νὰ σώσουν τὴ σκυλίτσα γιὰ νὰ σώσουν καὶ τὴν τηλεφωνήτρια ἀναίσθητη ποὺ ὅταν συνῆλθε πῆγε μυστικὰ στὸν τότε Εἰσαγγελέα 'Αθηνῶν γιὰ νὰ καταγγείλη τὸν προκομμένο τὸ γαμπρό της καὶ τὸ Χάρο ποὺ συνελήφθησαν καὶ ἔφαγαν εἴκοσι χρόνια φυλακὴ ὁ καθένας.

Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1918, ὅταν ἔγινε τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ποὺ γράφω, ἔκανα πάλι ἀστυνομικὸ ρεπορτὰζ στὸ «Ἔθνος» καὶ εἶχα πάει στὴν Καταδίωξι μήπως πάρω καμμιὰ εἴδησι τῆς ρουτίνας. Καὶ φαντασθῆτε τὴ χαρά μου ὅταν βρέθηκα στὸ πρῶτο μεγάλο ἔγκλημα τῆς δημοσιογραφικῆς μου καρριέρας. Θυμᾶμαι πῶς χτύπησα τὴν πόρτα τοῦ διοικητοῦ χωρὶς νὰ λάβω καμμιὰ ἀπάντησι καὶ τότε ρώτησα τὸν μακαρίτη σήμερα Βασίλη Παπαοικονόμου, μετέπειτα συνταγματάρχη Χωροφυλακῆς ποὺ ἦταν τότε ἀκόμη ἐνωμοτάρχης καὶ δεξὶ χέρι τοῦ Μαρούδα.

—'Ο κ. ταγματάρχης; Δὲν εἶναι ἐδῶ;

—Πάει πέρα γιὰ τὸ ἔγκλημα. Μοῦ εἶπε ὁ φίλος μου ἐνωμοτάρχης ἀπὸ τὸ διπλανὸ γραφεῖο.

Μὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐμπῆκε μέσα στὸ γραφεῖο ὁ τότε ἀνθυπασπιστὴς ποὺ ὑπηρέτοῦσε στὴν Καταδίωξι καὶ σήμερα συνταξιοῦχος 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος Δημοσθένης Παπασταμέλλος καὶ μ' ἕνα του βλέμμα ἐκεραυνοβόλησε τὸ δυστυχισμένο τὸ φίλο μου τὸν ἐνωμοτάρχη μὲ τὴν σφαλερὴ νοοτροπία ποὺ ὑπῆρχε τότε ὅτι ἔπρεπε νὰ κρύβεται ἀπὸ τὸν τύπο κάθε τί κλοπὴ ἢ καὶ δολοφονία ἢ καὶ ἄλλο κακούργημα ἐφ' ὅσον ὁ δράστης ἦταν ἄγνωστος ἢ δὲν εἶχε συλληφθῆ «γιὰ νὰ μὴ χαλάση τάχα ἡ ὑπόθεσις». 'Ενῶ προπάντων στὴν δολοφονία ἀπὸ ἄγνωστο καὶ μάλιστα ὅταν ἄγνωστο εἶναι καὶ τὸ θῦμα μόνο ὁ τύπος μπορεῖ μὲ τὴ δημοσίευσι φωτογραφιῶν, χαρακτηριστικῶν, λεπτομερειῶν ἐνδυμάτων, νὰ συντελέση πρῶτα εἰς τὴν ἀνακάλυψι τῆς ταυτότητος τοῦ θύματος καὶ ὕστερα τοῦ δολοφόνου.

—Τί χαζομάρες τσαμπουνᾶς αὐτοῦ...

'Ο ἐνωμοτάρχης Παπαοικονόμου τὰ χρειάσθηκε· γιατὶ φοβήθηκε καμμιὰ «εἰ-

κοσάρα αὐστηρὴ» καὶ συμμαζεύτηκε. Πρόλαβε ὅμως νὰ μοῦ κλείση τὸ μάτι γιὰ νὰ μοῦ δείξη ἀφ' ἑνὸς ὅτι τὰ ὅσα μοῦ εἶχε πῆ ἦταν ἀλήθεια καὶ ὅτι τὰ ὅσα θὰ ἔλεγε ὕστερα δὲν θὰ ἦταν παρὰ ψέματα γιὰ νὰ μὲ «πουλήσουν».

—Ἔτσι τἄπα στὸ βρόντο. Θέλησα ν' ἀστειευτῶ μαζί σου καὶ νὰ σὲ βάλλω στὰ αἴματα. Δὲν ἔχουμε τίποτε...

Μὰ σᾶν τὴ καλὴ λαγωνίκα εἶχα πιάσει πιὰ τὸ ντορὸ καὶ δὲν ἐννοοῦσα νὰ τὸν ἀφήσω πρὶν μάθω καὶ ἔμαθα ὅτι μιὰ γυναίκα εἶχε βρεθῆ σκοτωμένη στὶς πρὸς τὴν Καισαριανὴ ὑπώρειες τοῦ Ὑμηττοῦ, κάποια νέα καὶ ἄγνωστη μὲ τὸ κορμί της γεμᾶτο μαχαιριές. Ἐπρόκειτο γιὰ δολοφονία ἀπολύτως μάλιστα μυστηριώδη, ἀφοῦ καθὼς ἔμαθα ἀπὸ τὰ μισόλογα τῶν ἀστυνομικῶν, ὄχι μόνο ὁ δολοφόνος ἢ οἱ δολοφόνοι ἦταν ἄγνωστοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ θῦμα. Ὁ Μαρούδας ὅπως μοῦ ἔλεγαν εἶχε μπλέξει γιὰ καλὰ καὶ δὲν ἤξερε ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίση τὴν ὑπόθεσι.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὰ ταξὶ ἦταν ἄγνωστα, τὰ αὐτοκίνητα ἐλάχιστα καὶ ἐπίσης ἄγνωστα στὸ ρεπορτὰζ καὶ τὰ λογιστήρια τῶν ἐφημερίδων δὲν ἦταν συνηθισμένα νὰ πληρώνουν οὔτε τὰ ὑπάρχοντα τότε μέσα συγκοινωνίας σὲ μόνιππα, βικτώριες ἢ λαντώ, τὰ ἁμάξια τῆς ἐποχῆς καὶ γενικὰ «ἔξοδα κινήσεως» ἢ ἔξοδα ρεπορτὰζ ὅπως λέμε σήμερα. Περίμενα λοιπὸν ἀναγκαστικὰ μὲ τὸ μακαρίτη τὸν Ἀρνέλλο ὡς ἀργὰ τὸ μεσημέρι καὶ ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα ὡς ἀργὰ τὴ νύχτα τὸν Μαρούδα στὴν Καταδίωξι. Δὲν εἶχε γυρίσει ὅμως καθόλου καὶ δὲν εἶχε ἀναφέρει καὶ τίποτε στὸ διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας Μεγαλοοικονόμου καὶ ἀναγκαστικὰ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους μου ἀναγκασθήκαμε νὰ γράψουμε μετὰ δυὸ λέξεις γιὰ τὸ καινούργιο μυστηριῶδες ἔγκλημα. Δηλαδὴ γράφαμε ὅτι εἶχε βρεθῆ μιὰ νέα μαχαιρωμένη στὶς ὑπώρειες τοῦ Ὑμηττοῦ ἀνάμεσα στὴ μονὴ τῆς Καισαριανῆς καὶ στὸ Ἀστέρι καὶ ὅτι οἱ ἀστυνομικὲς Ἀρχὲς βρίσκονται ἐπὶ τόπου καὶ ἐρευνοῦν τὴν ὑπόθεσι.

Μὰ τὴν ἄλλη μέρα τί σημασία εἶχε γιὰ μένα, γιὰ τὰ νειάτα μου καὶ γιὰ τὴν ὄρεξί μου γιὰ ρεπορτάζ, ἂν ἀνεγνώριζαν καὶ ἂν ἐπλήρωναν ἢ ὄχι οἱ ἐφημερίδες ἔξοδα κινήσεως; Πρωὶ πρωὶ εἶχα φθάσει μὲ τὸ τράμ ὡς τὸ τέρμα Παγκρατίου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ τὸν «Ψαρρῆ καὶ μὲ τὸν Καρρᾶ» δηλαδὴ μὲ τὰ δυό μου ποδάρια, ὅπως λέγαμε εἰρωνικά, πῆρα τὸ δρόμο μέσα στὸ πρωινὸ λιοπύρι γιὰ τὸ παληὸ βυζαντινὸ μοναστήρι. Ἕνας καρρόδρομος ἔφθανε τότε ὡς ἐκεῖ γιατὶ ἐγέμιζαν οἱ νερουλάδες τὶς στάμνες τους μὲ τὸ ὀνομαστὸ τότε νερὸ τῆς Καισαριανῆς καὶ τὸ ἔφερναν νὰ τὸ πουλήσουν στοὺς διψασμένους Ἀθηναίους. Μὰ ὅταν ἔφτασα στὸ μοναστήρι ἔμαθα μὲ θλῖψι ἀπὸ τὸ διευθυντὴ τοῦ μοναδικοῦ μικρομάγαζου ποὺ ὑπῆρχε στὴν περιοχὴ ἐκείνη ὅτι τὸ πτῶμα εὑρίσκετο ἀπάνω στὸ βουνὸ πρὸς τὸ Ἀστέρι καμμιὰ δυὸ ὧρες ἀπὸ ἐκεῖ.

—Ἐγὼ περιμένω ἐδῶ τὸν ἀνακριτὴ καὶ τὸ γιατρὸ τῆς Εἰσαγγελίας, μοῦ εἶπε, γιὰ νὰ τοὺς φέρω. Ὁ Μαρούδας καὶ ὁ ἀστυνόμος εἶναι ἐπάνω στὸ πτῶμα.

Ἀφοῦ ξαπόστασα λιγάκι καὶ δροσίστηκα μὲ λίγη ρακκῆ καὶ μὲ κρύο νεράκι ἀπὸ τὴν πηγή, συνέχισα τὸ δρόμο μου καὶ μὲ ὁδηγὸ ἕνα μικρὸ παιδάκι νεροκουβαλητὴ ἔφθασα στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος κοντὰ σ' ἕνα παληὸ ἐγκαταλελειμμένο ἀσβεστοκάμινο. Μὰ μόλις πλησίαζα κατάλαβα ὅτι ἔφθανα στὸ πτῶμα ἀπὸ τὴ φρικώδη ἀποφορὰ ποὺ μοῦρθε καὶ ποὺ μ' ἀνάγκασε νὰ φράξω τὸ στόμα μου μὲ τὸ μαντήλι μου. Καὶ παρὰ τὴν ἀηδία ἔφθασα κοντὰ ὅπου ἦταν ὁ Μαρούδας καὶ ὁ τότε διοικητὴς τοῦ 8ου ἀστυνομικοῦ τμήματος Παγκρατίου ἀνθυπομοίραρχος Τζιτζικάκης ἀπὸ τοὺς ὁποίους πῆρα καὶ τὶς πρῶτες θετικὲς πληροφορίες. Ἔτσι ἔμαθα ὅτι τὸ προηγούμενο πρωὶ ἔτυχε νὰ περνοῦν ἀπὸ ἐκεῖ ὁ λοχίας Σ. Σιόρδης καὶ τρεῖς φαντάροι. Μόλις ζύγωσαν ὅμως στὸ καμίνι τοὺς κτύπησε ἡ μπόχα καὶ βρῆκαν τὸ ἡμιαποσυντεθειμένο πτῶμα μιᾶς νέας κοπέλλας σφαγμένης καὶ εἰδοποίησαν τὴν Ἀστυνομία.

Μὰ σὲ λίγο ἔφθασαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ τότε ἀνακριτὴς-πρωτοδίκης καὶ μετὰ στρατηγὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ γιὰ χρόνια πρόεδρος τοῦ Ναυτοδικείου Ρεντίνας μὲ τὸ γραμματέα του, ὁ μακαρίτης ὁ ἰατροδικαστὴς Μακρῆς, οἱ ἐνωμοτάρχαι στὴν Κα-

ταδίωξι Παπαοικονόμου καὶ Τσιφούνης, δεξιὰ χέρια τοῦ Μαρούδα, στὴν ὑπηρεσία Διώξεως καὶ ὁ χωροφύλακας ποὺ τοὺς ὡδηγοῦσε. Καὶ ὅλοι μαζὶ πιὸ πίσω ἀπὸ τὸ ἀσβεστοκάμινο πλησιάσαμε μιὰ τούφα μὲ πεῦκα, κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα βρισκόταν ἡ σφαγμένη.

Ἂν καὶ μὲ τὸ μαντήλι μου εἶχα φράξει κάπως τὴ μύτη καὶ τὸ στόμα ἂν καὶ ἤμουνα συνηθισμένος ἀπὸ ἕνα σωρὸ πτώματα ποὺ εἶχα δῆ στὸ νεκροταμεῖο τὰ πρῶτα δυὸ ἐκεῖνα χρόνια τῆς δημοσιογραφικῆς μου ζωῆς, ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὸ αἴσθημα ἀηδίας ποὺ δοκίμασα σὰν τράβηξαν ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴ σφαγμένη μερικὲς πέτρες καὶ κλαριὰ ποὺ σκέπαζαν τὸ μαχαιρωμένο της κορμὶ καὶ ἀντίκρυσα τὸ μισοσάπιο κουφάρι ποὺ βρωμοῦσε καὶ ἔζεχνε, τὸ γεμᾶτο πιὰ σκουλήκια λογῆς λογῆς καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο πετάχτηκαν ἀμέσως σύννεφο ὁλόκληρο οἱ μυῖγες ποὺ τὶς εἴχαμε ταράξει τὴν ἡσυχία καὶ τὴ μακάβρια εὐωχία. Μ' ἕνα δυὸ βιαστικὲς ματιὲς ποὺ ἔρριξα, εἶδα ὅτι ἡ σφαγμένη εἶχε κάνα δυὸ βαθειὲς μαχαιριὲς στὸ λαιμό, ἄλλες ἑφτὰ ὀκτὼ στὶς πλάτες, ὅτι φοροῦσε ἕνα γαλάζιο τσίτινο φόρεμα, καφὲ γοβάκια καὶ εἶδα πιὸ πέρα πεταγμένο τὸ καπέλλο της. Μὰ κι' αὐτὰ ἔτσι χωρὶς νὰ προσέξω στὶς λεπτομέρειες γιατὶ δὲν μπόρεσα νὰ κρατήσω περισσότερο γιατὶ τὤβαλα ἀμέσως στὰ πόδια καὶ βρέθηκα ἑκατὸ μέτρα πιὸ κάτω γιὰ νὰ περιμένω νὰ τελειώσῃ ἡ αὐτοψία καὶ νὰ πάρω μὲ τὴν ἡσυχία καὶ μακρυὰ ἀπὸ τὴ βρῶμα καὶ τὴ πτωμαΐνη τὶς πληροφορίες ποὺ θὰ μ' ἐνδιέφεραν γιὰ τὴ δουλειά μου, γιὰ τὸ ρεπορτάζ.

—Φοβερὸ καὶ τρομερὸ ἔγκλημα ἄρχισε νὰ μοῦ λέῃ ὁ ἀνακριτὴς κ. Ρεντίνας.

Μὰ ὁ μακαρίτης ὁ Μαρούδας τὸν διέκοψε ἀπότομα μήπως διαρρεύσῃ καμμιὰ πληροφορία καὶ τοῦ «χαλάσῃ τὴν ὑπόθεσι» καὶ εἶπε παρεμβαίνων.

—Μὲ συγχωρῆτε κ. ἀνακριτά. Θὰ πῶ ἐγὼ μὲ τὴν ἄδειά σας τί πρέπει νὰ γράψουν οἱ ἐφημερίδες. Μήπως μᾶς κάνουνε καμμιὰ ζημιὰ οἱ καλαμαράδες οἱ φίλοι μου.

Καὶ γυρίζοντας σὲ μένα ἐξακολούθησε:

—Γράψε ὅτι βρέθηκε μιὰ σφαγμένη γυναίκα, ὅτι εἶναι ἕνα μυστήριο αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὅτι κατέχουμε πολλὰ στοιχεῖα, ὅτι ἔχουμε κάνει προόδους καὶ ὅτι βρισκόμαστε στὰ ἴχνη τῶν δραστῶν. Σὲ λίγο ἐλπίζω νὰ πιάσουμε τοὺς δολοφόνους.

—Καλὰ πῶς λέγετε ἡ σφαγμένη; Μάθατε πιὰ ἦταν καὶ ποῦ ἔμενε; Τί εἴδους ἔγκλημα εἶναι; Ληστεία; Οἰκογενειακὸ δρᾶμα; Συζυγικὸ ἢ δρᾶμα τιμῆς; Νὰ γράψουμε τί φοροῦσε ἡ σφαγμένη ὥστε ἂν δὲν ξέρετε τὴν ταυτότητά της νὰ βρεθῆ κανένας χριστιανὸς νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ;

—Θὰ γράψῃς αὐτὰ ποὺ σοῦ εἶπα μονάχα. Καὶ τίποτε ἄλλο. Καὶ ὄχι περιγραφὲς τί ροῦχα φόραγε καὶ τί δὲν φόραγε. Ἄσε σὲ μᾶς τὶς ἔρευνες. Μιὰ φορὰ νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ πιάσουμε τοὺς δολοφόνους. Ἔλα αὔριο στὴν Καταδίωξι νὰ σοῦ πῶ νὰ γράψῃς ὅ,τι στοιχεῖα θέλεις.

Ὁ ἀνακριτὴς ἄφησε πλήρη πρωτοβουλία στὸ Μαρούδα ὀνομαστὸ ἀστυνομικὸ γιὰ τὴ διαλεύκανσι τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἐγὼ ποὺ δὲν εἶχα καὶ πολὺ χῶρο μὲ τὰ ἡμίφυλλα τῶν ἐφημερίδων στὴ διάθεσί μου γιὰ γράψιμο, περιωρίστηκα νὰ κάνω τὸ κέφι τοῦ Μαρούδα καὶ νὰ ἀναγγείλω ξερὰ τὸ φοβερὸ κακούργημα γράφοντας ξερὰ καὶ ἀχρωμάτιστα ὅσα μοῦ εἶπε.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ὁ Μαρούδας στὴ Καταδίωξι τρίβοντας τὰ χέρια του ἀπὸ χαρὰ μᾶς δέχθηκε ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς ρεπόρτερς γιὰ νὰ μᾶς ἀναγγείλῃ ὅτι εἶχε πιὰ διαλευκάνει τὸ ἔγκλημα.

—Τὰ βρῆκα ὅλα. Αὐτὴ εἶναι μιὰ Μερόπη Σωτηριάδου. Ἔχει καθῆ ἐδῶ καὶ 15 ἡμέρες. Δούλευε στὸ ἐργοστάσιο Ρετσίνα τοῦ Πειραιῶς. Θὰ τὴ σκότωσε ὁ ἀδελφός της. Ἔχει καθῆ κι' αὐτός. Ἀλλὰ θὰ τὸν πιάσω τὸ μασκαρά. Ποῦ θὰ μοῦ πάῃ. Ἔχω τηλεγραφήσει παντοῦ. Τώρα πιὰ ποὺ δὲν μπορεῖτε νὰ μοῦ χαλάσετε τὴν ὑπόθεσι μπορεῖτε νὰ τὰ γράψετε ὅλα. Εἶναι ἕνα δρᾶμα τιμῆς.

Τὸ συνταρακτικὸ νέο γράφηκε ἀμέσως. Μὰ τὴν ἄλλη μέρα ἦλθε ἡ τραγικὴ διάψευσις. Ἡ Μερόπη Σωτηριάδου βρισκότανε στὴν Πάτρα σῶα καὶ ἀκέραια καὶ

διάβασε ξαφνικὰ τὴ δολοφονία της στὶς ἐφημερίδες καὶ τὴ διάψευσε μὲ τηλεγράφημά της. Ἐπίσης καὶ ὁ ἀδελφός της ἔστειλε τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Βόλο, ὅπου εἶχε πιάσει δουλειὰ σὲ κάποιο ἐργοστάσιο ἐκεῖ.

Τοῦ Μαρούδα δὲν ἔδρωνε τὸ αὐτὶ ἀπὸ κάτι τέτοια καὶ τὴν ἄλλη μέρα σὰν νὰ μὴ συνέβαινε ἀπολύτως τίποτε μᾶς εἶπε ὅτι ἡ σφαγμένη ἦταν κάποια Μαρίκα Σωτηροπούλου, γυναίκα τοῦ δρόμου ποὺ τὴν εἶχε σφάξει ὁ ἀγαπητικός της. Μὰ ἐκείνη ὕστερα ἀπὸ δυὸ μέρες ποὺ γράψαμε τὴ σχετικὴ εἴδησι βρέθηκε νὰ δουλεύῃ σὲ κάποιο παληόσπιτο στὴ Χαλκίδα, ἐνῶ ὁ φανταστικὸς δολοφόνος της ἦταν ἀπὸ δυὸ μῆνες μέσα στὶς φυλακὲς Λαμίας γιὰ κλοπή. Καὶ τρίτη «διαλεύκανσις» μὲ ἄλλα ὀνόματα εἶχε τὴν ἴδια τύχη. Ὁ Μαρούδας πιὰ πήγαινε νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὸ κακό του.

—Πάω νὰ τρελλαθῶ ἔλεγε. Κοντεύουν πιὰ δεκαπέντε μέρες. Καὶ ἀκόμα δὲν κατώρθωσα νὰ βρῶ τὸ μάτι ποὺ εἶδε, τὸ στόμα ποὺ ἄκουσε καὶ νὰ βρῶ καὶ τὴ γλῶσσα ποὺ θὰ μιλήσῃ γιὰ νὰ διαλευκάνω τὸ ἔγκλημα.

Μὰ ἔστω καὶ ἀργὰ δὲν ἐβράδυνα νὰ ἀνακαλύψω ποιὰ ἦταν ἡ μέθοδος ποὺ εἶχε μεταχειρισθῇ ὁ Μαρούδας γιὰ νὰ διαλευκάνῃ ἐκεῖνο τὸ ἔγκλημα καὶ ποιὰ ἦταν τὰ τρωτά της. Καλὸς βέβαια ἀστυνομικὸς γιὰ τὴν ἐποχή του, ἀλλὰ χωρὶς μέθοδο καὶ χωρὶς σύστημα τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ ἐγκληματολογία εἶχε πιὰ ἐξελιχθῇ σὲ ὁλόκληρη ἐπιστήμη ἀκολουθοῦσε τὴ παληὰ μέθοδο. Εἶχε πάρει τὰ βιβλία τῶν ἐξαφανιζομένων ἀτόμων εἶχε δῆ ποιὲς κοπέλλες μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σφαγμένης εἶχαν καταγγελθῇ ὅτι εἶχαν χαθῇ ἀπὸ τὴν ἴδια περίπου ἐποχὴ τοῦ ἐγκλήματος καὶ χωρὶς νὰ διαπιστώσῃ ἂν ἡ ἐξαφάνισίς τους ἦταν πραγματικὴ ἢ συμπτωματική, δὲν ἐφρόντιζε κἂν νὰ μάθῃ ἂν εἶχαν ξαναβρεθῇ, μιὰ ποὺ ὁ κόσμος παραλείπει τὶς περισσότερες φορὲς νὰ εἰδοποιῇ γιὰ τὴν ἀνεύρεσι, ἀλλὰ μᾶς ἐμπουμπούνιζε τὸ ὄνομα τῆς δῄθεν ἐξαφανισθείσης ὡς ὀνοματεπώνυμο τοῦ θύματος καὶ ἀπ' αὐτὸ ζητοῦσε νὰ βρῇ καὶ νὰ πιάσῃ δολοφόνους. Συζήτησα λοιπὸν τὸ πρᾶγμα μὲ τὸ μακαρίτη τὸν Ἀρνέλλο, ἀνέπτυξα τὰ τρωτὰ τῆς μεθόδου Μαρούδα στὴν προκειμένη περίπτωσι καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ πήγαμε καὶ οἱ δυὸ στὸν ἀνακριτὴ κ. Ρεντίνα καὶ τοῦ ζητήσαμε γιὰ χάρι νὰ δοῦμε ἀπὸ κοντὰ τὰ φορέματα τοῦ θύματος καὶ νὰ κάνουμε μιὰ λεπτομερῆ περιγραφή. Καὶ πράγματι πῆρα μαζί μου καὶ μιὰ μοδιστρούλα καὶ θυμᾶμαι ὅτι τὴν ἄλλη πιὰ μέρα γράψαμε μιὰ ἐκτενεστάτη περιγραφή. Ἡ μοδιστρούλα ἐκείνη ἔπαιξε τότε γιὰ μᾶς ρόλο πραγματογνώμονα.

Ἔτσι λοιπὸν τὴν ἄλλη μέρα γράφαμε καὶ πάλι γιὰ τὸ μυστήριο τῆς σφαγμένης κοπέλλας καὶ τονίζαμε ὅτι ἦταν μετρίου ἀναστήματος καὶ καστανὴ ὅτι ἄλλα χαρακτηριστικά της δὲν μπορούσαμε νὰ δώσουμε γιατὶ εἶχαν ἀλλοιωθῇ ἀπὸ τὴ σῆψι, μὰ λέγαμε ὅτι φοροῦσε ἕνα σκέτο φουστανάκι μὲ μπλὲ ριγὲ τσίτι, ὅτι εἶχε καφὲ παπούτσια μὲ μέτριο τακούνι ξύλινο καὶ μὲ κουμπιὰ στὸ πλάϊ, ὅτι στὸ δεξί της παπούτσι τὸ κουμπὶ εἶχε μετατοπισθῇ πρὸς τὰ ἔξω γιατὶ ἔπρεπε νὰ τὴν ἐστένευε καὶ ὅτι ἐφοροῦσε ἕνα καπέλλο «κανοτιὲ» ἀπὸ ψάθα «ταγκάλ» γαρνιρισμένο μὲ κορδέλλες ρόζ καὶ μὲ μικρὰ ἀνθάκια «ροκοκὸ» στὶς ἄκρες. Τὰ πουκάμισό της ἦταν γαρνιρισμένο ἀπὸ δαντέλλα ψευτοκοπανέλλι τῆς μηχανῆς καὶ εἶχε κεντημένα τὰ ψηφία Μ.Σ. Τέλος γράψαμε ὅτι ἀπάνω στὸ θῦμα βρέθηκε καὶ τὸ μαντηλάκι της μὲ κομπόδεμα ποὺ εἶχε μέσα τρεῖς δεκάρες καὶ μιὰ πεντάρα, δηλαδὴ 35 λεπτά.

Καὶ τὸ πόσο εἴχαμε δίκηο φάνηκε τὴν ἴδια ἐκείνη μέρα. Γιατὶ μόλις γράψαμε τὴν περιγραφὴ αὐτὴ στὶς ἀπογευματινὲς ἐφημερίδες τὸ ἴδιο ἐκεῖνο ἀπόγευμα ἕνας νέος παρουσιάστηκε ταραγμένος στὸ γραφεῖο τοῦ Μαρούδα στὴν Καταδίωξι. Ἦταν ὁ Γιάννης Σαρρῆς, ἐργατικὸς ἀπὸ τὸ Βόλο.

—Πιστεύω κ. ταγματάρχα, εἶπε ὅτι ἡ σφαγμένη κοπέλλα τῆς Καισαριανῆς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀδελφή μου. Ἔχω νὰ τὴ δῶ ἕνα μῆνα. Ἔμενε ἐδῶ μὲ τὸν ἄντρα της τὸν Νῖκο τὸν Κοντορρήγα. Τὴ λέγανε Μηλιώ. Τὸν ρώτησα τὶς προάλλες γιὰ τὴν ἀδελφή μου καὶ μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε στείλει τὴ γυναίκα του στὴν πατρίδα γιὰ τὸ καλοκαίρι, μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε λάβει γράμμα της καὶ ὅτι εἶναι καλά. Τώρα ὅμως πονηριά-

ζουμαι γιατὶ δὲν μοῦ ἔδειξε τὸ γράμμα ὅταν τοῦ τὸ ζήτησα. Τὰ ροῦχα αὐτὰ εἶναι φτυστὰ τὰ ἴδια μὲ τὰ ὅσα φόραγε ἡ ἀδελφή μου. Καὶ θυμᾶμαι καλὰ ὅτι πρὶν δυὸ μῆνες εἶχε δώσει, καθὼς μοῦ ἔλεγε, τὸ δεξί της παπούτσι γιὰ νὰ τὶς βγάλη τὸ κουμπὶ ἐπειδὴ τὴν ἔπιανε στὸν κάλο καὶ δὲν μποροῦσε νὰ περπατήση ἀπὸ τὸν πόνο.

Ἔ αὐτὸ ἤτανε. Τὸ νερὸ πιὰ εἶχε μπῆ στὸ αὐλάκι. Ὁ Μαρούδας ποὺ εἶχε σαστίσει τὸ πρῶτο μὲ τὸ ἔγκλημα καὶ εἶχε χάσει τὸ θάρρος του, ξαναβρῆκε τὸν ἑαυτό του. Ἀμέσως πῆρε τὸ Σαρρῆ καὶ μὲ ἕνα μόνιππο πήγανε μαζὶ στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτῆ. Καὶ μόλις ὁ τελευταῖος τοῦ ἔδειξε τὰ φορέματα τῆς σφαγμένης «τὰ πειστήρια» τὸ καϋμένο τὸ παλληκάρι ἔπεσε ἐπάνω τους καὶ τὰ φιλοῦσε μὲ λυγμούς:

—Ἀδελφούλα... Μηλιώ μου ποὺ σὲ σκότωσε ὁ κακοῦργος, φώναζε ἀνάμεσα στοὺς λυγμούς του.

Τὸ θῦμα λοιπὸν ἦταν ἡ Μηλιὼ Ν. Κοντορρήγα, τὸ γένος Σαρρῆ, ποὺ ἡ ἐξαφάνισίς της δὲν εἶχε κἂν καταγγελθῆ.

Καὶ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ ἡ ὑπόθεσις ἐβγῆκε. Γιατὶ ἀμέσως ὁ Μαρούδας ἐξαπέστειλε τὸν ἀνθυπασπιστὴ Δημοσθένη Παπασταμέλλο, νεαρώτατο τότε καὶ τοὺς ἐνωμοτάρχες Παπαοικονόμου καὶ Τσιρώνη μαζὶ μὲ τὰ καλύτερα «σαΐνια» τῆς Καταδιώξεως καὶ αὐτοὶ ἀναστατώσανε τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ γιὰ νὰ βροῦν τὸ Νῖκο τὸν Κοντορρήγα. Βρῆκαν ἴχνη του σὲ ἕνα «καφὲ σαντὰν» τῆς Τρούμπας τοῦ Πειραιᾶ ποὺ πρὶν ἀπὸ δυὸ βράδυα εἶχε γλεντήσει μὲ ἄλλους ἀγαπητικοὺς καὶ χασικλῆδες, μοῦτρα τοῦ λιμανιοῦ μὲ τοὺς ὁποίους ἔκανε παρέα. Σκόρπαγε παρὰ μὲ οὐρὰ καὶ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ εἶχε ἐπάνω του καμμιὰ δεκαριὰ χιλιάρικα, ποσὸ τεράστιο γιὰ τὴν ἐποχή. Μὰ ἀποκαλύφτηκε ἀμέσως ὅτι αὐτὰ τὰ λεφτὰ τὰ εἶχε γιατὶ εἶχε πουλήσει τὰ προικιὰ τῆς γυναίκας του. Βρέθηκαν ἀκόμα ἴχνη του στὸ ξενοδοχεῖο «Θεσσαλία» στὴν ὁδὸν Πατησίων, ὅπου εἶχε μείνει πρὶν ἕνα μῆνα μὲ τὴ γυναίκα του. Ἐκεῖ ἕνα ἀπόγευμα ἔφυγε μαζὶ μὲ τὴ γυναίκα του καὶ γύρισε μόνος τὸ βράδυ λέγοντας ὅτι τὴ γυναίκα του εἶχε στείλει στὸ Βόλο ποὺ φυσικὰ ἦταν ψέμα. Καὶ τελικὰ ἡ Καταδίωξις βρῆκε ὅτι ὁ Νῖκος Κοντορρήγας εἶχε νοικιάσει ἕνα δωμάτιο στὴν ὁδὸν Ἀριστοτέλους καὶ ὅτι ἔμενε σ' αὐτὸ μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του. Καὶ ὁ Μπάρμπα Γιάννης ὁ Μαρούδας, νύχτα ἡ ὥρα, ἤτανε βλέπετε πόλεμος καὶ Στρατιωτικὸς Νόμος καὶ δὲν ἴσχυαν τὰ ἄρθρα γιὰ τὴν ἀτομικὴ ἐλευθερία, εἰσέβαλε στὸ δωμάτιό του, τὸν ἔπιασε ἐπάνω στὸν πρῶτο ὕπνο καὶ τὸν ἄρχισε ἀμέσως.

—Γιατὶ βρὲ θεοσκοτωμένε καθάρισες τὴ γυναίκα σου;

—Περὶ τὴν τιμὴ καπετάνιο μου... Εἶχε φίλο.

Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἦταν ψέμα. Τὴ σκότωσε γιὰ νὰ τῆς φάη τὰ λεφτὰ καὶ νὰ τῆς πουλήση τὰ προικιά της. Ἐπάνω του βρέθηκε καὶ τὸ μαχαίρι μὲ τὰ κατάξερα αἵματα τῆς δυστυχισμένης Μηλιῶς, τῆς γυναίκας του. Δὲν εἶχε λάβει τὸν κόπο οὔτε νὰ τὸ σκουπίση. Τὸ μαχαίρι τὸ εἶχε ἀγοράσει στὶς φυλακὲς στὴν Τρίπολι ὅταν ξαναήτανε μέσα γιὰ κλεψιές. Καὶ στὶς σημειώσεις μου βρίσκω σημειωμένη καὶ τὴν ἐπιγραφὴ ποὺ εἶχε ἐπάνω.

«Καλώ, περίφανω καὶ γερὼ μαχέρι καιρὶ ἐλάδωσε. Β.Δ. Χίκας. Παρ' ἐμέ. Ἔργον ἐν Τριπόλει».

Ὁ Νῖκος Κοντορρήγας ἐδικάσθηκε ἀπὸ τὸ Κακουργιοδικεῖο καὶ καταδικάσθηκε σὲ θάνατο. Τὸν ἔστειλαν στὸ Παλαμήδι. Ἂν τὸν ἐξετέλεσαν ἢ ὄχι δὲν ξέρω. Ἕνα μόνο ξέρω. Ὅτι ἂν δὲν γράφαμε τὶς λεπτομέρειες ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἀπὸ τὰ ροῦχα καὶ ἀπὸ τὰ καφὲ μὲ τὸ μετατοπισμένο κουμπὶ παπούτσια τοῦ θύματος, τὸ ἔγκλημα δὲν θὰ ἔβγαινε καὶ ἡ δολοφονία τῆς Μηλιῶς Κοντορρήγα θὰ ἔμενε σκοτεινὴ καὶ ἀνεξιχνίαστη. Νὰ ἀκόμα μιὰ περίπτωσι ποὺ ὁ τύπος εἶναι βοηθὸς καὶ σύμμαχος τῆς Ἀστυνομίας.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἡ ἀμερικανικὴ ἐπιτροπὴ παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

Τὸ πρόβλημα τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος ἀπασχολεῖ σήμερον οὐχὶ μόνον τοὺς εἰδικούς, ἀλλὰ καὶ διαφόρους ὀργανώσεις καὶ ἰδία τὰς ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ὅλου τοῦ κόσμου. Ἰδιαιτέρα προσπάθεια εἰς τὸν τομέα τοῦτον γίνεται ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς.

Οὕτω, ὑπὸ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Παιδικῆς Ἐγκληματικότητος ἐστάλη, τὸν Μάϊον τοῦ 1962, εἰς 804 ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς πόλεων τῆς Ἀμερικῆς, ἐχουσῶν πληθυσμὸν ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων, ἓν ἐρωτηματολόγιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητοῦντο πληροφορίαι, περὶ τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀποσταλὲν ἐρωτηματολόγιον, αἱ ζητούμεναι πληροφορίαι ἔπρεπε νὰ συγκεντρωθοῦν ἀπὸ τὰ διάφορα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα.

Ἐλλείψει, ὅμως, εἰδικῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, κατέστη λίαν δυσχερὲς εἰς πολλὰς ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς νὰ ἀπαντήσουν καταλλήλως εἰς τὰ τεθέντα ἐρωτήματα.

Εἰς τὰ ἐρωτήματα τῆς Ἐπιτροπῆς Παιδικῆς Ἐγκληματικότητος ἐλήφθησαν ἀπαντήσεις ἀπὸ 242 ἀστυνομικὰς Ἀρχάς, 43 Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τῶν 169 αἱ ἀπαντήσεις περιεῖχον χρησίμους πληροφορίας. Ἐνδιαφέρει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἓν ἕκτον τῶν ἀπαντήσεων ἐλήφθησαν ἀπὸ τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας τῆς Πολιτείας τῆς Καλιφορνίας καὶ ὅτι μόνον αἱ ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὀκτὼ Πολιτειῶν ἀπήντησαν εἰς τὰ 51 τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐρωτήσεων.

Τὰ συγκεντρωθέντα στοιχεῖα ἐπεξειργάσθη τὸ τμῆμα ἐρευνῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Διευθυντῶν Ἀστυνομίας.

Γενικοὶ σκοποὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ προγράμματος.

Διὰ τῶν ἐρωτημάτων τούτων ἐζητοῦντο πληροφορίαι σχετικαὶ μὲ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

1.—Στοιχειώδης γνῶσις παρ' ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν τῶν τρόπων ἐνεργείας, ὡς καὶ τῆς νομοθεσίας, ἡ ὁποία ἔχει σχέσιν μὲ τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ὁ κατὰ τρόπον νόμιμον, ἐποικοδομητικὸν καὶ ὁμοιόμορφον, χειρισμὸς τῶν ὑποθέσεων ἀνηλίκων ἀπὸ ὅλας τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας.

2.—Λῆψις μέτρων διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς τῶν νέων, εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας ὅλων τῶν πολιτῶν.

3.—Μεγαλυτέρα προσπάθεια διὰ τὴν κατανόησιν τῶν κοινωνικῶν, ψυχολογικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων τῶν νέων καὶ γενικῶς περισσότερον ἀνθρωπίνη συμπεριφορὰ ἔναντι τῶν ἐγκληματούντων νέων.

4.—Παροχὴ ὁδηγιῶν διὰ τὸν καλύτερον καὶ πλέον ἀποδοτικὸν χειρισμὸν τῶν ὑποθέσεων παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

5.—Συντονισμὸς τῶν ἀστυνομικῶν ἐνεργειῶν μὲ τὰ προγράμματα ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικαστηρίων Ἀνηλίκων.

Συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀπαντήσεων.

Ἐκ τῶν δοθεισῶν ἀπαντήσεων ἐξάγονται ὡρισμένα συμπεράσματα, ἀφορῶντα

τὸν ρόλον τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸ πλαίσιον ἑνὸς κοινωνικοῦ προγράμματος ἀφορῶντος τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

Ἐπὶ παραδείγματι, ἡ Ἀστυνομία ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι σοβαρὰ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα, ἀλλ' ἔχει συναίσθησιν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται ὑπερβολαί.

Ἡ Ἀστυνομία ἔχει ὡς βασικὸν καθῆκον τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας καὶ τῆς εὐημερίας τῶν πολιτῶν. Ὅταν ὅμως ἔχωμεν σύγκρουσιν γενικῶν καὶ ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων, πρέπει νὰ δίδεται προτεραιότης εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα.

Ἡ Ἀστυνομία ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ παιδικὴ ἐγκληματικότης δὲν εἶναι μόνον ἀστυνομικὸν πρόβλημα καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐπίλυσίν του ἀπαιτεῖται ἡ συνεργασία ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων τῆς πολιτείας.

Οἱ ἀστυνομικοὶ κύκλοι, γενικῶς, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τῆς ἐγκληματικότητος τῶν νέων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς συνετῆς προσπαθείας ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν καὶ οὐχὶ μόνον τῶν εἰδικῶν περὶ τὰ ζητήματα τῶν νέων.

Ἡ Ἀστυνομία ἐν γένει γνωρίζει πολὺ καλὰ τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τῆς ἐργασίας της εἰς ὅ, τι ἀφορᾷ τοὺς νέους. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπίσης γνωρίζουν ὅτι αἱ ἐπαφαί των μὲ τοὺς νέους, ἰδιαιτέρως μὲ τοὺς διὰ πρώτην φορὰν παραβάτας, ἀσκοῦν σπουδαίαν καὶ ἴσως διαρκῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ παιδιοῦ. Εἶναι ἐνήμεροι περὶ τῆς ἀνάγκης σώφρονος καὶ προσεκτικοῦ χειρισμοῦ τῶν νεανικῶν σφαλμάτων καὶ ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς ὅτι ἕνας εὐκόλως ἐπηρεαζόμενος νέος δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν διὰ καταλλήλου καθοδηγήσεως. Πολλοὶ συμφωνοῦν μὲ τὴν ἄποψιν ὅτι αἱ ἐπαφαὶ τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τῶν νέων, πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν ἡ εἰς μέγιστον βαθμὸν ἀποκατάστασις αὐτῶν. Πολλαὶ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι ἀπήντησαν ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ δημιουργία φακέλου ἐγκληματικότητος διὰ τοὺς νέους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι δεκτικοὶ ἀποκαταστάσεως.

Αἱ διάφοροι ἀπόψεις αἱ ὁποῖαι διατυποῦνται εἰς τὰς δοθείσας ἀπαντήσεις τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἀκολούθως:

1.—Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Ἀστυνομίας εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ προστασία τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν καὶ προληφθῇ τὸ ἔγκλημα. Ἕκαστος ἀστυνομικὸς ἔχει ὑποχρέωσιν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης δὲν ἐξαιροῦνται οἱ ἀστυνομικοὶ οἱ ἐντεταλμένοι μὲ τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα. Ἐν τούτοις, τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι ἐφαρμογῆς τῶν νόμων ἔκριναν σκόπιμον νὰ διορίσουν ὑπαλλήλους, εἰδικῶς ἀσχολουμένους μὲ τὴν παιδικὴν ἐγκληματικότητα, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ διοίκησις ἀναγνωρίζει τὴν σπουδαιότητα, τὴν ὁποίαν ἐνέχουν αἱ ἐπαφαὶ τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τῶν νέων.

2.—Τὸ γεγονὸς ὅτι ἔχουν ὁρισθῇ ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀμερικῆς ὡρισμένοι ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται εἰδικῶς μὲ τὰ θέματα τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, δὲν ἀπαλλάσσει καὶ τοὺς λοιποὺς ἀστυνομικοὺς τῆς ἀνάγκης προσεκτικῆς καὶ σοβαρᾶς ἀντιμετωπίσεως τῶν ζητημάτων τῶν νέων.

3.—Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχουν ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ὁπωσδήποτε τιμωρίαν τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀποκατάστασίν των.

Σύστασις εἰδικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐφ' ὅσον τόσον πολὺ ἀπασχολεῖ τὰς ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ὅλου τοῦ κόσμου, τὸ πρόβλημα τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἀπαιτεῖ, λόγω τῆς φύσεως αὐτοῦ,

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχὲντ «Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μία ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐνέργειες τοῦ Χοῦβερ ἦταν νὰ φροντίση γιὰ τὴν ἐπίσημη καὶ ὁριστικὴ ἀποπομπὴ τοῦ Γκάστον. Ὁ Μὴνς εἶχε παραμείνει ὡς ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου «ὑπὸ προσωρινὴν ἀργίαν» καὶ ὅλο αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα ἐργαζόταν ὡς πράκτωρ τοῦ Μπὲρνς καὶ τοῦ Τζὲς Σμίθ. Ὁ Χοῦβερ ὑπέβαλε ἕνα ὑπόμνημα πρὸς τὸν Στόουν. Ὁ Στόουν διέταξε: «Νὰ τὸν διαγράψετε ἀμέσως».

Ἕξι ἡμέρες μετὰ τὴν ἀνάληψι τῆς διευθύνσεως τοῦ Γραφείου, ὁ Χοῦβερ ὑπέβαλε μιὰ ἀναφορὰ στὸν Στόουν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέφερε:

«Ἔχω δώσει ἐντολὲς στοὺς προϊσταμένους τῶν διαμερισμάτων τοῦ Γραφείου, ὅτι οἱ ἐνέργειες τῶν ὑπαλλήλων θὰ περιορίζωνται αὐστηρῶς στὴν ἔρευνα τῶν παραβάσεων τῶν ὁμοσπονδιακῶν νόμων καὶ θὰ διατελοῦν ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν σας... Ἔχω ἤδη ἀρχίσει ἔλεγχο τῶν ἀτομικῶν φακέλων ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου καὶ ἔχω προτείνει ὅπως, πρὸς ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας, ἀρκετοὶ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι ἀποπεμφθοῦν... Θὰ συνεχίσω νὰ σᾶς ὑποβάλλω τέτοιες προτάσεις τόσο γρήγορα, ὅσο θὰ μοῦ ἐπιτρέπη ὁ ἐνεργούμενος ἔλεγχος τῶν ἀτομικῶν φακέλων τοῦ προσωπικοῦ. Ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γραφείου θὰ καταβληθῆ κάθε δυνατὴ προσπάθεια πρὸς τόνωσιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν σας».

Τὸ δύσκολο ἔργο τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Γραφείου εἶχεν ἀρχίσει. Ὁ Χοῦβερ διεξῆγε ἕνα διμέτωπο ἀγῶνα. Ἀπὸ τὴ μία πλευρὰ ἔδιδε τὴ μάχη γιὰ τὴν ἐξάλειψι τοῦ νεποτισμοῦ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου κανονισμοῦ ὥστε τὸ Γραφεῖο νὰ καταστῆ ἕνα ἱκανὸ σῶμα. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἐδίδετο ἡ μάχη γιὰ νὰ πεισθῆ τὸ Κογκρέσσο καὶ οἱ πολιτικοὶ ἡγέται ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων ὅτι τὸ Γραφεῖον ἔπαυσε πλέον νὰ παρέχη ἔδαφος γιὰ προστατευομένους καὶ διορισμούς.

Στὶς ἐπιστολές του, ὁ Χοῦβερ ἐτόνιζε συνεχῶς καὶ ἔδιδε ὁδηγίες πρὸς τοὺς εἰδικοὺς ὑπαλλήλους: «Τὸ Γραφεῖο θὰ ἐνεργῆ ἀποκλειστικὰ μὲ βάσι τὴν ἱκανότητα καὶ τὰ προσόντα τοῦ ὑπαλλήλου. Ἐπιρροὴ πολιτικῶν ἢ ἄλλων παραγόντων δὲν θὰ εἶναι ἀνεκτὴ καὶ κάθε ὑπάλληλος ποὺ θὰ καταφεύγη σ' αὐτὰ τὰ μέσα θὰ ἐλέγχεται».

Μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐνέργειες τοῦ Χοῦβερ ἦταν νὰ παραχωρήση μεγαλύτερη ἐξουσία στοὺς προϊσταμένους τῶν ἐπαρχιακῶν γραφείων ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων ποὺ ὑπηρετοῦσαν ὑπὸ τὰς διαταγάς των. Τὸ παλιὸ σύστημα, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο οἱ ὑπάλληλοι ὑπέβαλον ἀνεξάρτητες ἀναφορὲς ἀπ' εὐθείας στὴν Οὐάσιγκτων, καταργήθηκε. Οἱ ὑπάλληλοι τώρα ἀνεφέροντο στὸν προϊστάμενό τους, ὁ ὁποῖος καὶ ὑπέβαλε τὶς ἀναφορές του στὴν Οὐάσιγκτων. Ἔτσι δημιουργήθηκε μιὰ ἱεραρχία ποὺ

εἰδικὰς γνώσεις καὶ ἐμπειρίαν εἰς ὅ, τι ἀφορᾶ τοὺς νέους, θὰ ἦτο λίαν ἐπωφελὴς ἡ σύστασις εἰδικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ παρ' ἡμῖν, ἡ ὁποία νὰ ἔχη ὡς ἀποστολὴν οὐχὶ μόνον τὴν καταπολέμησιν τῆς διαρκῶς αὐξανομένης ἐγκληματικότητος τῶν νέων, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν πρόληψιν αὐτῆς, διὰ τῆς κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παρεκτρεπομένων νέων.

Ἀφοῦ ὑπάρχουν δικαστήρια Ἀνηλίκων εἰς τὴν χώραν μας, θὰ πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ὑφίστανται καὶ εἰδικαὶ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι, διότι μόνον εἰδικευμένοι ἀστυνομικοὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ παρακολουθήσουν τὰ τόσα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν σήμερον τοὺς νέους μας, τοὺς αὐριανοὺς Ἕλληνας πολίτας.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

δὲν ὑπῆρχε πρίν. Ἔγινε ἀνακατάταξις τῶν ὑπαλλήλων βάσει τῆς ἱκανότητος ἑκάστου καὶ ὁ Χοῦβερ φρόντισε ὅπως οἱ καλύτεροι ὑπάλληλοι ἀμείβωνται καλύτερα. Ἡ γραφειοκρατία περιωρίσθηκε καὶ ἡ ἐξουσία ἰσχυροποιήθηκε.

Σὲ μιὰ ἐπιστολή του ἀπὸ 1-7-1924, ὁ Χοῦβερ ἔγραφε πρὸς τοὺς κατὰ τόπους προϊσταμένους τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων:

«Σᾶς θεωρῶ ὡς ἀντιπροσώπους μου καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ καθῆκον σας εἶναι νὰ παρακολουθῆτε τοὺς ὑπαλλήλους ποὺ ἀνήκουν στὴ δύναμί σας ὥστε νὰ ἀσχολοῦνται πάντοτε μὲ καθαρῶς ὑπηρεσιακὰ ζητήματα... Ἐσεῖς πρέπει νὰ τοὺς ἐποπτεύετε συνεχῶς ἐκ τοῦ πλησίον».

Καθιέρωσε νέο σύστημα ἐπιθεωρήσεως, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐπισκέπτονταν ὅλα τὰ γραφεῖα καὶ ἤλεγχαν τὴν ἱκανότητα, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν τῶν ὑπαλλήλων. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου συστηματοποιήθηκε καὶ ἔλαβε ἐνιαία μορφή, ὥστε κάθε ὑπάλληλος ποὺ μετεκινεῖτο ἀπὸ τὸ ἕνα γραφεῖο στὸ ἄλλο, νὰ βρίσκη ἀκριβῶς τὶς ἴδιες μεθόδους καὶ τὰ ἴδια συστήματα ἐργασίας. Οἱ ὑπάλληλοι ἔπρεπε νὰ ἐργάζωνται συνεχῶς καὶ νὰ μὴ κλείνουν τὰ γραφεῖα κατὰ τὰ ἀπογεύματα, ὅπως ἔκαμναν πολλοὶ ἀπὸ αὐτούς.

Ὁ Χοῦβερ ἀπήτησε ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν γραφείων ὅπως παύσουν νὰ δικαιολογοῦν στὴν Οὐάσιγκτων τοὺς ὑπαλλήλους ποὺ δὲν ἐργάζονταν ἱκανοποιητικά. Πολὺ συχνὰ οἱ προϊστάμενοι ὑπέβαλλον δυσμενεῖς ἀναφορὲς περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως ὡρισμένων ὑπαλλήλων, καὶ ὅταν ὁ Χοῦβερ τοὺς καλοῦσε γιὰ νὰ τοὺς κοινοποιήσῃ τὸ περιεχόμενόν τους, οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ παρεπονοῦντο ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ ἐλάμβαναν γνῶσι τῆς ἀναφορᾶς τῶν προϊσταμένων των.

Ὁ Χοῦβερ ἐτόνιζε στοὺς προϊσταμένους τῶν γραφείων:

«Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἔρχωμαι σὲ δύσκολη θέσι μὲ τέτοια ἐπεισόδια, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν... ἐπιθυμῶ νὰ ἐπικρατῇ εἰλικρίνεια τῶν προϊσταμένων σὲ ὅλες τὶς ἐνέργειές των πρὸς τοὺς κατωτέρους. Ἡ ἴδια εἰλικρίνεια θὰ ἐπικρατῇ ἀπὸ τὸ Γραφεῖο στὶς σχέσεις του πρὸς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους».

Δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ μποῦμε στὸ πνεῦμα τῆς νέας ὑπηρεσίας τοῦ F.B.I. χωρὶς νὰ νοιώσουμε τὶς ἀντιλήψεις τοῦ Χοῦβερ περὶ πειθαρχίας. Ὁ κανονισμὸς τῆς συμπεριφορᾶς κατέστη βίωμα γιὰ ὅσους ἐπιθυμοῦσαν νὰ παραμείνουν στὸ Γραφεῖο. Ἀπαγορεύθηκε στοὺς ὑπαλλήλους νὰ πίνουν οὐίσκυ δημοσίως εἴτε σὲ στενὸ κύκλο. Ὅταν ἡ περίοδος τῆς ἀπαγορεύσεως οἰνοπνευματωδῶν ἔληξε, ὁ κανονισμὸς τοῦ F.B.I. τροποποιήθηκε. Οἱ ἄνδρες του ἔπρεπε νὰ ἐνδύωνται καθαρὰ καὶ νὰ εἶναι διακριτικοὶ στοὺς τρόπους των. Ὁ Χοῦβερ τοὺς ἔβλεπε ὡς ἀντιπροσώπους του καὶ ὅταν ἐτέλουν ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ὅταν εὑρίσκοντο σὲ κοινωνικὲς συγκεντρώσεις μαζὶ μὲ τοὺς φίλους των. Ἀκόμη καὶ οἱ γραφεῖς, οἱ στενοδακτυλογράφοι καὶ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου ὤφειλαν νὰ διάγουν ὑπὸ αὐστηρὰν πειθαρχίαν. Οἱ ὑπάλληλοι ὤφειλαν νὰ μὴ δημιουργοῦν χρέη. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐνήργουν συνεχῶς ἐλέγχους στὸ προσωπικὸ καὶ στὴν διεξαγομένη ὑπηρεσία.

Σὲ μιὰ προσωπική, ἐμπιστευτικὴ ἐπιστολὴ ποὺ ἔγραψε τὸν Μάϊον τοῦ 1925, ὁ Χοῦβερ ἀπηυθύνετο πρὸς ὅλους τοὺς διαμερισματάρχας καὶ ἐξηγοῦσε γιατὶ ἐπέμενε τόσο πολὺ στὴν συμπεριφορὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ στὸ συνεχῆ ἔλεγχό τους:

«Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς γνωρίσω τὴν κατάστασι ποὺ ἐπικρατοῦσε κατὰ τὸ παρελθὸν στὸ Γραφεῖο καὶ ἡ ὁποία δὲν ἐπιθυμῶ νὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον... Γνωρίζω θετικὰ ὅτι πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν δὲν ἔχαιρον οὐδεμιᾶς ἐκτιμήσεως... Ἐπιμένω στὴ γνώμη μου, ὅτι ἡ μόνη ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας μποροῦμε νὰ ἀνακτήσωμε τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν ὑποστήριξίν του, εἶναι ἡ ἄμεμπτος διαγωγὴ ποὺ θὰ ἐπιδεικνύεται ἐκ μέρους μας... Εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ ἀπολύσω ὁποιονδήποτε ὑπάλληλο ποὺ θὰ καταληφθῇ νὰ χρησιμοποιῇ ὁποιαδήποτε οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ σὲ ὁποιαδήποτε ποσότητα. Αὐτὸ τὸ θεωρῶ

ὡς ἕνα ριζικὸ μέτρο καὶ ἴσως ἀπὸ μερικοὺς νὰ θεωροῦμαι ὡς φανατισμένος. Καὶ ὅμως δὲν εἶμαι ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν θεωρήση ὡς συνήγορο «μὲ λευκὴ κορδέλλα», ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἕνας ἄνδρας ὅταν καταστῆ μέλος τοῦ Γραφείου αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἐπιδεικνύη τέτοια συμπεριφορὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ ἐλαττώση εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν πιθανότητα ἀσκήσεως κριτικῆς ἐπὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἐνεργειῶν του... Ἐγὼ προσωπικῶς δὲν κάμνω χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν... καὶ γι' αὐτὸ ἀπαιτῶ καὶ ἀπὸ τοὺς διαμερισματάρχας νὰ κάμουν τὸ ἴδιο. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δημιουργηθῆ σκάνδαλο εἰς βάρος τοῦ Γραφείου ὕστερα ἀπὸ ὅλες τὶς ἐπιθέσεις ποὺ δέχθηκε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προσφάτων ἐτῶν. Δὲν ἐπιθυμῶ τὸ Γραφεῖο νὰ ἀποκαλῆται μὲ λέξεις τὶς ὁποῖες πολὺ συχνὰ ἄκουα νὰ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸ παρελθόν... Καταβάλλω προσπάθεια διὰ νὰ σώσω τὸ γόητρο τοῦ Γραφείου ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ κριτικὴ καὶ ἀπὸ τὴν δυσφήμησι λόγω μεμονωμένων γεγονότων κακῆς διαγωγῆς ἐκ μέρους ὡρισμένων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι τόσον εὔκολα παρασύρονται ἀπὸ τὶς προσωπικές των ἐπιθυμίες. Πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε εἰς κάθε περίπτωσιν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς ὑπηρεσίας τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν μέρος».

Ὁ Χοῦβερ ἔβλεπε καθαρὰ ὅτι γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆ τὸ Γραφεῖο ἀπὸ τὴ σκιὰ τοῦ παρελθόντος, οἱ ὑπάλληλοι ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόζουν τὸν αὐστηρὸ κανονισμὸ διαγωγῆς, ἀκόμα καὶ στὶς ἰδιωτικές των σχέσεις.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου κανονισμοῦ εἶχε ἄμεσα ἀποτελέσματα.

Σὲ μιὰ νοτιοδυτικὴ πολιτεία ἕνας βοηθὸς εἰσαγγελέως ζήτησε ἀπὸ ἕνα ὑπάλληλο νὰ παρακολουθήση τὶς κινήσεις ἑνὸς γερουσιαστοῦ. Κατὰ τὸ παρελθὸν τέτοιες παρακολουθήσεις ἐνηργοῦντο χωρὶς ἀντίρρησι ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως ὁ ὑπάλληλος ἀρνήθηκε μέχρις ὅτου ἔλαβε εἰδικὲς ὁδηγίες ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτων.

Ὁ Χοῦβερ ἀπαντοῦσε σ' αὐτὸν τὸν ὑπάλληλο: «Ἡ ἐνέργειά σου στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἐπιδοκιμάζεται... Τὸ Γραφεῖο Ἐρευνῶν δὲν εἶναι γιὰ προσωπικὲς ἐξυπηρετήσεις».

Ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ μῆνες παρακολουθήσεως τῆς ἐργασίας τοῦ Χοῦβερ, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης Στόουν διέγραψε τὴ λέξι «προσωρινὸς» ἀπὸ τὸν τίτλο του καὶ τὸν διώριζε διευθυντὴ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν στὶς 10 Δεκεμβρίου 1924. Ἀργότερα ὁ Στόουν σὲ μιὰ ἐπιστολή του πρὸς τὸν κοσμήτορα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολούμπια, ἔγραφε :

«...Ἀνέλαβα τὴν πρωτοβουλία νὰ διορίσω τὸν κ. Χοῦβερ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν παρ' ὅλον ὅτι πολλοὶ τὸν θεωροῦσαν πολὺ νέο καὶ στενὸ συνεργάτη τοῦ Μπέρνς κατὰ τὸ παρελθόν. Ἐγὼ ὅμως ἤξερα τὸν ἄνθρωπό μου καὶ τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι εἶχα δίκαιο. Τὸν βρῆκα νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς δικές μου ἰδέες, ὅτι δηλαδὴ ἡ πραγματικὴ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία διεξάγεται μόνον ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἀπατεῶνες καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφαρμόζουν ἀπατηλὲς μεθόδους. Ὁ κ. Χοῦβερ ἔχει βελτιώσει σημαντικὰ τὸ Γραφεῖο...».

Ὅταν ὁ Χοῦβερ πληροφορήθηκε ὅτι πράκτορες, ξένοι πρὸς τὸ Γραφεῖο, ἔπαιρναν στοιχεῖα καὶ πληροφορίες ἀπὸ τὸ Γραφεῖο, ἔγραψε στοὺς ὑπαλλήλους του τὴν 27-2-25 τὰ ἑξῆς:

«Φῆμαι ἔχουν περιέλθει εἰς γνῶσιν μου ὅτι πρώην ὑπάλληλοι καὶ βαθμοφόροι τοῦ Γραφείου κατορθώνουν καὶ ἀποσποῦν πληροφορίες περὶ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Γραφείου. Πρὸς τὰ ἄτομα αὐτὰ πρέπει νὰ ἐπιδειχθῆ μεγάλη προσοχή. Μιὰ τέτοια ἀναφορὰ θὰ ἦταν ἄσκοπη, ἀλλὰ θέλω νὰ τονίσω ὅτι ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου πρέπει νὰ ἐννοήσουν πλήρως ὅτι δὲν θὰ ἐπιδεικνύεται ἰδιαιτέρα μεταχείρισις σὲ κανένα, οὔτε καὶ σ' αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ παρελθὸν ἦταν συνδεμένοι μὲ τὸ Γραφεῖο... ἐπὶ πλέον τὰ ἀρχεῖα, οἱ φάκελοι καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Γρα-

φείου τούτου δὲν πρέπει νὰ τίθενται στὴν διάθεσι ἢ νὰ ἀνακοινοῦνται πρὸς ἄτομα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐπίσημοι ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου ἢ τοῦ Ὑπουργείου».

Ἐνῶ ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Γραφείου ἐπετελεῖτο μὲ γοργὸ ρυθμό, ὁ Χοῦβερ κατέβαλλε προσπάθειες νὰ πείσῃ τοὺς πολιτικούς νὰ τὴν ἐπεμβαίνουν κατὰ τὴν ἐπιλογὴ καὶ τὴν προαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων. Ἄρχισε λοιπὸν μὲ τὴν μετάθεσι ἑνὸς ὑπαλλήλου σὲ μιὰ νότια πολιτεία, γιατὶ ἠσχολεῖτο μὲ πολιτικὰ ζητήματα. Ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἕνας γερουσιαστὴς μεγάλης ἐπιρροῆς, κάλεσε τὸν Χοῦβερ καὶ ζήτησε νὰ μάθῃ τοὺς λόγους τῆς μεταθέσεως τοῦ ὑπαλλήλου. Ὁ Γερουσιαστὴς εἶχε ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ στὸν ἀγῶνα του γιὰ τὴν ἐπανεκλογήν του.

—«Λυποῦμαι» ἀπάντησε ὁ Χοῦβερ στὸν Γερουσιαστὴ «ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὸ καλύτερο γιὰ τὸν ὑπάλληλο καὶ γιὰ τὸ Γραφεῖο θὰ εἶναι νὰ παύσῃ ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς νὰ ἔχῃ σχέσι μὲ τὴν πολιτική. Αὐτὸ θὰ τοῦ κάνῃ καλό».

—«Θὰ τὸ συζητήσω μὲ τὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης» ἀπήντησεν ὠργισμένος ὁ Γερουσιαστής.

Ἕνα τέταρτο ἀργότερα ὁ Χοῦβερ ἐκαλεῖτο στὸ γραφεῖο τοῦ Στόουν.

Ὁ Στόουν τὸν κοίταξε πάνω ἀπὸ τὰ γυαλιά του.

—«Χοῦβερ, τί συμβαίνει μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι;»

Ὁ Χοῦβερ τοῦ ἐξήγησε πὼς εἶχαν τὰ πράγματα.

—«Νομίζω ὅτι δὲν ἔχεις ἀπολύτως ὑγιεῖς βάσεις» τὸν παρατήρησε ὁ Στόουν.

Ὁ Χοῦβερ ἀναλογιζόταν πολλὲς φορὲς ἀργότερα πὼς μπόρεσε καὶ συγκρατήθηκε καὶ δὲν ἐξεστόμισε τὴ φράσι ποὺ ἦρθε ἐκείνη τὴ στιγμὴ στὸ μυαλό του: «Πολὺ καλά, ὑποβάλλω τὴν παραίτησίν μου».

Ὁ Στόουν ὅμως προσέθεσε: «Ἀπορῶ πὼς δὲν τὸν ἀπέλυσες ἀμέσως αὐτὸν τὸν ὑπάλληλο».

Ἄλλη ὑπόθεσις ἐδημιουργήθη μὲ τὸν ὑπάλληλο Β., ὁ ὁποῖος ἦταν προστατευόμενος τοῦ καθεστῶτος τοῦ Μπέρνς. Εἶχε ἀποσπασθῇ τότε μὲ τὶς ἐνέργειες ἑνὸς Γερουσιαστῆ καὶ εἶχε σταλῇ στὴν Ἀρκάνσας τὸ 1922. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὅμως τοῦ Λὶτλ Ρὸκ παραπονέθηκε ὅτι ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς ἦταν τόσο ἀνίκανος, ὥστε τοῦ ἦταν περιττός. Ἔτσι ὁ ὑπάλληλος Β. μετατέθηκε στὴν Μινεσότα.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἄφιξίν του στὴν Μινεάπολι, ὁ διαμερισματάρχης ἀνεκάλυψε ὅτι ὁ ὑπάλληλος Β. εἶχε κατὰ τὸ παρελθὸν καταδικασθῇ στὴ Μινεσότα γιὰ λῃστεία καὶ εἶχε κλεισθῇ στὴ φυλακή. Ἀκόμα καὶ ἐὰν ἦταν ἀθῶος, ὅπως ἰσχυρίζοταν, δὲν μποροῦσε νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ κράτος καὶ ὁ διαμερισματάρχης ζήτησε τὴν ἀπόλυσι τοῦ ὑπαλλήλου Β.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἕνας βουλευτὴς ἔγραψε στὸν Χοῦβερ ὅτι παρ' ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ ὑπῆρχαν, ἐθεωροῦσε σκόπιμο τὴν παραμονὴ τοῦ Β. στὸ Γραφεῖο. Ὁ Χοῦβερ, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε ἀπολύσει τὸν ὑπάλληλο, ἐξήγησε λεπτομερῶς ὅλη τὴν κατάστασι καὶ προσέθεσε : «... Ὅπως βλέπετε, ἤδη εἶναι ἀδύνατος ὁ ἐπαναδιορισμὸς τοῦ Β.».

Αὐτὸ ἔδωσε ἕνα τέλος στὴν ὑπόθεσι, ὅπως τουλάχιστο ἐνόμιζε ὁ Χοῦβερ. Ἕνα χρόνο ὅμως ἀργότερα, ὁ Χοῦβερ ἔλαβε ἐπιστολὲς κι' ἀπὸ ἄλλους βουλευτὰς οἱ ὁποῖοι ἐδήλωναν: «Ὁ γράφων γνωρίζει τὸν κ. Β. ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια καὶ δὲν διστάζει νὰ σᾶς τὸν συστήσῃ κατὰ ὁποιονδήποτε τρόπον... Εἶναι ἐργατικώτατος καὶ ἔμπιστος ἄνδρας...».

Καὶ πάλιν ἐδόθησαν λεπτομερεῖς ἐξηγήσεις γιὰ τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ κ. Β. δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἐπαναδιορισθῇ καὶ ὁ Χοῦβερ προσέθετε: «λυποῦμαι εἰλικρινὰ ποὺ ἀδυνατῶ νὰ ἱκανοποιήσω τὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ τὸν κ. Β.».

(Συνεχίζεται)

Ο ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΞ
ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἄρθρον 103.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ κυκλοφορίας ἀστυνομικῶν ἢ πυροσβεστικῶν ὀχημάτων, ὡς καὶ βοηθείας ἐν γένει.

1. Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων ἀστυνομικῶν, πυροσβεστικῶν, πρώτων βοηθειῶν, ὡς καὶ οἱ ὁδηγοὶ πάσης φύσεως ὀχημάτων, δι' ὧν μεταφέρονται πρόσωπα ἔχοντα ἀνάγκην ἀμέσου βοηθείας, δύνανται νὰ σημαίνωσι συνεχῶς ἢ νὰ χρησιμοποιῶσι τὰ εἰδικὰ συμπληρωματικὰ ὄργανα ἠχητικῆς σημάνσεως, ὡς καὶ τὰ μεγάλα φῶτα, μόνον ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ἀνάγκης ἢ διατεταγμένης ὑπηρεσίας.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἠχητικὴ σήμανσις εἶναι συνεχής, οἱ ὁδηγοὶ ἀπαλλάσσονται πάσης ὑποχρεώσεως τηρήσεως τῶν κανονισμῶν κυκλοφορίας, μὴ δυνάμενοι πάντως νὰ διέλθωσιν ἀντιθέτως εἰς ὁδοὺς μοναδικῆς κατευθύνσεως, οἱ δὲ ὁδηγοὶ τῶν λοιπῶν ὀχημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀφήνωσιν ἐλευθέραν τὴν δίοδον.

3. Ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 104.

Δελτίον ταξιδίου.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ μεταφορεῖς ὅπως ἐφοδιάζωσι διὰ δελτίου ταξιδίου τοὺς ὁδηγοὺς τῶν μὴ ἐξυπηρετούντων δημοσίας συγκοινωνιακὰς γραμμὰς λεωφορείων.

Ἐν τῷ δελτίῳ τούτῳ ἀναγράφονται τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ὁδηγῶν, ὁ τόπος, ἡ ἡμερομηνία καὶ ὥρα ἀναχωρήσεως, ὁ τόπος προορισμοῦ, ἡ ἀκολουθητέα διαδρομὴ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν. Ὑποχρεοῦται ὁ μεταφορεὺς ὅπως διαφυλάσσῃ τὰ δελτία ταῦτα ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆ ἐκδόσεώς των.

2. Ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον χιλίων μεταλλικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 105.

Κυκλοφορία ποδηλάτων.

1. Οἱ ποδηλάται ὑποχρεοῦνται ὅπως βαίνωσιν εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπὶ μιᾶς μόνης γραμμῆς, νὰ ὁδηγῶσι τοὐλάχιστον διὰ μιᾶς τῶν χειρῶν καὶ νὰ ἔχωσιν ἐλευθερίαν κινήσεως, πλήρη ὁρατότητα ἔμπροσθεν καὶ πλαγίως, ἵνα πραγματοποιῶσιν ἐλευθέρως καὶ εὐχερῶς τοὺς ἀπαραιτήτους χειρισμούς.

2. Οἱ ποδηλάται ὑποχρεοῦνται νὰ κατέρχωνται τῶν ποδηλάτων καὶ νὰ ὁδηγῶσι ταῦτα διὰ χειρός, ὅταν δημιουργῆται ἐμπόδιον ἢ κίνδυνος διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν πεζῶν. Ὁμοίως εἶναι ὑποχρεωμένοι, ἂν ὑπάρχωσι ποδηλατόδρομοι νὰ χρησιμοποιῶσιν ἀποκλειστικῶς τούτους.

3. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ποδηλάτας νὰ σύρωνται ὑπὸ ἄλλων ὀχημάτων, νὰ ρυμουλκῶσιν ἕτερα τροχοφόρα καὶ νὰ μεταφέρωσιν ἕτερα πρόσωπα, πλὴν μικρῶν παίδων, ἂν τὸ ποδήλατον εἶναι ἐφωδιασμένον δι' εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο ἐξαρτήματος.

4. Διὰ τὴν μεταφορὰν ἀντικειμένων διὰ ποδηλάτων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 96 παράγραφος 3.

5. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου.

Ἄρθρον 106.

Κυκλοφορία ζωηλάτων ὀχημάτων.

Οἱ ὁδηγοὶ ζωηλάτων ὀχημάτων ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐγκαταλείπωσι ταῦτα κατὰ τὴν πορείαν καὶ νὰ ἐλέγχωσι σταθερῶς τὰ ζῶα.

Ἄρθρον 107.

Ὁδήγησις ζώων.

1. Δι' ἕκαστον ζεῦγος ζώων ἕλξεως, φορτίου ἢ ἱππασίας ἀπαιτεῖται εἷς ὁδηγός, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται ὅπως ὁδηγῇ ταῦτα εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δημιουργοῦνται κωλύματα ἢ κίνδυνοι διὰ τὴν κυκλοφορίαν.

Ἂν ζῶον τι εἶναι ἀτίθασον ἐπιβάλλεται ὅπως ὁδηγῆται ὑπὸ ἑνὸς τοὐλάχιστον ὁδηγοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσδεσις ζώων ὄπισθεν ζωηλάτων ὀχημάτων.

Ἄρθρον 108.

Ὁδήγησις ποιμνίων καὶ ὁμάδων ζώων.

1. Φύλακες ἐπαρκεῖς εἰς ἀριθμόν, ὅταν ὁδηγῶσι ποίμνια ἢ ἄλλας ὁμάδας ζώων ἐπὶ ὁδοῦ, ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἀκολουθῶσι τὸ δεξιὸν ἄκρον αὐτῆς, ἀφίοντες τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ ὁδοστρώματος ἐλεύθερον. Ἂν λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ζώων δημιουργῆται κίνδυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν κυκλοφορίαν, οἱ φύλακες ὑποχρεοῦνται ὅπως χωρίζωσι ταῦτα εἰς ὁμάδας καὶ ὁδηγῶσι ταύτας κεχωρισμένως ἀπ' ἀλλήλων, τηροῦντες ἱκανὴν μεταξὺ αὐτῶν ἀπόστασιν.

2. Οἱ φύλακες ποιμνίων ἢ ὁμάδων ζώων ὑποχρεοῦνται νὰ διακόπτωσι τὴν ὁδήγησιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν κατὰ τὴν νύκτα καὶ νὰ μὴ ἀφήνωσι ταῦτα ἐπ' αὐτῶν. Ἂν εἶναι ἀναγκαία ἡ ὁδήγησις κατὰ τὴν νύκτα ὑποχρεοῦνται ὅπως εἷς μὲν ἐξ αὐτῶν προηγῆται, ἵνα προβάλλῃ διὰ φανοῦ λευκὸν φῶς, ἕτερος δὲ νὰ ἕπεται, ἵνα προβάλλῃ διὰ φανοῦ ἐρυθρὸν φῶς πρὸς τὰ ὀπίσω.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς ὁδοὺς μεγάλης κυκλοφορίας ἡ κατὰ μῆκος αὐτῶν ὅδευσις ἢ στάσις ποιμνίων ἢ ἄλλων ζώων.

Ἄρθρον 109.

Ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 106 ἕως 108, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου.

Ἄρθρον 110.

Χρῆσις οἰνοπνεύματος ἢ τοξικῶν οὐσιῶν.

1. Εἰς ἄτομα τελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνεύματος ἢ τοξικῶν οὐσιῶν ἀπαγορεύεται ἡ ὁδήγησις παντὸς ὀχήματος.

2. Ἡ διαπίστωσις τῆς μέθης τοῦ ὁδηγοῦ συνεπείᾳ χρήσεως οἰνοπνεύματος ἢ τοξικῶν οὐσιῶν, ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται διὰ παντὸς προσφόρου ἐπιστημονικοῦ μέσου, ἐν περιπτώσει θανατηφόρου ἀτυχήματος ἢ βαρείας σωματικῆς βλάβης. Διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου καὶ εἰς τὰς ἰδίας ὡς ἄνω περιπτώσεις διαπιστοῦται ἡ μέθη πεζοῦ ἢ ἡ παρ' αὐτοῦ χρῆσις τοξικῶν οὐσιῶν.

3. Ὁδηγοὶ παντὸς ὀχήματος παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς , ἢ δι' ἀμφοτέρων.

Ἄρθρον 111.

Ὑποχρεώσεις ὁδηγῶν εἰς περίπτωσιν προκλήσεως ἀτυχήματος.

1. Ὁ ὁδηγὸς κατὰ πᾶν ἀτύχημα ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδήγησίν του ὀχήματος ὑπο-

χρεοῦται νὰ σταθμεύσῃ ἀμέσως, ἵνα παρέχῃ τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν εἰς τοὺς παθόντας, ὡς καὶ πληροφορίας εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

2. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν. Ὁ ὁδηγὸς δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 25 καὶ 32 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἂν παραλείπῃ νὰ ἀναγγέλλῃ τὸ ἀτύχημα εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 282 καὶ 419 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν εἰς περιπτώσεις σωματικῶν βλαβῶν προκαλουμένων ὑπὸ ὀχήματος, ἐφ' ὅσον ὁ ὁδηγὸς αὐτοῦ συνεμορφώθη πρὸς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

4. Ὁμοίως δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ κρατήσεως τοῦ ὀχήματος ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου ΓΠΝ'/1911, ἂν ὁ ὁδηγὸς συνεμορφώθη πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ καταθέσῃ ἀποδεικτικὸν ἀσφαλίσεως (βεβαίωσιν ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας) τοῦ ὀχήματος ἢ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι κάτοχος δελτίου διεθνοῦς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 112.

Κυκλοφορία πεζῶν.

1. Οἱ πεζοὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως κυκλοφορῶσιν ἐπὶ τῶν δι' αὐτοὺς προκαθωρισμένων χώρων ἤτοι ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, ἐπὶ τῶν ἐρεισμάτων τῶν ὁδῶν, τῶν νησίδων ἀσφαλείας καὶ τῶν εἰδικῶν δι' αὐτοὺς διαβάσεων, πάντοτε εἰς τὸ δεξιὸν καὶ νὰ μὴ ἵστανται ἐπ' αὐτῶν καθ' ὁμάδας. Ἐλλείψει τούτων οἱ πεζοὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως βαδίζωσιν ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ὁδοστρώματος καὶ κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν τῆς κινήτων ὀχημάτων.

2. Οἱ πεζοὶ προκειμένου νὰ διέλθωσι τὸ ὁδόστρωμα ὑποχρεοῦνται ὅπως χρησιμοποιῶσι τὰς δι' αὐτοὺς εἰδικὰς διαβάσεις ταχέως, συμμορφούμενοι πρὸς τὸ δοθὲν σῆμα κινήσεως πεζῶν. Ἂν ἐλλείπωσιν αἱ εἰδικαὶ διαβάσεις ὑποχρεοῦνται νὰ διέρχωνται τὸ ὁδόστρωμα μόνον κατὰ κάθετον φορὰν καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτῶν εὐθύνην.

3. Τὰ ἄνευ μηχανῆς ὀχήματα ἀναπήρων ἢ νηπίων ἐπιτρέπεται νὰ ὁδηγῶνται ἐπὶ τῶν διὰ πεζοὺς προκαθωρισμένων χώρων.

Ἄρθρον 113.

Προτεραιότης μεταξὺ πεζῶν καὶ ὀχημάτων.

1. Οἱ ὁδηγοὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως δίδωσι προτεραιότητα εἰς τοὺς πεζοὺς τοὺς διερχομένους διὰ τῶν εἰδικῶν διαβάσεων, ἂν ἡ κυκλοφορία δὲν ρυθμίζεται ὑπὸ τροχονόμων ἢ σηματοδοτῶν.

2. Οἱ πεζοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ κατέρχωνται αἰφνιδίως τοῦ πεζοδρομίου, τῶν νησίδων ἀσφαλείας ἢ τῶν ἐρεισμάτων τῶν ὁδῶν καὶ νὰ διέρχωνται ταχέως τὰς εἰδικὰς διαβάσεις, ἂν δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς ὁδηγοὺς χρόνον διὰ τὴν κατὰ προτεραιότητα διέλευσίν των. Ὁμοίως ὑποχρεοῦνται ὅπως δίδωσι προτεραιότητα εἰς τοὺς ὁδηγοὺς νὰ διέρχωνται τοῦ ὁδοστρώματος ἐκτὸς τῶν διαβάσεων.

3. Οἱ ὁδηγοὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως δίδωσι προτεραιότητα διαβάσεως εἰς τυφλούς, παρέχοντας σημεῖα ἀναγνωρίσεως, εἰς παιδία, γέροντας καὶ ἀναπήρους.

Ἄρθρον 114.

Εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις ὁδηγῶν καὶ πεζῶν πρὸς τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας.

1. Ὁδηγοὶ ὀχημάτων καὶ πεζοὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως συμμορφῶνται εἰς τὸ σῆμα στάσεως τὸ διδόμενον ὑπὸ τῶν ἐν στολῇ ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

2. Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀργάνων,

νὰ ἐπιδεικνύωσι πᾶν στοιχεῖον ἀναγόμενον εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ὀχήματός των.

Ἄρθρον 115.

Ὁδηγοὶ ἢ πεζοὶ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 112 ἕως 114 τοῦ παρόντος, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι χιλίων πεντακοσίων μεταλλικῶν δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 116.

Στατιστικὴ τροχαίων ἀτυχημάτων.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν, δύναται νὰ καθορισθῇ τρόπος συλλογῆς καὶ ἐμφανίσεως στατιστικῶν στοιχείων περὶ τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων, ὡς καὶ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τὰ ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐπακριβῆ συλλογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 117.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κώδικος τεκμαίρεται ὑπαιτιότης τοῦ ζημιωθέντος τρίτου ἐκ τῆς λειτουργίας μηχανοκινήτου ὀχήματος, ὁδηγουμένου συμφώνως πρὸς τὰς περὶ κυκλοφορίας διατάξεις, ἂν ὁ ζημιωθεὶς παρέβαινε κατὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ζημίας τὰς διατάξεις ταύτας. Ἐπὶ πάσης ἑτέρας περιπτώσεως ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ Νόμος ΓΠΝ'/1911 «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ποινικῆς καὶ ἀστικῆς εὐθύνης».

Ἄρθρον 118.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐπιβολῆς ποινῆς προστίμου διὰ παραβάσεις τοῦ παρόντος Κώδικος, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3990/59 «περὶ ἀναθέσεως εἰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τῆς ἐκδικάσεως ἀστυνομικῶν παραβάσεων τιμωρουμένων διὰ προστίμου, συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4841/1930 «περὶ αὐτοκινήτων καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τοῦ Νόμου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 119.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κώδικος καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἢ ἀναγόμεναι εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπὸ τούτου.

Ἄρθρον 120.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κώδικος καταργοῦνται:

1. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου ΓΠΝ' τοῦ ἔτους 1911.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 3555/1956 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ μετατροπῆς ποινῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς καὶ ἡ περίπτωσις 6 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Νόμου 4841/1930 «περὶ αὐτοκινήτων, τῆς κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεων ὁδηγῶν» καὶ

3. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 2069/1952 «περὶ χορηγήσεως ἐπαγγελματικῶν ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων».

Ἄρθρον 121.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κώδικος ἄρχεται ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται δὲ νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ πέραν τοῦ χρόνου τούτου μέχρις ἓξ μηνῶν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ 27ης ΜΑΪΟΥ 1923 – 27ης ΜΑΪΟΥ 1963

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμη σχόλιον τῆς ἐποχῆς ἂς μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ καταχωρήσω ἐνταῦθα, τὸ τελευταῖον εἰς τὴν παροῦσαν ἀναδρομήν. Ἀναφέρεται εἰς τὸ πλέον ἀκανθῶδες θέμα ἐπιβιώσεως τοῦ ἀνθρώπου, εἰς ἐκεῖνο τῶν... πόρων ζωῆς, καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸν διὰ τὸ πάντοτε δυσεπίλυτον οἰκονομικὸν μας πρόβλημα. Ἰδοὺ καὶ τὸ σχόλιον αὐτό, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ μισθὸς τῶν ἀστυφυλάκων» καὶ ὅπως ἡ «Σφαῖρα» τῆς 6ης Ἰουνίου 1923 τὸ παρουσιάζει:

«Δεδομένου ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶναι ὁ κυριώτερος παράγων τῆς τάξεως, τῆς »ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐξημερώσεως, θὰ ἔπρεπεν, ἰδίως τοῦ νέου συστήματος, τὰ κα»τώτερα ὄργανα νὰ ἀμείβωνται ἐπαρκῶς, οὕτως ὥστε καὶ ὁ ζῆλος των νὰ εἶναι με»γαλύτερος καὶ ἡ εὐσυνειδησία των εὐθυτοτέρα, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ ὑπηρεσία »των εἶναι ἡ κοπιωδεστέρα ὅλων τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

«Ὅταν ὅμως ὁ μισθὸς τῶν ἀστυφυλάκων—ὁ καθαρὸς μισθὸς—δὲν ὑπερβαίνει »τὰς 250 δραχμὰς εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς τρομερᾶς ἀκριβείας, εἶναι πολὺ φυσικὸν »ὅτι θὰ ἀπογοητευθοῦν, ἀφοῦ μάλιστα διὰ τοῦ πενιχροῦ αὐτοῦ μισθοῦ πρέπει νὰ ἔ»χουν καὶ ἀξιοπρεπῆ τὴν ἐμφάνισιν».

***

Οὕτω ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἤρχισε τὴν ἀστυνόμευσιν καὶ τῆς πόλεως Πειραιῶς, καὶ οὕτω, λίαν συντόμως ἀλλὰ μὲ τεραστίας προσπαθείας, κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ καὶ νὰ προσελκύση ἀμέριστον τὴν ἀγάπην τοῦ κοινοῦ.

Βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον ἐχαρακτηρίσθη τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν παραγόντων. Ἀπητήθησαν τεράστιαι προσπάθειαι καὶ ἀληθὴς αὐταπάρνησις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων μέχρις ὅτου ὁ Πειραιεύς, εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων λιμένων τοῦ μεσογειακοῦ λεκανοπεδίου καὶ χῶρος συγκεντρώσεως τῶν πάσης φύσεως κακοποιῶν, ἰδία τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν καὶ σωματεμπόρων, παύση νὰ παρουσιάζη τὸ οἰκτρότατον θέαμα τοῦ 1923 καὶ μεταμορφωθῆ εἰς εὐρωπαϊκὴν μεγαλόπολιν. Ἀπητήθησαν πολλοὶ κόποι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πρὸ πάντων τῆς κομμουνιστικῆς διεισδύσεως εἰς τοὺς συνδικαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς ἐργατοπόλεως, διείσδυσις ἡ ὁποία ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὸ κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ 1924 τρίτον ἔκτακτον συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Ε., ἤτοι μόλις ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς. Εἶναι γνωσταὶ αἱ ἀπεργίαι καὶ αἱ μαχητικαὶ διαδηλώσεις τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τοῦ 1924 εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἰδίως αἱ ἐξτρεμιστικαὶ ἐκδηλώσεις τῶν ἐτῶν 1931 καὶ μετέπειτα, ἡ σκληρότης τῶν ὁποίων ἤρχισε κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς «ἀντιπολεμικῆς ἡμέρας» τῆς 1ης Αὐγούστου 1931 εἰς τὴν Δραπετσώνα μὲ τὸν φόνον τοῦ ἀστυφύλακος Γυφτοδημοπούλου Γεωργίου, τοῦ πρώτου θύματος τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Μὲ γρανιτώδη ψυχισμὸν ἔγινε κατορθωτὸν νὰ ἀντιμετωπισθῆ λίαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς ἡ ἀσυνήθης δρᾶσις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, νὰ συλληφθοῦν δὲ τὸν Σεπτέμβριον 1936 αὐτὸς οὗτος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ν. Ζαχαριάδης καὶ πολλὰ στελέχη τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ. Τὸ δεινότερον τοῦτο τῶν πληγμάτων κατὰ τὴν ἀπαρχὴν τῆς περιόδου 1936-1940 εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ἐκμηδενισμὸν τῶν μαχητικῶν στοιχείων Κ.Κ.Ε. πόλεως Πειραιῶς, ἐν συνδυασμῷ δὲ μὲ τὰ πλήγματα ἄλλων ὑπηρεσιῶν μεγαλοπόλεων τὴν ἀποτροπὴν τοῦ γενικωτέρου σχεδίου κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Λίαν χαρακτηριστικὸν τῆς ὅλης δράσεως τῆς 'Αστυνομίας Πειραιῶς εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς, κατὰ τὰ πολυτάραχα ἐκεῖνα ἔτη, εἶναι τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2-9-1935 ἔγγραφον τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὑπ' ἀριθμ. 16102/2-9-1935, διαλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα:

«'Εκτελῶν κ. 'Αρχηγὲ ἰδιαίτερον, ὡς τὸ αἰσθάνομαι καθῆκον, λαμβάνω τὴν »τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν τὰ κάτωθι :

«"Οσον καὶ ἂν τυγχάνη ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ γνωστὴ ἡ »δρᾶσις τοῦ εὐγενοῦς σώματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, πάντως δὲν εἶναι εὔκολον »νὰ ἐκτιμηθῇ ἀπολύτως ἡ λεπτομερειακὴ τοιαύτη ἡ ἀφορῶσα τὴν ἐν Πειραιεῖ 'Α»στυνομικὴν 'Αρχήν, τῆς ὁποίας ἡ ἐξαιρετικὴ διορατικότης, ἡ καταπληκτικῶς με»θοδικὴ ἐνέργεια καὶ παραδειγματικὴ εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις μὲ τὴν ἐπίτευξιν »παντὸς ἐπιδιωκομένου ἀποτελέσματος, ἔχει εὐλόγως προκαλέσει τὴν εὐγνωμοσύ»νην τῆς νομοταγοῦς κοινωνίας, ἐμοῦ δὲ ὡς Εἰσαγγελέως, τοῦ ἐκ καθήκοντος πα»ρακολουθοῦντος τὴν ἀξίαν πάσης ἐξάρσεως τοιαύτην τῆς ἀστυνομικῆς 'Αρχῆς δρᾶ»σιν, τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν καὶ τὸν ἰδιαίτερον ὑπηρεσιακὸν ἐνθουσιασμόν. 'Η μετ' »ἐξαιρετικῆς συνέσεως καὶ δραστηριότητος διαχείρισις τῶν καθημερινῶς ἐμφανιζο»μένων ἐργατικῶν ζητημάτων. 'Η κεραυνοβόλος εἰς ἀποκάλυψιν καὶ δίωξιν τοῦ μα»στίζοντος τὸν Πειραιᾶ λαθρεμπορίου τῶν ναρκωτικῶν. 'Η ἀπηνὴς μέχρις ἐξοντώ»σεως δίωξις τῶν κατακλυζόντων τὴν πειραϊκὴν προκυμαίαν κακοποιῶν στοιχείων, »ὑπὸ τοῦ Τμήματος 'Ασφαλείας. 'Η ἀμείλικτος δίωξις τῶν διαφθορέων καὶ διατη»ρούντων οἴκους τοιούτους, ὑπὸ τοῦ Τμήματος 'Ηθῶν. 'Η ἀμιλλωμένη πρὸς τὰς »ἐπιστημονικωτέρας ἐμφανίσεις τῶν 'Αστυνομιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ 'Αμερικῆς εἰ»δικὴ ὑπηρεσία δακτυλοσκοπίας καὶ συγκεντρώσεως στοιχείων τῆς ἐγκληματικῆς »ταυτότητος ἐν τῷ τμήματι τῆς 'Ασφαλείας, ἐξ ἧς ἐπιδόσεως κατὰ πᾶσαν ἀποκά»λυψιν τῶν παντοειδῶν κλοπῶν παρ' ἀγνώστων, ραγδαία καὶ ἀπολύτως ἀποτελε»σματικὴ ἀποβαίνει ἡ ἀναγνώρισις καὶ σύλληψις τῶν ἐνόχων τῶν πράξεων. Καὶ πρὸ »παντὸς ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ἀξιοπρεπὴς ἐμφάνισις πάντων τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ »διακεκριμένου διευθυντοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ἐν Πειραιεῖ, πιστοποιοῦ»σιν τὰ ἄπερ ἐκ καθήκοντος ἤμην ὑποχρεωμένος ἐν ἀνυποκρίτῳ ἐνθουσιασμῷ νὰ »διαδηλώσω πρὸς τιμὴν τῆς τοσοῦτον ἐπωφελῶς διὰ τὴν 'Ελληνικὴν Πολιτείαν καὶ »Κοινωνίαν δρώσης κρατικῆς ταύτης ὑπηρεσίας.

«Καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἐπὶ μᾶλλον προάγομαι ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν »ὅτι θέλει μοι συγχωρηθῇ ἡ αὐτεπάγγελτος ὑποβολὴ τῶν ἀνωτέρω ἀντιλήψεών μου, »διότι πάντοτε διατελῶ ἐν συνειδήσει ὅτι, τὸ πρώτιστον καθῆκον ἐν τῇ ἀπονομῇ »τοῦ δικαίου εἶναι τὸ ὅτι, παραλλήλως πρὸς τὸ διώκειν καὶ κολάζειν τὸ ἀδίκημα καὶ »τὰς παραβάσεις τῶν κρατικῶν ὀργάνων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων, »πρέπει ἀντιστοίχως νὰ ἀναγνωρίζηται ἡ ἀξία καὶ παρέχηται ἡ ὑποχρεωτικὴ ἠθι»κὴ ἀμοιβὴ εἰς τὰ ὄργανα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ πρὸς τὸ καθῆκον ἐπίδοσις ἐμφανί»ζεται ὑπὸ ἐξαιρετικὴν μορφήν, ἐν τῇ συμπτώσει τῶν ψυχικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρετῶν »καὶ τῆς ἐξ ὁλοκλήρου ἀφιερώσεως τούτων εἰς τὴν ὑψηλὴν τοῦ Κρατικοῦ ὀργάνου »ἀποστολήν».

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῆς Εἰσαγγελίας Πειραιῶς, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ τότε εἰσαγγελέως Σπηλιώτη, ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν τόσων τίτλων τιμῆς διὰ τὴν 'Αστυνομίαν Πόλεων γενικώτερον. 'Ομιλεῖ τὸ ἔγγραφον, πολὺ δικαίως, διὰ τὸν μεγαλειώδη ψυχισμὸν τῆς 'Αστυνομίας Πειραιῶς, διὰ τὰ παντοειδῆ ἐπιτεύγματα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Καὶ ἦσαν πάμπολλαι αἱ ἐπιτυχίαι τῆς νέας 'Αστυνομίας μέχρι τοῦ 1935, ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἠκούοντο οἱ εἰσαγγελικοὶ αὐτοὶ ἔπαινοι, ἀφοῦ εἶχεν ἐκλείψει τὸ ἄγος τῶν χασισοποτείων Τρούμπας, 'Ακτῆς Τζελέπη, Ξαβερίου, 'Αγίου Διονυσίου κ.λ. κ.λ., ἀφοῦ εἶχεν ἀπαλλαγῆ ἡ πόλις ἀπὸ τὴν ὠργα-

νωμένην καὶ μὴ σωματεμπορίαν, εἶχεν ἐκλείψει τὸ οἰκτρὸν πρόβλημα τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων μὲ τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν καὶ περιορισμὸν τῶν κοινῶν γυναικῶν καί, γενικῶς, εἶχον καταφερθῆ ἀλλεπάλληλα πλήγματα πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τοῦ ἐγκλήματος. Χρονολογικῶς ἀναφέρω ἐνταῦθα ἐλαχίστας ἀπὸ τὰς λαμπρὰς ἐκείνας ἐπιτυχίας τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς, ποὺ προεκάλεσαν μεγάλην συγκίνησιν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον καὶ ἔφεραν τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων εἰς τὴν κορυφὴν τῶν καλυτέρων Ἀστυνομιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν συνόψει αἱ ἐπιτυχίαι αὐταὶ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἔτος 1924: Σύλληψις τῶν ἐπικινδύνων ἀπατεώνων Α. καὶ Γ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Κάϊρον τῆς Αἰγύπτου. Εἶχαν διαπράξει τεραστίαν ἀπάτην εἰς βάρος τοῦ κεντρικοῦ ἐν Ἀθήναις καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὸν μῆνα Αὔγουστον, καρπωθέντες τὸ ποσὸν τῶν 1.116.000 δραχμῶν καὶ ἐξαφανισθέντες ἐν συνεχείᾳ. Ἐπὶ τῶν συλληφθέντων ἀπατεώνων ἀνευρέθη καὶ κατεσχέθη τὸ ποσὸν τῶν 871.000 δραχμῶν.

Σύλληψις εἰς τὸ Βελιγράδιον, κατόπιν πολλῶν κόπων καὶ περιπετειῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τοῦ καταχραστοῦ Ν.Β. Εἶχε διαπράξει κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον κατάχρησιν 10.500.000 δραχμῶν εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Συντάξεων Πειραιῶς, ἀκολούθως δὲ εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Σύλληψις εἰς τὸ Βελιγράδιον ἐπίσης, κατόπιν πολλῶν ἀναζητήσεων, τοῦ ἀπατεῶνος χρηματομεσίτου Α.Π. Εἶχεν ἐξαπατήσει τὸν ταμίαν τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, παρὰ τοῦ ὁποίου εἰσέπραξε τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000 δραχμῶν.

Ἀνακάλυψις ἐργαστηρίου πλαστογραφίας δολλαρίων μεγάλης ἐκτάσεως εἰς τὴν ὁδὸν Γερανίου 13 τοῦ Πειραιῶς. Συνελήφθησαν οἱ δρᾶσται, Ἰταλοὶ καὶ Ἕλληνες, τὰ δὲ μηχανήματα καὶ λοιπὰ πειστήρια κατεσχέθησαν.

Σύλληψις τῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν Κ. καὶ Π. εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Φαλήρου, κατόπιν μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου παρακολουθήσεως. Κατεσχέθη ἡ ἀσυνήθης ποσότης τῶν 417 ὀκάδων χασισίου.

Διάλυσις, κατὰ μῆνα Αὔγουστον, τοῦ περιβοήτου «ντεκὲ» Καπλάνα εἰς τὴν συνοικίαν Δραπετσώνας, κατόπιν σκληρᾶς συμπλοκῆς ἀστυνομικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ χασισοποτῶν καὶ ἰδιοκτήτου τοῦ χασισοποτείου ἀφ' ἑτέρου. Ἂς σημειωθῆ ὅτι τὸ ἄντρον τοῦτο ἀπετέλει ὅλως ἐπικίνδυνον ἑστίαν, ἀφοῦ ἔξωθι τῆς εἰσόδου εὑρίσκετο ἀνηρτημένη λευκὴ «σημαία» ἐμποτισμένη μὲ αἷμα, ὡς ἔνδειξις τοῦ ὅτι οἱοσδήποτε ἐτόλμα νὰ εἰσέλθῃ ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου θὰ ἀπέθνησκε.

Ἐξόντωσις τοῦ τρομεροῦ κακοποιοῦ, σωματεμπόρου καὶ ἐπιδεξίου χαρτοπαίκτου—χαρτοκλέπτου Κ., ὁ ὁποῖος ἦτο ἀληθὴς μάστιγξ τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἰδία φόβος καὶ τρόμος τῶν θαμώνων τῆς Τρούμπας.

Ἔτος 1926: Σύλληψις εἰς Ἀλβανίαν, κατόπιν ἐπιμόνων ἀναζητήσεων, τοῦ ὑπαλλήλου τῶν ἀλευρομύλων «Σελλασία» Γ.Π. Εἶχεν ἀφαιρέσει κατὰ μῆνα Μάϊον, τὸ ποσὸν τῶν 500.000 δραχμῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀκολούθως δὲ εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Ἔτος 1927: Σύλληψις τριῶν μελῶν τῆς ἐπικινδύνου ληστοσυμμορίας Γιαγιᾶ, κατόπιν εὐφυεστάτου τεχνάσματος.

Ἔτος 1928: Σύλληψις εἰς τὸ Βὰτ-Βὶλ-Δόγκεν τῆς Γερμανίας, κατόπιν ἐπιπόνων ἀναζητήσεων καὶ παρακολουθήσεων εἰς Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν, τοῦ εἰσπράκτορος τῆς Ἑταιρείας «Στάνταρ» Σ.Γ. Εἶχεν ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, συναποκομίσας ποσὸν πολλῶν ἑκατομμυρίων τῆς ἐν λόγω ἑταιρείας.

Σύλληψις εἰς Μασσαλίαν, κατόπιν πολλῶν ἀναζητήσεων, τοῦ ἀπατεῶνος Ν.Δ. Εἶχεν εἰσπράξει ἀπατηλῶς τὸ ποσὸν τῶν 500.000 δραχμῶν παρὰ τοῦ Δ' Ταμείου Ἀθηνῶν.

Ἔτος 1929: Σύλληψις τοῦ πλοιάρχου Μ.Σ., ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἐλριὰλ» εἶχε μεταφέρει εἰς τὴν νῆσον Κέαν τεραστίας ποσότητας ναρκωτικῶν. Κατεσχέθησαν αἱ ἀσυνήθεις δι' ὅλας τὰς Ἀστυνομίας τοῦ κόσμου ποσότητες τῶν 570 ὀκάδων ὀπίου καὶ 430 ὀκάδων χασισίου!

Ἔτος 1934: Συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη ἁρμοδίως ὁ χρηματιστὴς καὶ Γενικὸς Πρόξενος τοῦ Ἁγίου Δομινίκου Α.Γ. Ὑπῆρχον πληροφορίαι ὅτι διενήργει συστηματικῶς εὐρείας ἐκτάσεως λαθρεμπόριον συναλλάγματος καλυπτόμενος ὑπὸ τὴν διπλωματικὴν ἀσυλίαν, κατόπιν πολυμόχθων δὲ παρακολουθήσεων καὶ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἐγένετο αἰφνιδιαστικὴ ἔρευνα εἰς τὰ διαμερίσματα τούτου, ἀποκαλυφθείσης τῆς δράσεώς του. Ἀπεκαλύφθη ἐπίσης μέγας ἀριθμὸς συνεργῶν του, ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν.

Σύλληψις τῶν μελῶν μεγάλης διεθνοῦς σπείρας πλαστογράφων δολλαρίων. Συγχαρητήριον ἔγγραφον τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως καὶ προσωπικῶς τοῦ Προέδρου Ροῦσβελτ, διὰ τὴν ἐξάρθρωσιν τῆς πολυπλοκάμου αὐτῆς σπείρας, κοσμεῖ τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς.

Σύλληψις τῶν μελῶν διεθνοῦς σπείρας πλαστογράφων τσὲκ διαφόρων Τραπεζῶν, διαφυγόντος μόνον τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ συλληφθέντος τὸ ἑπόμενον ἔτος εἰς Βιέννην ὑπὸ ἀστυνομικῶν τοῦ Πειραιῶς. Ἡ ἐξάρθρωσις τῆς φοβερᾶς αὐτῆς σπείρας ἀπησχόλησε τὸν διεθνῆ τύπον ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα.

Θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναφερθοῦν ἐνταῦθα καὶ πλεῖσται ἄλλαι μεγάλαι ἐπιτυχίαι τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1923-1935, ὡς καὶ περισσότεραι ἐπ' αὐτῶν λεπτομέρειαι, χαρακτηριστικαὶ τῆς ἐπιπόνου δράσεως εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς σκληρᾶς παρανομίας μεγαλοπόλεων. Τοῦτο ὅμως ἐκφεύγει τῶν ὁρίων τῆς παρούσης συντόμου ἀναδρομῆς εἰς τὴν τεσσαρακονταετίαν, ἐπαφίεται δὲ ἡ ἐξιστόρησις τῶν ἀνωτέρω καὶ ἄλλων λαμπρῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ἢ εἰς ἄλλον συνεργάτην τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» ἀργότερον. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ἱστορηθοῦν ὡρισμένα ἐκ τῶν μεγάλων ἐπιτευγμάτων τῆς ἀστυνομικῆς ἐποποιίας, ποὺ ἤρχισε τὸ 1921, ἀπὸ συγγραφέα ἔχοντα αὐτοπρόσωπον ἀντίληψιν τῶν ὅσων διθυραμβικῶν εἰς τὸν τομέα ἀσφαλείας ἰδίᾳ ἐπετελέσθησαν, ἀφοῦ ἡ προσωπικὴ πεῖρα ἐκείνων ποὺ ἔζησαν γεγονότα καὶ καταστάσεις ὑπερέχει κατὰ πολὺ ἐκείνων ποὺ ἐξ ἀφηγήσεων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων πηγῶν τὰ γνωρίζουν.

***

Ἡ αὐτὴ πορεία τῶν ἐπιτυχιῶν ἠκολούθησε τὴν Ἀστυνομίαν Πειραιῶς καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1936 καὶ μετέπειτα περίοδον. Χαρακτηριστικοὶ σταθμοὶ εἶναι οἱ ἀγῶνες διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν παρανόμων μηχανισμῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὴν περίοδον 1936-1940, αἱ ἐπιτυχεῖς ἐκκαθαρίσεις τῆς πόλεως ἐκ τῶν πρακτόρων τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἄλλων ἐπικινδύνων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας ἀτόμων ἅμα τῇ ἐκδηλώσει τῆς ἰταλικῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς γερμανικῆς ἐπιθέσεως, αἱ μεγάλαι προσπάθειαι εἰς τὸν ἀγῶνα ἐπιβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὴν κατοχήν, ἡ ἀντιμετώπισις τραγικῶν προβλημάτων κατὰ τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν τῶν βομβαρδισμῶν τοῦ ἐπινείου ὑπὸ τῆς γερμανικῆς ἀεροπορίας, ἐν τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ διάσωσις τῶν ἐκ τῶν ἐρειπίων παγιδευομένων. Δύο νεαροὶ ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι τραυματίαι τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς συγκαταλέγονται εἰς τὰ θύματα τοῦ ἐφιαλτικοῦ βομβαρδισμοῦ 6ης Ἀπριλίου 1941(1), ὅτε μὲ ἀληθῆ αὐταπάρνησιν καὶ γενικὴν κινητοποίησιν

1. Ὡς γνωστόν, κατὰ τὸν τρομερὸν ἐκεῖνον βομβαρδισμὸν ἀνετινάχθη μέγα ἀγγλικὸν πλοῖον, κατάφορτον βομβῶν καὶ τροτίλης, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν πολλῶν ἄλλων πλοίων, παραλιακῶν οἰκημάτων κ.λ. Ἐκ τῆς δονήσεως συνεκλονίσθησαν μεγάλως καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἔνθα ἐσημειώθη πανικός. Τὰ θύματα τοῦ Πειραιῶς ὑπῆρξαν πολυάριθμα, ἡ ἔγκαιρος δὲ κινητοποίησις καὶ τὸ θάρρος τῶν ἀστυνομικῶν Πειραιῶς, ἔσωσαν πολλὰς ψυχάς.

τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τοῦ ἐπινείου ἔγινε κατορθωτὸν νὰ διασωθοῦν πολλὰ ἄτομα ἐκ τῶν ἐρειπίων, νὰ κατασταλοῦν αἱ πυρκαϊαὶ καὶ νὰ διαφυλαχθοῦν αἱ περιουσίαι τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι πανικόβλητοι ἐτρέποντο εἰς φυγὴν ἐγκαταλείποντες οἰκίας καὶ καταστήματα. Πλὴν τούτων, ἡ ἀθρόα συμμετοχὴ ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων εἰς τὰς πατριωτικὰς ὀργανώσεις ἀντιστάσεως, εἰς τὰς ἐθνικὰς καὶ συμμαχικὰς ὁμάδας κατασκοπείας καὶ ἀντικατασκοπείας, ἡ ἀθρόα ἔκδοσις πλαστῶν δελτίων ταυτοτήτων εἰς καταδιωκομένους ὑπὸ τοῦ κατακτητοῦ καὶ ἰδίως εἰς Ἰσραηλίτας κ.λ. κ.λ. σφραγίζουν τὴν ἐποχὴν τῆς ξενικῆς κατοχῆς μὲ πολλὰ τὰ θύματα τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς. Πρέπει νὰ τονισθῇ ἐν τούτοις ὅτι παρὰ τὸν πολυμέτωπον ἀγῶνα τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ ἐναντίον ὅσων κακῶν ἡ δουλεία ἐπέφερεν εἰς τὴν πόλιν, δὲν ἔλειψαν οἱ ἀγῶνες κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ μεγάλαι ἐπιτυχίαι καὶ αὐτῆς τῆς περιόδου. Ἀπὸ ἀπόψεως θυμάτων ἀναφέρομεν τὸν ἡρωικὸν θάνατον τοῦ ὑπαστυνόμου Γ. Γιάϊλα κατὰ τὸν ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ ἀγῶνα καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἀστυφύλακος Γυφτοπούλου Ἀλεξάνδρου, τὸν Μάϊον 1943, κατὰ συμπλοκὴν τούτου μὲ τὸν ἐπικίνδυνον διαρρήκτην καὶ δραπέτην τῶν φυλακῶν Χ.Δ.

Ἡ ἔκρηξις τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου 1944 εὗρε καὶ τὴν Ἀστυνομίαν Πειραιῶς εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ καθήκοντος. Παρὰ τὸν ἐλλιπέστατον ὁπλισμὸν προεβλήθη σθεναρὰ ἀντίστασις εἰς τοὺς ἐπιδρομεῖς τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἔγινε κατορθωτὸν μὲ πολλὰς θυσίας νὰ μὴ καταληφθῇ ἡ κεντρικὴ περιοχὴ τοῦ Πειραιῶς. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἄμυνα τοῦ μεγάρου Βάττη, ἔνθα ἰσχυρὰ δύναμις ἀστυνομικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος κατώρθωσε νὰ ἀποκρούσῃ ἀλλεπαλλήλους κομμουνιστικὰς λυσσώδεις ἐπιθέσεις καὶ οὕτω νὰ μὴ κατορθώσουν οἱ κομμουνισταὶ νὰ γίνουν κύριοι τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, γεγονὸς τὸ ὁποῖον μεγάλως συνέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ μεταγενεστέραν ἔκβασιν τῶν ἐπιχειρήσεων. Οἱ πεσόντες ἡρωικῶς μαχόμενοι ἢ ἐκτελεσθέντες ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἀστυνομικοὶ κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα ἀνέρχονται εἰς 27, ἐκ τῶν ὁποίων 1 Ἀστυν. Διευθυντής, 5 Ἀστυνόμοι, 4 Ὑπαστυνόμοι, 1 Ἀνθυπαστυνόμος, 3 Ἀρχιφύλακες, 2 Ὑπαρχιφύλακες καὶ 11 Ἀστυφύλακες.

Ἡ ἐπακολουθήσασα τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν καταστολὴν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος περίοδος χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὰς ὅλως ἐπιμόχθους προσπαθείας τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς πρὸς ἀνάσχεσιν τῆς κομμουνιστικῆς διεισδύσεως εἰς τὰς λαϊκὰς μάζας, πρὸς πρόληψιν τῶν κομμουνιστικῶν σαμποτάζ καὶ τῆς στρατολογίας ὀπαδῶν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ συμμοριοπολέμου, καί, γενικῶς, πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν πάσης ἐγκληματικῆς ἐκδηλώσεως. Πολλαὶ αἱ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην καὶ μέχρι σήμερον ἐπιτυχίαι εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, πολλοὶ οἱ μόχθοι καὶ οἱ κόποι, αἱ θυσίαι καὶ αἱ αὐταπαρνήσεις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων Πειραιῶς. Ἐγιγαντώθη οὕτω, μὲ τὴν λαμπρὰν δρᾶσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν, τὸ μέγα δένδρον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ καλοῦ ἐναντίον τοῦ κακοῦ, τὸ αἷμα δὲ ὅσων ἔπεσαν κατὰ τοὺς ἀγῶνας ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ καὶ ἰδία κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐπότισε, ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ καὶ νὰ γιγαντωθῇ τὸ κολοσσιαῖον δένδρον τῆς Ἐλευθερίας.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

LOS ANGELES

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

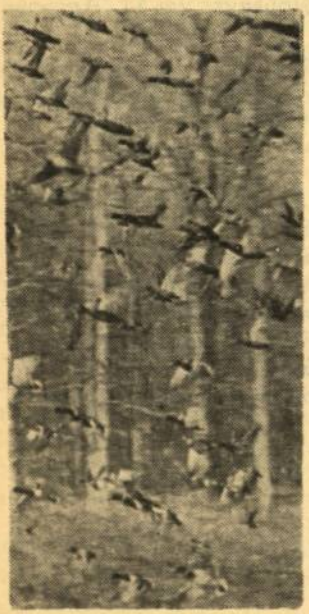
(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Γκρίφφιθ Πάρκ.

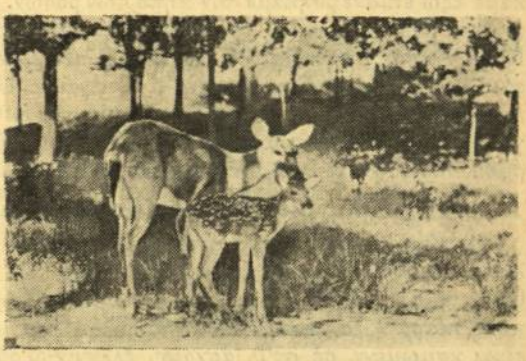
Πήγαμε στὸ Γκίφφιθ Πάρκ. Θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι πρόκειται γιὰ κάποιο πάρκο σὰν τὸν Βασιλικὸ κῆπο τὸν δικό μας. Ὄχι ὅμως. Πρόκειται γιὰ μιὰ τεράστια δασωμένη ἔκτασι μὲ βουνά, φαράγγια καὶ κοιλάδες, ἐκτάσεως 6 τετραγωνικῶν μιλίων ποὺ τὴ χάρισε στὴν πολιτεία ὁ Γκίφφιθ, ἕνας πλούσιος Ἀμερικανός, γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν ἐκεῖ διάφορα ἔργα. Καὶ πραγματικὰ στὴ δασωμένη αὐτὴ ἔκτασι, ποὺ ἔχει κατὰ κάποιο τρόπο στὴ φυσικὴ ἐμφάνισι τοῦ δικοῦ μας τοπίου, ἔχουν γίνει πολλὰ ἔργα, ποὺ πρέπει ὅποιος φτάσει στὸ Los Angeles νὰ τὰ ἐπισκεφθῇ. Αὐτὰ τὰ ἔργα εἶναι ὁ Ζωολογικὸς Κῆπος, τὸ Μουσεῖο, τὸ Ἑλληνικὸ Θέατρο καὶ τὸ Ἀστεροσκοπεῖο, καθὼς καὶ διάφορα γήπεδα γιὰ ὅλα τὰ σπόρ, δηλαδὴ κολύμπι, ἱππασία, σκί, χόκεϋ κ.λ.π. Προχωρώντας λοιπὸν μὲ τὸ αὐτοκίνητο στὴν περιοχὴ τοῦ Χόλλυγουντ, ἀνεβήκαμε ἀνάμεσα ἀπὸ δασωμένες ἐκτάσεις στὰ ὑψώματα τὸ Γκρίφφιθ Πάρκ, ἀπ' ὅπου ξανοίγεται μιὰ πανοραματικὴ θέα τοῦ Los Angeles, ποὺ κατὰ τὴ νύχτα παρουσιάζει ἕνα θέαμα μαγευτικό. Ἀλλ' ἂς δοῦμε μὲ τὴ σειρὰ τὰ διάφορα ἔργα ποὺ βρίσκονται στὸ Γκρίφφιθ πάρκ. Καὶ πρῶτα πρῶτα ἐπισκεπτόμεθα τὸ Ζωολογικὸ Κῆπο.

Ζωολογικὸς Κῆπος.

Πρέπει νὰ ἀναφέρω ἐδῶ ὅτι κάθε μεγάλη πόλις τῆς Ἀμερικῆς ἔχει καὶ τὸ δικό της Ζωολογικὸ Κῆπο, ἔτσι ποὺ γίνεται κατὰ κάποιο τρόπο συναγωνισμὸς στὴν ποικιλία τῶν ζώων ποὺ ὑπάρχουν καὶ στὴν ἐμφάνισί των στὰ διάφορα τμήματα σὲ τρόπο ὥστε νὰ παρουσιάζωνται ὅτι ζοῦν σὲ φυσικὴ κατάστασι. Χρειάστηκαν 2 ὧρες περίπου γιὰ νὰ δοῦμε τὰ διάφορα ζῶα ποὺ ὑπάρχουν στὸ Ζωολογικὸ αὐτὸ Κῆπο, ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς ἐλέφαντες. Εἶναι τόσοι καὶ τόσο μεγάλοι ὥστε τὰ προστατευτικὰ φράγματα τῆς περιοχῆς των ἔχουν γίνει ἀπὸ χονδρὲς σιδερένιες κολῶνες ποὺ ἀντέχουν στὴ δύναμι τῶν ζώων αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ βλέπει κανεὶς καὶ θαυμάζει ὅλες τὶς ποικιλίες ἐλαφιῶν, ταράνδων, λιονταριῶν, τίγρεων, ἀρκουδῶν ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ποικιλιῶν. Ἐδῶ ὑπάρχει καὶ ὁ αἴγαγρος (τὸ κρὶ-κρὶ) ποὺ εἶχαν χαρίσει στὸν Ἀμερικανὸ Πρόεδρο κ. Τρούμαν οἱ Κρητικοί. Γιὰ ὅλα τὰ ἄγρια ζῶα καὶ τὶς ποικιλίες των ὑπάρχει τὸ κατάλληλο περιβάλλον. Ἀλλοῦ ὑπάρχουν λίμνες γιὰ τὶς φῶκες, ἀλλοῦ ὑπάρχουν βάραθρα ὅπου ζοῦν οἱ ἀρκοῦδες ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ πηδήσουν καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν στοὺς ἐπισκέπτες. Χαριτωμένη εἶναι ἡ περιοχὴ τῶν πιθηκοειδῶν, ὅπου βλέπει κανεὶς ὅλες τὶς ποικιλίες καὶ τὰ ἀστεῖα φερσίματά τους, καὶ πρὸς τοὺς ἐπισκέπτας καὶ μεταξύ τους. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δέντρα ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ὄργανα ἀσκήσεών των, ὅπως μονόζυγα, κούνιες, τεντωμένα σύρματα, στεφάνια ποὺ αἰωροῦνται κ.λ.π. τὰ ζῶα δὲ αὐτὰ κάνουν ἀκροβατικὲς ἀσκήσεις μὲ τέτοια ἀκρί-

βεια καὶ τέχνη ποὺ πραγματικὰ προκαλεῖ τὸ θαυμασμό. Σὲ ἄλλο τμῆμα (γήπεδο) ὑπάρχουν τὰ πουλιὰ ὅλων τῶν εἰδῶν, παραδείσια, παπαγάλοι, πάπιες, χῆνες, κότες στρουθοκάμηλοι, περιστέρια, ὄρνεα διάφορα,κοράκια καὶ ἄλλα πουλιὰ ἁρπακτικὰ τῶν τροπικῶν χωρῶν ἔγχρωμα, μέχρι τὸν ταπεινὸ σπουργίτη. Ὅλα αὐτὰ τακτοποιημένα σὲ μιὰ ἔκτασι καὶ σὲ τεράστιους χώρους ποὺ τοὺς προστατεύουν δικτυωτά, ὥστε νὰ πῆ μποροῦν νὰ φύγουν τὰ πουλιά. Κατόπιν πηγαίνει κανεὶς στὴν περιοχὴ τῶν ἑρπετῶν, ὅπου ἀνατρέφονται καὶ κυκλοφοροῦν ὅλες οἱ ποικιλίες φιδιῶν, σὲ χωριστοὺς χώρους κάθε εἶδος καὶ ὅπου ἀναγράφεται πιὰ εἶναι ἐπικίνδυνα μὲ δηλητήριο καὶ πιὰ ὄχι. Ἐντύπωσι κάνει ὅτι μικρὰ παιδιὰ καὶ μωρὰ ἀκόμη τὰ ἀφήνουν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶπαίζουν μὲ τὰ φίδια ποὺ δὲν εἶναι δηλητηριώδη. Εἶδα κοριτσάκι 7 ἐτῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Φασούλη, Ἑλληνοαμερικανοῦ, ποὺ κυνηγοῦσε καὶ ἔπιανε φίδια ἑνὸς μέτρου καὶ τὰ κρεμοῦσε στὸ λαιμό του γελώντας καὶ παίζοντας μαζί τους μπροστὰ στὴ μητέρα του, ποὺ γελοῦσε μὲ τὰ καμώματα τοῦ φιδιοῦ καὶ τῆς Λίντας. Μοῦ ἔδειξαν καὶ κροταλίες, ποὺ ὅπως μοῦ εἶπαν εἶναι ὁ καλύτερος μεζὲς γιὰ τοὺς Κινέζους. Εἶδα καὶ πῶς τοὺς χρησιμοποιοῦν στὴν κουζίνα τους. Ἔχουν ἑκτὸς ἀπὸ τὶς κονσέρβες, καὶ ζωντανὰ φίδια σὲ κλουβί. Ὁ πελάτης δείχνει τὸ φίδι ποὺ θέλει ὅπως κάνουμε ἐμεῖς γιὰ τὰ ψάρια. Ἀμέσως ὁ μάγειρος τὸ πιάνει μὲ μιὰ δίχαλη λαβίδα ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ καὶ τὸ βάζει πάνω σ' ἕνα κούτσουρο, σὰν κι' αὐτὰ ποὺ χρησιμοποιοῦν στὰ κρεοπωλεῖα, καὶ μὲ τὸ μαχαίρι τοῦ κόβει τὸ κεφάλι καὶ ὕστερα τὸ τεμαχίζει καὶ τὸ κάνει ψητό, βραστό, τηγανητὸ κ.λ.π. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ φίδι εἶναι τὸ ἀκριβώτερο κρέας. Μοῦ πρόσφεραν ἕνα κινέζικο φαγητὸ ἀπὸ φυτρωμένο σιτάρι μὲ ψιλοκομμένο φίδι γιὰ γαρνίρισμα. Μὰ ἐστάθη ἀδύνατο καὶ νὰ τὸ μυρίσω παρὰ τὴν ὄρεξι ποὺ ἔδειχναν οἱ ἄλλοι ποὺ τὸ ἔτρωγαν. Ἀφίνω τὰ τεράστια βατράχια ποὺ τὰ σερβίρουν σὲ πολλὲς ποικιλίες καὶ τὰ θεωροῦν σπουδαῖο ἔδεσμα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι χρειάζονται πολλὲς σελίδες γιὰ νὰ περιγράψῃ κανεὶς τὰ διάφορα ζῶα τοῦ Γκρὶφφιθ Πάρκ. Γι' αὐτὸ παρεκάλεσα νὰ μοῦ δείξουν τὸ Μουσεῖο τῆς πόλεως γιὰ νὰ πάρω μιὰ ἰδέα ἀπὸ τὰ ἐκθέματα.

Χάνκογκ Πάρκ, ὅπου οἱ λάκκοι τῶν ἀπολιθωμάτων—Μουσεῖον—Κῆπος τῶν Ρόδων.

Πρὶν πᾶμε στὸ Μουσεῖο οἱ φίλοι μου Steve Callas καὶ ὁ κ. Λογοθέτης μὲ πῆγαν στὸ Χάνκογκ Πάρκ ὅπου ὑπάρχουν φραγμένοι μὲ συρματοπλέγματα οἱ λάκκοι τῶν ἀπολιθωμάτων. Οἱ λάκκοι αὐτοὶ εἶναι γεμᾶτοι μὲ πηχτὸ μαῦρο νερὸ ποὺ φαίνεται ὅτι ἔχει πίσσα. Ἐκεῖ πρὸ χιλιάδων ἐτῶν πήγαιναν τὰ μαμμούθ νὰ πιοῦνε νερό, ἀλλὰ τοὺς ἐπετίθεντο τὰ λιοντάρια καὶ οἱ τίγρεις καὶ ἄρχιζε μιὰ ἀγρία πάλη ὥσπου πέφτανε στὸ νερὸ καὶ βούλιαζαν στὸν πυθμένα. Ἔτσι κατώρθωσαν νὰ ἐρευνήσουν τὸ βυθὸ καὶ νὰ βροῦνε σκελετοὺς σὲ διάφορα συμπλέγματα τεραστίων μαμμούθ, δεινοσαύρων, λιονταριῶν καὶ ἄλλων προϊστορικῶν ζώων, τοὺς ὁποίους καὶ ἔχουν τοποθετήσει στὶς αἴθουσες τοῦ Μουσείου. Γύρω στοὺς λάκκους αὐτοὺς σήμερα ἔχουν τοποθετήσει σκαλισμένα πάνω σὲ τσιμεντόπετρες συμπλέγματα, κατ' ἀναπαράστασιν βεβαίως, τῶν ζώων αὐτῶν τῶν προϊστορικῶν, στὴν πάλη μεταξύ τους ποὺ ἐγένετο γύρω ἀπὸ τὶς λίμνες αὐτὲς μὲ τὸ πισσωμένο νερό. Τὸ θέαμα εἶναι ἐντυπωσιακό. Ἀπὸ κεῖ πήγαμε στὸ Μουσεῖο,ἕνα ὡραῖο χτίριο, σὲ ἑλληνικὸ μᾶλλον ρυθμό, ὅπου ἔχουν συναρμολογήσει σκελετοὺς ποὺ βρῆκαν στοὺς λάκκους τῶν ἀπολιθωμάτων καὶ

βλέπει κανείς, πῶς ἦσαν τὰ μαμμούθ, οἱ δεινόσαυροι καὶ ποικίλα ἄλλα προϊστορικὰ ζῶα. Σὲ ἄλλη αἴθουσα βλέπει κανεὶς καὶ ἀρκετοὺς ἑλληνικοὺς ἀμφορεῖς ζωγραφιστούς, ποὺ κατώρθωσαν νὰ φθάσουν στὸ Μουσεῖο αὐτὸ πιθανῶς ἀπὸ λαθραῖα ἐξαγωγὴ στὴν 'Αμερικὴ ἢ καὶ ἀπὸ ἐπίσημο ἀγορὰ ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα. 'Επίσης ὑπάρχουν καὶ ἀρκετὰ ἀντίγραφα σὲ γύψο ἑλληνικῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων. 'Αρκετὲς αἴθουσες ἔχουν πίνακες ζωγραφικῆς παλαιῶν καὶ νέων ζωγράφων, ἀρκετὰ ἐντυπωσιακοὺς καθὼς καὶ διάφορες ἁγιογραφίες. Τέλος στὸ Μουσεῖο ὑπάρχουν αἴθουσες γιὰ τὰ ἰχθυολογικὰ εὑρήματα καὶ τὰ ψάρια τῆς 'Αμερικῆς, καθὼς καὶ αἴθουσα γιὰ ὅλα τὰ ὀρυκτά, ἀπὸ τὸ χρυσάφι, τὸ ἀσήμι, τοὺς ἀσβεστόλιθους κ.λ.π. κ.λ.π. Γενικὰ τὸ Μουσεῖο παρουσιάζει ἀρκετὸ ἐνδιαφέρον ἰδίως ὡς πρὸς τὰ προϊστορικὰ ζῶα. "Οταν βγήκαμε ἔξω ἐπισκεφθήκαμε τὸν κῆπο τῶν ρόδων. Εἶναι ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο πάρκο, πλάϊ ἀπὸ τὸ Μουσεῖο, ὅπου τὸ κύριο φυτὸ εἶναι τὰ τριαντάφυλλα ὅλων τῶν ποικιλιῶν. Εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ ὅλες οἱ τριανταφυλλιὲς εἶναι ἀνθισμένες καὶ παρουσιάζουν ἕνα ὡραῖο θέαμα, σκορπίζοντας στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ τὰ σχετικὰ ἀρώματα. 'Εν συνεχείᾳ πήγαμε στὸ ἀπέναντι Μουσεῖο τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ὅπου ἐκτίθενται σὲ φωτογραφίες καὶ σὲ προπλάσματα καὶ σὲ σχέδια ἠλεκτρικὰ ὅλες οἱ πρόοδοι τοῦ πολιτισμοῦ, δηλαδὴ ἀτομικὴ ἐνέργεια κ.λ.π. κ.λ.π.

Τὸ 'Ελληνικὸ Θέατρο (Greek Theatre).

'Εκεῖ σὲ μιὰ πλαγιὰ ἀπὸ τὰ βουνὰ τοῦ Γκρὶφφιθ Πὰρκ εἶναι χτισμένο τὸ ἑλληνικὸ θέατρο, ἀμφιθεατρικῶς στὸν τύπο τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν θεάτρων. Τὰ καθίσματα φυσικὰ δὲν εἶναι καμωμένα ἀπὸ Πεντελίσιο μάρμαρο οὔτε κἂν ἀπὸ πελεκητὴ πέτρα ἢ τσιμέντο, ἀλλὰ ἀπὸ ξύλο. "Εχει στὸ σύνολό του 4.500 θέσεις. 'Η σκηνὴ εἶναι καμωμένη σὲ στὺλ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ, ὅπως δείχνει τὸ παρακάτω σχέδιο. Στὴν ἐξωτερικὴ εἴσοδο τοῦ θεάτρου ποὺ ἔχει ἀρκετὴ μεγαλοπρέπεια εἶναι γραμμένη ἡ ἐπιγραφὴ «Greek Theatre» καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀνεγέρσεώς του. Στὸ θέατρο αὐτὸ παίζονται ὄχι μόνον ἀρχαῖες ἑλληνικὲς τραγωδίες, ἀλλὰ καὶ διάφορα μελοδράματα. 'Ο κ. διευθυντὴς τοῦ θεάτρου μὲ ἐφωδίασε μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς θερινῆς σαιζὸν τοῦ 1963, τὸ ὁποῖον σὲ καλλιτεχνικώτατο σχῆμα περιελάμβανε τὰ ἔργα ποὺ θὰ παιχθοῦν, δηλαδὴ τέσσαρες ὄπερες καὶ δύο μουσικὲς ἐμφανίσεις τραγουδιστῶν.

Πιστεύω ὅτι ἂν ἐγίνετο μιὰ προσπάθεια ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς, θὰ μποροῦσαν νὰ περιληφθοῦν καὶ ἀρχαῖες ἑλληνικὲς τραγωδίες ποὺ νὰ παίζωνται ἀπὸ ἑλληνικοὺς θιάσους. Αὐτὸ θ' ἀποτελοῦσε μία ἐπὶ πλέον διαφήμισι τῆς 'Ελλάδος ποὺ αὐτὴ τὴν ἐποχή, ἔχει πάρει τεράστια ἔκτασι στὴν 'Αμερική, ὥστε ὅλοι νὰ ρωτοῦν πῶς μποροῦν νὰ ἔλθουν στὴν 'Ελλάδα. "Ολα τὰ περιοδικὰ δημοσιεύουν καθημερινῶς εἰκόνες καλλιτεχνικώτατες τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων, τῶν βυζαντινῶν μνημείων καὶ τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ζωῆς μὲ σταθερὸ ρυθμό. Νομίζει κανεὶς ὅτι τὰ σοβαρὰ αὐτὰ περιοδικὰ κάνουν παράλειψι ἂν σὲ κάθε τεῦχος δὲν περιλάβουν καὶ ἱστορία μὲ εἰκόνες ἔγχρωμες καλλιτεχνικώτατες γιὰ τὴν 'Ελλάδα, ποὺ ὅπως βλέπουν εἶναι ἀνεξάντλητες.

(Συνεχίζεται)

Ἐκδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ

Ὑπὸ Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α΄ κ. **ΔΗΜ. ΧΑΝΔΡΙΝΟΥ**

Εἰς προηγούμενον σημείωμα ἐγράφησαν περιληπτικῶς αἱ συνθῆκαι ὑφ' ἃς ἐπραγματοποιήθη ἡ δευτέρα ἐκδρομὴ ἀστυνομικῶν εἰς δυτικὴν Εὐρώπην.

Ἡ περιληπτικὴ ἀφήγησις δὲν καλύπτει βεβαίως οὔτε ποσοστὸν τῶν ὅσων εἴδομεν κατὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ταύτην ἐκδρομήν. Ἡ σχοινοτενὴς χρονογραφικὴ περιγραφὴ δὲν εἶναι δύσκολος εἶναι ὅμως κουραστικὴ διὰ τὸν ἀναγνώστην πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅταν ἐπακολουθοῦν συνέχειαι.

Ἐπροτιμήσαμεν εἰς αὐτοτελῆ σημειώματα νὰ ἐκθέσωμεν τὰ κατὰ τὴν γνώμην μας ἐνδιαφέροντα κάπως ἐκτενέστερον.

Εἰς τὸ παρὸν σημείωμά μας θὰ ἐκθέσωμεν τὰς παρατηρήσεις μας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀστυνόμευσιν τῶν χωρῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας διήλθομεν. Ἐπιφανειακὴ παρατήρησις, χωρὶς ἔρευναν, δεδομένης τῆς μικρᾶς παραμονῆς μας εἰς ἑκάστην χώραν.

Εἰς τὴν Σερβίαν, πρώτην χώραν τῆς διαδρομῆς μας, διερχόμενοι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ σχηματίσωμεν σαφῆ ἀντίληψιν περὶ τῆς ἐκεῖ ἀστυνομεύσεως. Πάντως οἱ ἀστυφύλακες ἔφερον στολὴν χακὶ πρασινωπήν, σχεδὸν ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν στρατιωτῶν. Θέματα σοβαρὰ συγκοινωνιακῆς συμφορήσεως καὶ τροχαίας γενικώτερον δὲν ἀντιμετωπίζονται. Τὸ Βελιγράδι ἔχει εὐρείας λεωφόρους καὶ ὁδούς, ἡ κίνησις δὲ εἰς αὐτὰς εἶναι ἄνετος.

Εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Βιέννην, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐντυπωσιάζουν τὸν ἐπισκέπτην μὲ τὴν ἄψογον ἐμφάνισίν των. Δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι οἱ καλύτερον ἐνδεδυμένοι κάτοικοι τῆς Βιέννης. Οἱ τῆς Τροχαίας φέρουν λευκὴν στολὴν μὲ μαῦρον τσόχινον κράνος. Οἱ μοτοσυκλεττισταὶ φέρουν τὸ κλασσικὸν αὐστριακὸν κράνος. Διαθέτουν πάμπολλα αὐτοκίνητα Ἀμέσου Δράσεως τῶν 4 θέσεων μικρά, ἐπιβαίνουν δὲ κατὰ κανόνα δύο, δηλαδὴ ὁ ὁδηγὸς καὶ εἷς ἕτερος ἀστυφύλαξ. Ἀμφότεροι ἐν στολῇ. Ὑπάρχουν καὶ μεγαλύτερα αὐτοκίνητα διαθέτοντα ἀσυρμάτους, τηλέφωνα κ.λ.π. τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται ὡς συνεργεῖα κινητὰ γραφεῖα ἀνακρίσεων. Ὁ φάρος τῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων Ἀμέσου Δράσεως ἐκπέμπει πράσινον φῶς καὶ μόνον τὰ νοσοκομειακὰ ἔχουν φάρον ἐκπέμποντα φῶς ἐρυθρόν. (Τὸ αὐτὸ παρετηρήσαμεν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας μεγαλουπόλεις τῆς Εὐρώπης). Εἰς τὰς μεγάλας διασταυρώσεις καὶ εἶναι οὐκ ὀλίγαι, ἔχουν τοποθετηθῆ ἐξέδραι εἰς ὕψος ἑνὸς ὀρόφου περίπου καὶ ἐκεῖθεν ὁ ρυθμιστὴς τροχονόμος ἀναλόγως τῆς κινήσεως ρυθμίζει τοὺς πέριξ φωτεινοὺς σηματοδότας. Ἡ Βιέννη ἀντιμετωπίζει συγκοινωνιακὸν πρόβλημα μόνον περὶ τὸ κέντρον της, ἀλλὰ οὐχὶ εἰς ἀσφυκτικὴν κατάστασιν. Ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἶναι αἱ καθοδηγητικαὶ πινακίδες ἀνηρτημέναι εἰς πᾶσαν γωνίαν ἢ δίοδον. Ἐπίσης ἡ κίνησις τῶν πεζῶν ρυθμίζεται μὲ μικρότερα φῶτα ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων. Ὑπάρχουν, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι, ἀστυνομικοὶ περιπολοῦντες πεζῇ ἀνὰ δύο. Ἐπὶ ὥραν παρηκολουθήσαμεν τούτους διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας των. Εἶναι κινητὰ συνεργεῖα πληροφοριῶν εὐγενέστατοι, ἀλλὰ σοβαροί. Οὐδεμία περιττὴ χειρονομία οὔτε συζητήσεις, ἀλλὰ καὶ μεταξύ των οὐδεμία συζήτησις ἢ χαριεντισμοὶ ἢ ἄλλο τι.

Ἕν ἐπίσης θέμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπησχόλησεν εἶναι καὶ τὸ ὅτι δὲν ἀντελήφθημεν ἀστυνομικὸν νὰ εἰσέρχεται εἰς κατάστημα πρὸς ἔλεγχον, οὔτε κἂν εἰς τὰ ἐστιατόρια τὰ ὁποῖα εἶναι πάμπολλα δεδομένου ὅτι ἐξυπηρετοῦν πολλὰς χιλιάδας ἐπισκεπτῶν ἡμερησίως. Μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι δὲν εἶναι καθῆκον τῆς Ἀστυνομίας ὁ ἔλεγχος τῶν ἐστιατορίων. Οἱ ἐστιάτορες δύνανται νὰ καθορίζωσι μόνοι των τὰς τιμὰς τῶν φαγητῶν, ἀλλὰ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναρτῶσιν εἰς τὴν εἴσοδον κατάλογον μὲ τὰ προσφερόμενα φαγητὰ καὶ τὰς τιμάς των. Τὰς πληροφορίας αὐτάς, δηλαδὴ περὶ

παντελοῦς ἐλλείψεως ἀστυνομικοῦ ἐλέγχου, τὰς δεχόμεθα μετ' ἐπιφυλάξεως δεδομένου ὅτι δὲν ἔχουν ἐπίσημον τὴν προέλευσιν.

Εἰς τὸ Μόναχον τὰ αὐτὰ περίπου διεπιστώσαμεν. Ἐκεῖ οἱ ἀστυνομικοὶ ἄψογοι εἰς ἐμφάνισιν, φέρουσιν ἄσπρον σακάκι μὲ μαῦρον πανταλόνι καὶ μὲ χαρακτηριστικὴν ζώνην μαύρην ἀπὸ λουστρίνι. Ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις καὶ ἐκεῖ πανταχοῦ παροῦσα. Διαθέτει μικρὰ αὐτοκίνητα «Φὸλξ–Βάγκεν» μὲ πράσινον φῶς, ὡς καὶ κινητὰ συνεργεῖα μὲ τελείας ἐγκαταστάσεις ραντάρ, τηλεφώνων, ἀσυρμάτων κ.λ.π. Συμφόρησις τροχοφόρων ὑπάρχει εἰς τὰς μεγάλας ὁδικὰς ἀρτηρίας οὐχὶ ὅμως ἀσφυκτική. Εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πλατείας ὑπάρχουν μοτοσυκλεττισταὶ—ἀνὰ δύο—ὡς ἐπίσης καὶ αὐτοκίνητα μὲ μικρὰν ἀστυνομικὴν δύναμιν. Πρωτοτυπεῖ τὸ Μόναχον εἰς τὸ θέμα τῆς σταθμεύσεως τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων. Τόσον εἰς τὰς πλατείας, ὅσον καὶ εἰς τὰς μεγάλας λεωφόρους, ἔχουν τοποθετηθῆ «αὐτόματα ὡρολόγια», εἰς τὰ ὁποῖα ὁ αὐτοκινητιστὴς ρίπτει ἓν κέρμα ἀνάλογον μὲ τὴν ὥραν ποὺ ἐπιθυμεῖ στάθμευσιν. Ἐὰν θέλουν νὰ παρατείνουν ταύτην ρίπτουν ἐκ νέου ἀνάλογον κέρμα. Δὲν θὰ διανοηθοῦν ὅμως νὰ παραμείνουν χωρὶς νὰ πληρώσουν ... Καὶ εἰς τὸ Μόναχον τὰ ἑστιατόρια λειτουργοῦν ὅπως εἰς τὴν Βιέννην. Ἔχουν εἰς τὴν εἴσοδον λεπτομερῆ κατάστασιν τῶν προσφερομένων φαγητῶν μὲ τὰς τιμάς των.

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν τόσον εἰς τὴν Βιέννην ὅσον καὶ εἰς τὸ Μόναχον, εἶναι ὅτι ἐνῷ ἐβλέπομεν ἀστυφύλακας δὲν εἴδομεν ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας !!!

Εἰς Παρισίους παρετηρήσαμεν πολὺ μεγαλυτέραν κίνησιν ἀστυνομικῶν ὅλων τῶν βαθμῶν. Ὅλοι ἐπίσης ἔχουν ἄψογον ἐμφάνισιν μὲ μπλὲ στολήν. Ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ ἐντύπωσιν εἶναι ὁ τρόπος καθ' ὃν φέρουσιν ἐξωτερικῶς τὰ περίστρφά των μὲ τελαμῶνα. Παντοῦ οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀστυνομικοὶ φέρουσιν ἐξωτερικῶς τὰ περίστροφά των, ἀλλὰ κατὰ τρόπον καλαίσθητον (καὶ ὄχι κρεμάμενα). Οἱ τροχονόμοι ἐντυπωσιάζουν καὶ ἐδῶ μὲ τὸ ἀθλητικόν των παράστημα καὶ τὴν γενικῶς ἀρίστην ἐμφάνισίν των. Παρετηρήσαμεν μεγαλυτέραν κίνησιν αὐτοκινήτων περιπολιῶν ὡς καὶ τοιούτων Ἀμέσου Δράσεως. Ἐπίσης παρετηρήσαμεν ὅτι διαθέτουν τελειότατα αὐτοκίνητα–συνεργεῖα ἐφωδιασμένα μὲ ἀσυρμάτους, ραντάρ, φωτογραφικὰς μηχανὰς καὶ συνεργεῖα ἀνακρίσεων. Ἐπίσης εἷς τινα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐγκατεστημένος ἰατρός, μηχανικὸς καὶ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας.

Κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πάπα καὶ καθ' ἣν θὰ παρίστατο καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ εἶχον ληφθῆ ἐξαιρετικὰ μέτρα. Τὰ ληφθέντα μέτρα ἦσαν πολὺ αὐστηρότερα τῶν παρ' ἡμῖν λαμβανομένων εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις. Ἴσως λόγῳ τῆς δράσεως τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως Ο.Α.Σ., πάντως οἱ ἀστυνομικοὶ ἔφερον ὅλοι ὁπλοπολυβόλα καὶ εἶχον διασπαρῆ εἰς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Τὰ περιπολικὰ Ἀμέσου Δράσεως ἐκινοῦντο ἀκαταπαύστως. Τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ἔφερεν ἀξιωματικὸν τῆς Ἀστυνομίας. Ἐπίσης πολλοὶ ἀστυνομικοὶ περιεφέροντο ἐν πολιτικῇ περιβολῇ. Ἀναγνωρίζονται εὐκόλως ἀπὸ τὴν ἄψογον ἐνδυμασίαν των καὶ τὸ περίεργον ἐρευνητικὸν βλέμμα των !!!

Ἡ συγκοινωνιακὴ συμφόρησις δὲν ἦτο μεγάλη εἰς Παρισίους καὶ εὐκόλως ἀντεμετωπίζετο εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, δεδομένης τῆς εὐρύτητος τῶν μεγάλων ὁδικῶν ἀρτηριῶν. Ἐπίσης παρετηρήσαμεν ὅτι εἰς κεντρικὰς πλατείας σταθμεύει πάντοτε ἐντὸς αὐτοκινήτων δύναμις ἀστυνομικῶν ἐν στολῇ. Ὁμοίως εἰς ὅλας τὰς πολυσυχνάστους πλατείας κυκλοφοροῦν πεζῇ ἀστυνομικοὶ περιπολοῦντες ἀνὰ δύο. Οὐδεμία συζήτησις μεταξύ των καὶ ἂν χαμηλοφώνως ἔλεγόν τι ἡ προσοχή των δὲν περιεσπᾶτο. Σοβαροὶ καὶ ἐξυπηρετικώτατοι εἰς τοὺς αἰτουμένους πληροφορίας, ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὴν λεπτότητα τῶν Βιενναίων συναδέλφων των. Καὶ ἐδῶ κατὰ τὰς παρατηρή-

ρήσεις μας δὲν παρουσιάζεται ἐμφανὴς περίπτωσις ἐλέγχου καταστημάτων, ἑστιατορίων κ.λ.π. Νομίζει κανεὶς ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ἐπαγγελματίαι εἶναι ἀσύδοτοι. 'Αλλὰ καὶ ἓν ἄλλο μᾶς ἐντυπωσιάζει. 'Η μὴ ἐμφανὴς δίωξις τῶν πάσης φύσεως ἀλητῶν, οἵτινες κατακλύζουσι τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα καὶ ὡρισμένα ἄλση. 'Επίσης ἡ ἀνοχὴ ὡς πρὸς τοὺς ἀσχημονοῦντας δημοσίᾳ, ἢ ἐπιδιδομένους εἰς ἐρωτικὰς περιπτύξεις εἴτε ἐντὸς καταστημάτων, εἴτε εἰς τὰ πάρκα, εἴτε ἐντὸς σταθμευόντων αὐτοκινήτων, εἴτε εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα ... Εἰς ἐρώτησίν μας διατὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τῆς καταφανοῦς προσβολῆς τῆς δημοσίας αἰδοῦς δὲν ἐπεμβαίνει ἡ 'Αστυνομία, μᾶς ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι ἀνεκτὸν διότι ἀποτελεῖ τὸ «κουλὲρ λοκάλ», δηλαδὴ τὸ ντόπιο χρῶμα τῶν Παρισίων !!! "Αλλοι μᾶς εἶπον ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν σεξουαλικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νεανίδων !! Νομίζομεν ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι παρατηρεῖται εἰς τὸ λαϊκὸν στοιχεῖον, ἐνῷ ἡ μεσαία καὶ ἀνωτέρα τάξις τῶν Παρισίων ἔχεται στερρῶς, ὡς μᾶς ἐλέχθη, τῶν ἠθικῶν παραδόσεων, πρᾶγμα ὅπερ ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι μετὰ τὴν 9ην ἑσπερινὴν τὸ μέγιστον τοῦ πληθυσμοῦ ἀποσύρεται, παύει σχεδὸν ἡ κίνησις τῆς πόλεως καὶ μόνον οἱ ξένοι ἐπισκέπται περιφέρονται εἰς τὰς λαϊκὰς συνοικίας (Μονμάρτρην κλπ.).

Εἰς τὴν 'Ελβετίαν ἡ 'Αστυνομία ὁμοιάζει μὲ τὴν αὐστριακήν. Οἱ τῆς Τροχαίας κινήσεως φέρουσι κράνη, ὅπως παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ἔχουσι κατάλευκα χιτώνια. Εἰς τὴν Γενεύην τὰ περιπολικὰ 'Αμέσου Δράσεως εἶναι ἐπίσης μικρὰ 4 θέσεων. 'Αστυνομικὸς περιπολῶν ἐν στολῇ ἀποτελεῖ σπάνιον φαινόμενον. "Ολοι φαίνεται πειθαρχοῦν εἰς τοὺς νόμους χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη ἀστυνομικῶν ἐπεμβάσεων.

Τέλος ἡ 'Ιταλία παρουσιάζει τοὺς ἀστυνομικούς της καθ' ὃν περίπου τρόπον ἡμεῖς τοὺς Εὐέλπιδας ἢ Ναυτικοὺς δοκίμους ἐν ἐπισήμῳ στολῇ !!! Τοιαύτην ἐντύπωσιν προκαλεῖ ἡ ἐμφάνισίς των μὲ τὰ πολλὰ σειρίτια, ἀμφιμασχάλια κ.λ.π.

'Η 'Αστυνομία Τροχαίας ἀνήκει καὶ διευθύνεται ἀπὸ τοὺς ἑκάστοτε δημάρχους διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν τροχονόμων εἶναι διάφορος ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

'Η κυρίως 'Αστυνομία ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο κλάδους, ἤτοι ἀπὸ τοὺς Καραμπινιέρους καὶ τοὺς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων (Πολίτσια). Καὶ οἱ μὲν Καραμπινιέροι ἀσχολοῦνται μὲ θέματα τάξεως, συγκεντρώσεων, φρουρήσεως δημοσίων καταστημάτων κ.λ.π. οἱ δὲ τῆς «Πολιτσίας» μὲ θέματα ἀσφαλείας καὶ κινήσεως 'Αλλοδαπῶν.

Εἰς ἑκάστην περιοχὴν τμήματος ὑπάρχουν δύο ἕδραι: Μία Καραμπινιέρων καὶ μία «Πολιτσίας».

Οἱ Καραμπινιέροι φέρουν στολὴν λευκὴν μὲ λοξὴν φλογοφόρον εἰς τὸ πηλήκιον. Οὗτοι περιπολοῦν πάντοτε ἀνὰ δύο φέροντες εὐμεγέθεις σπάθας !! καὶ σπηρούνια !!! ἔχουν δὲ στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν. Οἱ τῆς «Πολιτσίας» φέρουσι καὶ αὐτοὶ στολὴν λευκὴν καίτοι ἀσχολοῦνται μὲ θέματα ἀσφαλείας, περιπολοῦν ἐπίσης ἀνὰ δύο εἰς κεντρικὰ σημεῖα τῶν πόλεων, διοικοῦνται ὅμως ὑπὸ ἀνωτέρων κρατικῶν ὑπαλλήλων ἢ εἰσαγγελέων ἢ δικηγόρων. Τὰ αὐτοκίνητα 'Αμέσου Δράσεως ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Καραμπινιέρους ὡς καὶ οἱ μοτοσυκλεττισταί. Εἰς τὰς κωμοπόλεις οἱ Καραμπινιέροι ἔχουσι στολὴν χακὶ ὑποπράσινον. Συμφόρησιν ὀχημάτων παρετηρήσαμεν μόνον εἰς τὸ Μιλᾶνον. Αἱ πάμπολλαι ὅμως ὑπόγειοι διαβάσεις διευκολύνουν τοὺς πεζούς.

Εἰς τὴν Ρώμην ὑπάρχει συμφόρησις, οὐχὶ ὅμως ἀσφυκτική, δεδομένου ὅτι ἡ Ρώμη διαθέτει πολλὰς καὶ εὐρυτάτας ὁδοὺς προσπελάσεως.

Τέλος εἰς τὴν Νεάπολιν δὲν ὑπάρχει μεγάλη συμφόρησις ὀχημάτων, ἀλλά, ὅπως καὶ εἰς τὸ προηγούμενον σημείωμά μας ἐλέχθη, ἐπικρατοῦν, ἰδίᾳ εἰς τὴν παλαιὰν πόλιν, ἀταξία καὶ ἀθλιότης. 'Ο συρφετὸς τῶν ἀλητῶν καὶ οἱ πολυάριθμοι μικροπω-

ληταὶ εἰδῶν πάσης φύσεως ἐνοχλοῦν τοὺς ἐπισκέπτας. Τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐλευθέρου ἔρωτος ὀργιάζει κυριολεκτικῶς. Αἱ ἄσεμνοι περιφέρονται ἀγεληδὸν ... Εἰς ἐμφάνισιν δὲ ἀστυνομικοῦ τρέπονται εἰς φυγήν, ἐπανερχόμεναι. Ἡ ἀστυνόμευσις χαλαρά.

Ἐν γενικότητι αὗται ἦσαν αἱ ἐπιφανειακαὶ παρατηρήσεις μας ὡς πρὸς τὴν ἀστυνόμευσιν ἑκάστης πόλεως ἐκ τῆς ὁποίας διήλθομεν.

Παρέστημεν μάρτυρες ἐπεισοδίων καὶ ἀστυνομικῆς ἐπεμβάσεως εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς μεγαλουπόλεις. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐπροξένησεν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἶναι ἡ παρατηρηθεῖσα ἔλλειψις περιεργείας ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ καὶ ἡ ἄμεσος λελογισμένη ἐπέμβασις τῆς Ἀστυνομίας.

Παρηκολουθήσαμεν, ὡς προελέχθη, τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐξετέλουν οἱ ἀστυνομικοὶ τὰ καθήκοντά των, τὸν τρόπον ὁμιλίας, χειρονομιῶν, συμπεριφορᾶς ἔναντι τοῦ κοινοῦ καὶ μεταξύ των. Τὴν πειθαρχίαν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των ὑπαξιωματικούς. Εἰς τὴν Βιέννην ἡ ἀνάληψις καὶ ἡ παράδοσις ὑπηρεσίας ἐγίνετο διὰ χειραψίας. Ὁ ἐπόπτης ἀρχιφύλαξ ἀνέγραφεν ἐπὶ τοῦ σημειωματαρίου τοῦ ἐπιθεωρουμένου καὶ ἀνεχώρει χαιρετῶν καὶ χαιρετώμενος κανονικῶς.

Παρετηρήσαμεν ἀστυνομικοὺς τῆς Τροχαίας νὰ ἐλέγχουν παραβάσεις χωρὶς παντάπασιν νὰ σταματοῦν τὴν κυκλοφορίαν. Παρὰ τὴν πληθώραν τῶν αὐτοκινήτων, ἐλαχίστας ἐπεμβάσεις διεπιστώσαμεν. Εἰς ἡμᾶς περιπλανωμένους, ἔστιν ὅτε, εἰς τὰς λαβυρινθώδεις ὁδοὺς τῶν μεγαλουπόλεων (κατὰ τὰς ξεναγήσεις) μᾶς ὑπεδείκνυον εὐγενῶς τὴν παράβασίν μας χωρὶς νὰ ἐκνευρίζωνται, ἠρκοῦντο δὲ πάντοτε εἰς συστάσεις. Σημειωτέον ὅτι ἡ κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων εἰς τὰς μεγαλουπόλεις εἶναι δυσχερὴς διότι σχεδὸν ὅλαι αἱ ὁδοὶ εἶναι μονῆς κατευθύνσεως.

Εἰς ἄλλο σημείωμα, ἂν μᾶς δοθῇ εὐκαιρία, θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν διαβιώσεως εἰς ἑκάστην τῶν μεγαλουπόλεων, ἃς ἐπεσκέφθημεν, ὡς καὶ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἑκάστης τούτων.

Δ. ΧΑΝΔΡΙΝΟΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΤΟΥΣ 1963

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΟΜΑΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Ἡ ἀθλητικὴ παράδοσις καὶ τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐπεβραβεύθησαν διὰ πολλοστὴν φορὰν μὲ τὴν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀνακήρυξιν τῆς Σκοπευτικῆς Ὁμάδος Ἀστυνομίας Πόλεων ὡς πρωταθλητρίας τοῦ ἔτους 1963. Καὶ ἡ ἐπιβράβευσις, πολὺ δικαίως, ἀποτελεῖ μέγα τίτλον τιμῆς δ' ἐκείνους ποὺ ἠγωνίσθησαν καὶ διὰ τῶν ἱκανοτήτων των ἔφεραν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ὅπως μέγα τίτλον τιμῆς ἀποτελεῖ καὶ δι' ὅλην τὴν ἀστυνομικὴν οἰκογένειαν καὶ ἰδιαίτερα δι' ἐκείνους ποὺ ὠργάνωσαν, ἐξήσκησαν καὶ ὡδήγησαν εἰς τὴν περίλαμπρον νίκην τὴν ἀστυνομικὴν ὁμάδα σκοπευτῶν.

Παράλληλοι πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν κόποι καὶ μόχθοι τῶν ἀθλητῶν μας διὰ τὴν ἀρτίαν ἐξάσκησίν των, πίστις εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν ἰδέαν καὶ ἐπὶ πλέον πίστις εἰς τὸ ὅτι τὸ ἄθλημα τῆς σκοποβολῆς εἶναι στενώτατα συνδεδεμένον μὲ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀποστολὴν παντὸς ἀστυνομικοῦ —μία τῶν δυσχερεστέρων καὶ αὐτὴ ἡ πλευρὰ τοῦ ἐπαγγέλματος—τοὺς ὡδήγησαν εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς πρώτης θέσεως μεταξὺ τόσων ὁμάδων τοῦ πανελληνίου. Εἶναι δὲ περισσότερον ἀξιοζήλευτος ἡ θέσις καὶ πλέον λαμπρὸς ὁ κότινος τῆς νίκης ἐὰν σκεφθῶμεν ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς ἐπεβλήθη Σωματείων καὶ ὁμάδων μὲ μακροχρόνιον λαμπρὰν παράδοσιν καὶ μὲ προαγωνιστικὴν ἐξάσκησιν ἀσυγκρίτως μεγαλυτέραν τῆς ἰδικῆς μας ὁμάδος. Καὶ περισσότερον διότι, ὅπως θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ἡ γενικὴ βαθμολογικὴ κατάταξις ποὺ ἔταξεν εἰς τὴν πρώτην θέσιν τὴν ἀστυνομικὴν ὁμάδα παρουσιάζει τὸ συντριπτικὸν ποσοστὸν ὑπεροχῆς κατὰ 90% περίπου ἀπὸ τὴν δευτέραν κατὰ σειρὰν νίκης ὁμάδα.

***

Οἱ Πανελλήνιοι Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες τοῦ 1963 διεξήχθησαν εἰς τὰ Σκοπευτήρια Ὑμηττοῦ (Καισαριανῆς) καὶ Κ.Ε.Β.Ο.Π. Χαϊδαρίου ἀπὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου ἕως 26ης Μαΐου. Σύμφωνα μὲ τὰς γενικὰς διατάξεις, εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς δικαιοῦνται συμμετοχῆς σκοπευταὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα τῆς ΣΚ.Ο.Ε. καὶ ἔχοντες ἀνανεώσει τὰ δελτία ταυτότητος τῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος, δηλούμενοι ἐγγράφως ὑπὸ τῶν Σωματείων των. Δικαιοῦνται ἐπίσης συμμετοχῆς ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῆς Ε.Β.Χ. καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, δηλούμενοι ἐγγράφως παρὰ τῶν Μονάδων, Ὑπηρεσιῶν ἢ Σχολῶν εἰς τὰς ὁποίας ὑπηρετοῦν. Ὁμοίως ὁρίζεται εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις ὅτι ἕκαστον Σωματεῖον, Σχολή, Μονὰς ἢ Ὑπηρεσία κ.λ. δικαιοῦται συμμετοχῆς δι' ἓξ κατ' ἀνώτατον ὅριον σκοπευτῶν εἰς ἕκαστον ἀτομικὸν ἀγώνισμα καὶ μιᾶς ὁμάδος ἐκ τεσσάρων σκοπευτῶν ὡς καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν δι' ἐνδεχομένην ἀντικατάστασιν τακτικοῦ μέλους τῆς ὁμάδος εἰς τὰ ὁμαδικὰ ἀγωνίσματα. Ἐκ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας δικαιοῦνται συμμετοχῆς διὰ μὲν τὸν Στρατὸν Ξηρᾶς ἀνὰ μία ὁμὰς ἐξ ἑκάστου Σώματος Στρατοῦ, διὰ δὲ τὸ Β. Ναυτικὸν καὶ Β. Ἀεροπορίαν, τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, τὴν Β. Χωροφυλακὴν καὶ τὸ Λιμενικὸν Σῶμα ἀνὰ μία ὁμάς. Αἱ Σχολαὶ Εὐελπίδων, Δοκίμων Β.Ν., Ἀεροπορίας, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς μετέχουν δι' ἰδιαιτέρων ὁμάδων ἑκάστη ἐξ αὐτῶν. Ὡς πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῶν Σκοπευτικῶν Ἀγώνων ἰσχύουν οἱ διεθνεῖς τῆς Δ.Ο.Σ.

Ὑπὸ αὐτὰς τὰς συνθήκας αἱ καθ' ὅπλον καὶ κατ' ἀγώνισμα ἀστυνομικαὶ ὁμάδες συνεκροτήθησαν ὡς ἑξῆς:

Α' ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΤΥΦΕΚΙΟΝ

1) Ὑπαστυνόμος Α' Κουβέλης Κωνσταντ., 2) Ἀρχιφύλαξ Καλφακάκος Δημ., 3) Ἀρχιφύλαξ Δαλιάνης Παναγιώτης, 4) Ὑπαρχιφύλαξ Τριανταφυλλόπουλος Ν., 5) Ἀστυφύλαξ Μπέλμπας Κωνστ., 6) Ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος, 7) Ἀστυφύλαξ Σκαραφίγκας Ἰωάν.

Β' ΤΥΦΕΚΙΟΝ 0,22

1) Ὑπαστυνόμος Α' Κουβέλης Κωνστ., 2) Ἀρχιφύλαξ Δαλιάνης Παναγ., 3) Ἀρχιφύλαξ Καλφακάκος Δημ., 4) Ὑπαρχιφύλαξ Τριανταφυλλόπουλος Ν., 5) Ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος, 6) Ἀστυφύλαξ Σκαραφίγκας Ἰωάν., 7) Ἀστυφύλαξ Μπέλμπας Κωνστ., 8) Ἀστυφύλαξ Νικάκης Γεώργιος, 9) Ἀστυφύλαξ Ρεντζῆς Δημήτριος.

Γ' ΠΙΣΤΟΛΙΟΝ 0,22 ἀπὸ 50 μ.

1) Ὑπαστυνόμος Α' Ραυτόπουλος Παναγ., 2) Ἀρχιφύλαξ Κιτσάκης Δημοσθ., 3) Ἀστυφύλαξ Παπαχρήστου Εὐθύμιος, 4) Ἀστυφύλαξ Ἰωαννίδης Γεώργιος, 5) Ἀστυφύλαξ Γκίνης Σπυρίδων, 6) Ἀστυφύλαξ Τσαπάρας Παναγιώτης.

Δ' ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟΝ 0,38

1) Ἀρχιφύλαξ Κιτσάκης Δημοσθένης, 2) Ἀστυφύλαξ Σκουτέλας Σταῦρος, 3) Ἀστυφύλαξ Γκίνης Σπυρίδων, 4) Ἀστυφύλαξ Παπαχρήστου Εὐθύμιος, 5) Ἀστυφύλαξ Σεργεντάνης Ἰωσήφ, 6) Ἀστυφύλαξ Τσαπάρας Παναγιώτης.

Ε' ΠΙΣΤΟΛΙΟΝ ΤΑΧΥΒΟΛΙΑΣ 0,22

1) Ἀστυνόμος Β' Κρῦος Βασίλειος, 2) Ἀρχιφύλαξ Κιτσάκης Δημοσθένης, 3) Ἀστυφύλαξ Σεργεντάνης Ἰωσήφ, 4) Ἀστυφύλαξ Μπέλμπας Κωνστ., 5) Ἀστυφύλαξ Γκίνης Σπυρίδων, 6) Ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος.

Τὰ γενικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων, ἐπὶ 9 σκοπευτικῶν ἀγωνισμάτων, ἔχουν ὡς ἑξῆς ὡς πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ὁμάδα καὶ τόσον διὰ τὰ ὁμαδικὰ ὅσον καὶ τὰ ἀτομικὰ ἀγωνίσματα:

Α' Βολὴ τυφεκίου 22 ὀρθίως: Πρώτη ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 1316 ἐπὶ συνόλου 1600) διὰ τῶν: ὑπαστυν. Α' κ. Κουβέλη Κ., ὑπαρχιφύλακος κ. Τριανταφυλλοπούλου Ν. καὶ ἀστυφυλάκων κ.κ. Φωτοπούλου Γ. καὶ Σκαραφίγκα Ι. Τρίτη εἰς τὰ ἀτομικὰ διὰ τοῦ ὑπαρχιφύλακος κ. Τριανταφυλλοπούλου Νικολάου.

Β' Βολὴ τυφεκίου 22 γονυπετῶς: Πρώτη ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 1446/1600) διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων. Πρώτη ἐπίσης εἰς τὰ ἀτομικὰ (βαθμοὶ 376/400) διὰ τοῦ ὑπαρχιφύλακος κ. Τριανταφυλλοπούλου Νικολάου.

Γ' Βολὴ τυφεκίου 22 πρηνηδόν: Πρώτη ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 1542/1600) διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων. Ὁμοίως πρώτη εἰς τὰ ἀτομικὰ (βαθμοὶ 390/400) διὰ τοῦ ἀστυφύλακος κ. Σκαραφίγκα Ἰωάννου.

Δ' Βολὴ τυφεκίου 22 ἐκ τριῶν συνολικῶν στάσεων: Πρώτη ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 1092/1200) διὰ τῶν αὐτῶν ἐπίσης ὡς ἄνω ὑπαλλήλων, καί, πρώτη εἰς τὰ ἀτομικὰ (βαθμοὶ 1098/1200) διὰ τοῦ ὑπαρχιφύλακος κ. Τριανταφυλλοπούλου Νικολάου.

Ε' Βολὴ τυφεκίου 22 πρηνηδὸν δι' 60 βολῶν: Πρώτη ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 2323/2400) διὰ τῶν: ὑπαστ. Α. κ. Κουβέλη Κων/νου, ἀρχ/κος κ. Δαλιάνη Παν., ὑπαρχιφύλ. κ. Τριανταφυλλοπούλου Νικ. καὶ ἀστ/κος κ. Σκαραφίγκα Ἰωάν. Πρώτη ἐπίσης ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ἀτομικὰ (βαθμοὶ 586/600) διὰ τοῦ ἀρχιφύλακος κ. Καλφακάκου Δημητρίου.

ΣΤ' Βολὴ πιστολίου ἀκριβείας ἀπὸ 50 μέτρων: Ἡ

ἀστυνομικὴ ὁμὰς δευτέρα εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 1985/2400) διὰ τῶν: ὑπαστ. Α' κ. Ραυτοπούλου Π, ἀρχιφ. κ. Κιτσάκη Δ. καὶ ἀστυφυλάκων κ.κ. Γκίνη Σπυρ. καὶ Ἰωαννίδη Γεωργίου.

Ζ' Ὀλυμπιακὰ ἀνδρείκελλα: Δευτέρα ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 2053/2400) διὰ τῶν: ἀρχ/κος κ. Κιτσάκη Δημ. καὶ ἀστυφ/κων κ.κ. Σεργεντάνη Ἰωσήφ, Σκουτέλου Στ. καὶ Παπαχρήστου Εὐθυμίου.

Ἡ Σκοπευτικὴ Ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἥτις ἐθριάμβευσε κατὰ τοὺς Πανελληνίους Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας τοῦ 1963, καταταγεῖσα πρώτη εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν.

Η'. Βολὴ στρατιωτικοῦ περιστρόφου: Πρώτη ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 2180/2400) διὰ τῶν: ὑπαστυν. Α' κ. Κουβέλη Κωνστ., ὑπαρχιφ. κ. Τριανταφυλλοπούλου Νικ. καὶ ἀστυφυλάκων κ.κ. Σκαραφίγκα Ι. καὶ Φωτοπούλου Γ.

Θ' Βολὴ πολεμικοῦ τυφεκίου ἐκ 300 μέτρων εἰς τρεῖς στάσεις: Πρώτη ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς εἰς τὰ ὁμαδικὰ (βαθμοὶ 1655/2400) διὰ τῶν: ὑπαστυν. Α. κ. Κουβέλη Κ., ὑπαρχ/κος κ. Τριανταφυλλοπούλου Ν., ἀστυφυλάκων κ.κ. Φωτοπούλου Γ. καὶ Σκαραφίγκα Ἰωάννου. Πρώτη ἐπίσης εἰς τὰ ἀτομικὰ (βαθμοὶ 445/600 διὰ τοῦ ὑπαρχ/κος κ. Τριανταφυλλοπούλου Νικολάου.

Ἡ γενικὴ βαθμολογικὴ κατάταξις παρουσιάζει τὴν κατωτέρω σειρὰν μὲ τοὺς ἀντιστοίχους βαθμούς. Ἂς σημειωθῇ ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας καὶ Β. Χωροφυλακῆς (καὶ οἱ δόκιμοι τῶν Σχολῶν τούτων) ἔχουν ἐνταχθῇ εἰς τὰ διάφορα σκοπευτικὰ Σωματεῖα τοῦ ἀκολουθοῦντος πίνακος, δεδομένου ὅτι μόνον εἰς τοὺς καθαρῶς σκοπευτικοὺς ἀγῶνας Ἐνόπλων Δυνάμεων κατέρχονται ὡς αὐτοτελεῖς ὁμάδες. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ πίναξ γενικῆς βαθμολογικῆς κατατάξεως τῶν ὁμάδων.

1.—Ἀστυνομία Πόλεων	Βαθμοὶ	137
2.—Πανελλήνιος Σκοπευτικὴ Ἑταιρία	»	76
3.—Παν. Ἀθλητ. Ὅμιλος	»	68
4.—Ὀλυμπιακὸς	»	36
5.-Ἀνωτ. Σχολὴ Οἰκ. καὶ Ἐμπ. Ἐπιστημῶν	»	15
6.—Πανελλήνιος Γυμν. Σύλλογος	»	9
7.—Σκοπευτικὸς Σύλλογος Βόλου	»	8
8.—Σχολὴ Ὑπαστυνόμων	»	6
9.—Ἕνωσις Φιλάθλων Ἐμπορ. Τραπέζης	»	2

Ἁπλῆ σύγκρισις μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ὁμάδων καὶ τῆς γενικῆς βαθμολογίας αὐτῶν δίδει τὸ μέτρον τῆς περιφανοῦς ἀστυνομικῆς νίκης. Ἐκείνης τῆς νίκης ποὺ διὰ στόματος τῶν ἁρμοδίων παραγόντων τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐπηνέθη τὰ μέγιστα καὶ προσέθεσεν ἐν ἀκόμη λαμπρὸν ἐπίτευγμα εἰς τὸν στίβον τῆς πανελληνίου ἀθλήσεως. Αἱ πέντε νέαι πανελλήνιοι ὁμαδικαὶ ἐπιδόσεις, καθὼς καὶ αἱ τέσσαρες νέαι πανελλήνιοι ἀτομικαὶ ἐπιδόσεις, ποὺ ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ὁμάδος κατὰ τοὺς Πανελληνίους Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας τοῦ 1963, θὰ εἶναι ἀνεξάντλητος πηγὴ ψυχισμοῦ καὶ ἀγωνιστικῆς ἰδέας διὰ τοὺς ἐπερχομένους ἀστυνομικούς.

***

Μία σεμνὴ τελετὴ κατὰ τὴν 17-7-63, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 18.30′, συνεκέντρωσε πλῆθος ἐπισήμων, ἐκπροσώπων τῶν ἀθλητικῶν σωματείων, ἄλλων ἀθλητικῶν παραγόντων καὶ ἀνθρώπων πάσης τάξεως εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Καισαριανῆς (γήπεδον Ο.Φ.Κ.Ο.). Κατ' αὐτὴν ἀπενεμήθησαν τὰ ἀθλοθετηθέντα βραβεῖα—κύπελλα καὶ μετάλλια—εἰς τοὺς νικητὰς διὰ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γεωργίου Ράλλη, ὡς προέδρου τῆς Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρίας, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ ἐ.ἀ. ἀντιστρατήγου κ. Ν. Παπαρόδου, ὡς ἀντιπροέδρου τῆς Σκοπευτικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος, καὶ τοῦ κ. Γ. Βήχου ὡς Γενικοῦ Γραμματέως Ἀθλητισμοῦ. Παρέστησαν μεταξὺ τόσων ἄλλων, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σ.Ο.Ε. συνταγματάρχης κ. Θεοδωράκης, οἱ διοικηταὶ τῶν Σχολῶν Χωροφυλακῆς, συνταγματάρχαι κ.κ. Κρέτσης καὶ Ἰσαακίδης, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Χανδρινὸς Δ. καὶ Βλάχος Π., ὁ ἀρχηγὸς τῶν σκοπευτικῶν ὁμάδων Ἀστυνομίας Πόλεων, Ἀστυνόμος Β′ κ. Κρῦος Β, ὁ Ἀστυνόμος Α′ κ. Ἀλεξανδρῆς κ.λ. Οἱ ἀριστεῖς τοῦ ἀθλητισμοῦ μας δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὴν τελετήν, ὅπως ἡ πρωταθλήτρια τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν σκοποβολὴν γυναικῶν κ. Ὄλγα Τζαβάρα καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Οἱ λόγοι τῶν ἐπισήμων ἀποτελοῦν ἀληθινὸν ὕμνον διὰ τὴν πρωταθλήτριαν ἀστυνομικὴν ὁμάδα, τὰ ποικίλα σχόλια δὲ τύπου καὶ κοινοῦ ἐπιβραβεύουν τοὺς κόπους ὅλων ὅσων συνέβαλαν εἰς τὴν νίκην. Καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἀθλοθετηθὲν κύπελλον διὰ τὴν πρωταθλήτριαν ὁμάδα, τὸ ὁποῖον τόσον ἐπαξίως ἀπενεμήθη εἰς τοὺς ἱκανοὺς τῆς ἀστυνομικῆς οἰκογενείας, θὰ ἐνθυμίζῃ πάντοτε καὶ θὰ ὑποδεικνύῃ τὴν ὁδὸν τοῦ θριάμβου, τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης καὶ τοῦ μεγαλειώδους ψυχισμοῦ εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ ἀθλητικοῦ στίβου.

Ἂς εἶναι δι' ὅλους μας φωτεινὸν σύμβολον τὸ παράγγελμα τῶν προγόνων: **«Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων»**. Τότε θὰ προάγεται καὶ θὰ καταλαμβάνῃ τὴν πρώτην θέσιν, ὄχι μόνον ὁ ἀθλητισμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀλλὰ καὶ τὸ σύνολον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀπαρτίζουν τὸ μέγα ἰδανικὸν τῆς ἀποστολῆς μας. Καὶ εἶναι τόσον γνωστὸν εἰς ὅλους τὸ ἰδανικόν μας ὥστε δὲν χρειάζεται νὰ ἐπαναληφθῇ.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Κλεομβρότου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 90, ἀπέναντι στὴν Ἁγία Τριάδα τοῦ Κεραμεικοῦ· Ὀφείλει τὴν ὀνομασία σὲ δυὸ συνώνυμους βασιλεῖς τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἕνας, ὁ γυιὸς τοῦ Παυσανίου (380-371 π.Χ.), ἐνικήθη καὶ ἐφονεύθη στὴ μάχη τῶν Λεύκτρων, ὁ δὲ ἄλλος, συμβασιλεύσας μετὰ τοῦ Ἄγιδος (243-241 π.Χ.), ἐξεβλήθη ἀπὸ τὸν πενθερό του Λεωνίδα Β'.

Κλεομένους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λουκιανοῦ 48, κοντὰ στὴ πλατεῖα Δεξαμενῆς τοῦ Κολωνακίου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία σὲ τρεῖς συνώνυμους βασιλεῖς τῆς ἀρχαίας Σπάρτης καὶ σὲ τρεῖς συνώνυμους καλλιτέχνες τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν.

Κλεψύδρας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θρασυβούλου 9, στοὺς «Ἀέρηδες» τῆς Πλάκας.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη πηγὴ τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ εὑρίσκετο στὴν ΒΔ. πλευρὰ τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ νερὸ τῆς πηγῆς αὐτῆς ἐχρησιμοποιήθη καὶ ὑπὸ τῶν στὴν Ἀκρόπολι πολιορκουμένων Ἑλλήνων τὸ 1826. Λέγεται ὅτι τὸ πραγματικὸν ὄνομα τῆς πηγῆς ἦταν Ἐμπεδώ, ἀλλὰ πῆρε τὴν ὀνομασία «Κλεψύδρα» γιατὶ ἄλλοτε μὲν ἐξεχείλιζεν, ἄλλοτε δὲ ἐξηφανίζετο.

Κλεώνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κρίσσης 53, ἀπέναντι στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο τῆς Ἄνω Κυψέλης.

Ἡ Κλεώνη, κόρη τοῦ Πέλοπος ἢ τοῦ Ἀσωποῦ, ἔδωσε τὸ ὄνομά της στὴν ἀρχαιοτάτη πόλι τῆς Ἀργολίδος, Κλεωναὶ (βλέπε ἑπομένην ὁδόν).

Κλεωνῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰαλέμου 37, στὴ Ριζόπολι.

Αἱ Κλεωναί, σημαντικὴ καὶ ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος, εὑρίσκετο κοντὰ στὴν σημερινὴ κωμόπολι Ἅγιος Βασίλειος. Ἡ ὀνομασία της ὠφείλετο στὴ Κλεώνη, θυγατέρα τοῦ Πέλοπος ἢ τοῦ Ἀσωποῦ. Ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει ὅτι αἱ Κλεωναὶ

ἔλαβον μέρος στὸν Τρωικὸ πόλεμο, ὑπὸ τὸν Ἀγαμέμνονα. Περὶ τὸ 460 π.Χ. ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων. Ἀργότερον, ἀφοῦ ἀπηλευθερώθησαν, μετέσχον τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας (237 π.Χ.).

Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρείας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κειριαδῶν 3, στὰ Πετράλωνα.

Ὁ Τίτος Φλάβιος Κλήμης, πατὴρ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀξιολογώτατος συγγραφεύς, καθηγητὴς καὶ διευθυντὴς τῆς Κατηχητικῆς Σχολῆς ποὺ ἱδρύθη στὴν Ἀλεξάνδρεια κατὰ τὸν 2ον αἰῶνα ἀπὸ τὸν Πάνταινο, γεννήθηκε μᾶλλον στὴν Ἀθήνα τὸ 150 μ.Χ. καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀλεξάνδρεια μεταξὺ τῶν χρόνων 211-216. Τὸ συγγραφικὸν ἔργον τοῦ Κλήμεντος εἶναι λίαν σημαντικὸν καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τέσσαρες συγγραφές, τίς: «Λόγος προτρεπτικὸς πρὸς Ἕλληνας», «Παιδαγωγός», «Τὶς ὁ σωζόμενος πλούσιος» καὶ «Στρωματεῖς», ποὺ καταλαμβάνει ἑπτὰ βιβλία.

Κλιτίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας 26, στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Κλιτίας, ἀττικὸς ἀγγειογράφος τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνος, εἶναι πολὺ γνωστὸς στὴν ἱστορία τῆς τέχνης, ἐξ αἰτίας δύο διασωθέντων ἐνυπογράφων ἔργων του. Τὸ ἕνα εἶναι φιάλη καὶ εὑρίσκεται σήμερα στὸ μουσεῖο τοῦ Βερολίνου. Τὸ ἄλλο εἶναι τὸ γνωστὸ ὡς «κρατὴρ τοῦ Φρανσουά», ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ εὑρέτου καὶ πρώτου κατόχου, καὶ εὑρίσκεται στὸ ἀρχαιολογικὸ μουσεῖο τῆς Φλωρεντίας.

Κλυμένης.

Ἀδιέξοδο τῆς λεωφόρου Ἰωνίας 35, πιὸ κάτω ἀπὸ τὴ γέφυρα Ἰωνίας—Ἁγίου Μελετίου.

Κατὰ τὴν μυθολογία, ἡ Κλυμένη, κόρη τοῦ Ὠκεανοῦ, ἦταν σύζυγος τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ μητέρα τῶν: Ἄτλαντος, Προμηθέως καὶ Ἐπιμηθέως.

Κλυταιμνήστρας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης, στὴ Χαμόστερνα (Ἄνω Πετράλωνα).

Ἡ Κλυταιμνήστρα, καὶ ἐπὶ τὸ ὀρθώτερον Κλυταιμήστρα, ἀδελφὴ τῆς ὡραίας Ἑλένης, σύζυγος τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ κόρη τοῦ Τυνδάρεω καὶ τῆς Λήδας, ἀπησχόλησε καὶ τοὺς τρεῖς τραγικοὺς ποιητὰς τῆς ἀρχαιότητος. Σύμφωνα μὲ τὸ μῦθο, ἡ Κλυταιμνήστρα τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ σύζυγός της ἀπουσίαζε στὴν Τροία, συνεδέθη ἐρωτικὰ μὲ τὸν ἐξάδελφό της Αἴγισθο, ὁ ὁποῖος καὶ ἐφόνευσε τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅταν αὐτὸς ἐπέστρεψε, μὲ τὴν βοήθεια ἢ τὴν ἀνοχὴ τῆς Κλυταιμνήστρας. Τὸν φόνο τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐξεδικήθη ἀργότερα ὁ γυιός του Ὀρέστης, ὁ ὁποῖος ἐσκότωσε τὴν Κλυταιμνήστρα καὶ τὸν Αἴγισθο, ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν συμβασιλεύσει στὶς Μυκῆνες ὀκτὼ χρόνια. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὶς Τζιτζιφιές).

Κλυτίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δωδώνης 30, κοντὰ στὸ παλαιὸ τέρμα τῶν λεωφορείων Σκουζέ.

Ἡ Κλυτία, Ὠκεανίς, κατὰ τὴν μυθολογία, ἠγάπησε τὸν Ἥλιον, πλὴν αὐτὸς προετίμησε τὴν ἀδελφή της Λευκοθέα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ «ἐμάραινε» τὴν Κλυτία, τὴν ὁποίαν ὁ Ἥλιος μετεμόρφωσε στὸ ἄνθος ἡλιοτρόπιο, ποὺ διαρκῶς στρέφει τὴν στεφάνη του σ' αὐτόν.

(Συνεχίζεται)

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἔρχεται ὁ Ἄρης ὅμως νὰ πάρει κάτι κι' ἀπὸ τὶς δυὸ θεές, τὴν Ἀθηνᾶ καὶ τὴν Ἀφροδίτη, καὶ ν' ἀφήσει σ' αὐτὲς τὸ διάβα του κάποια σφραγῖδα τοῦ Παρνασσοῦ. Κάπου στὴν συνέχεια τοῦ ἔπους συναντιέται καὶ ὁ Πρόκλος, ὁ τελευταῖος νεοπλατωνικὸς φιλόσοφος. Ἄξιες θαυμασμοῦ οἱ παραστάσεις τῆς πολυθεΐας ποὺ ξεψυχάει στὸν Βράχο. Κι' ὁ Βράχος, στοιχειωμένος, «ξαγναντευτής», φαίνεται πὼς κάπου θ' ἀντικρύζει τὸν Ἰουλιανὸ τὸν Παραβάτη, τὸν Ἀλάριχο, τὸν Δέξιπο, ὕστερα στὴ σειρὰ τοὺς τελευταίους ἑπτὰ φιλοσόφους τῆς Ἀθήνας καὶ τὴν ἴδια τὴν Ἀθηνᾶ στεφανωμένη μὲ τὸ κλαδὶ τῆς ἐλιᾶς. Κοντὰ καὶ οἱ βάρβαροι κατακτηταί: Οὖννοι, Σλάβοι, Σκύθες. Ἀλλὰ ἡ Ἀθήνα δὲν τοὺς βλέπει τώρα. Τὸν ἴσκιο ποὺ βλέπει καλὰ καὶ τὸν γνωρίζει εἶναι τοῦ Βουλγαροκτόνου. Τὸν Βουλγαροκτόνο λαχταρᾶ, καρτερώντας τον σὰν θαῦμα, νὰ ἔρθει καὶ νὰ πάει στὸν Παρθενῶνα μέσα, στὸν Δωρικὸ ναό. Παίρνει διαστάσεις ἐδῶ ὁ ὕμνος πρὸς τὸν Χριστιανισμὸ καὶ τὴν ἀρχαιότητα καί, σὲ συνδυασμὸ μὲ ὅσα ἐπετέλεσαν οἱ Ἕλληνες τῶν εἰδώλων καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ Χριστοῦ, διατρανώνεται ἡ φιλοσοφικὴ μορφὴ τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ στὸν Ὅ γ δ ο ο Λόγο. Καὶ ἔρχεται ὁ βασιλιᾶς καὶ συνεχίζει τὴν λαμπρὴ δέηση στὴν Παναγία τὴ Θεοτόκο μὲ τὸν ἕ ν α τ ο Λόγο:

...Στὸν πόλεμο ὁδηγήτρα Ἐσύ, μεσίτρα στὴν εἰρήνη,
Ὑπέρμαχη Στρατήγισσα, σ' Ἐσὲ τὰ νικητήρια!
.....
Πῶς ἤμουν, καὶ πῶς ἔγινα! Δικό σου εἶναι τὸ θᾶμα,
ὦ Παναγιὰ Ἀθηνιώτισσα, στὸ κάστρο σου ντυμένη
μὲ ὅλο τὸ φῶς τ' ὁλόχυτο περίγυρα, ποὺ τέτοιο
μηδὲ στὴν Πόλη ἀνάβρισε, στὴ μάννα τῆς λαμπράδας.
.....
Μ' Ἐσὲ ξημέρωσε ἡ χαρὰ καὶ σβεῖ ἡ κατάρα, πῆρε
μ' Ἐσέ, Μητέρα, κι' ὁ Θεὸς τὴν ὁμορφιὰ τοῦ Βρέφους,
κι' ὁ γέρο κόσμος ἄλλαξε καὶ νιὸς ξαναστηλώθη.
.....
Ψ η λ ό τ ε ρ η ἀ π' τ ο ὺ ς ο ὐ ρ α ν ο ύ ς, τ ῆ ς γ ῆ ς τ ὸ θ έ μ ε λ ο ε ἶ σ α ι!

Ἀκουμπισμένος στὸ Βράχο ὁ Βουλγαροκτόνος φέρνει στὴ θύμηση ὅλα τὰ περασμένα, μὰ ἡ «Φλογέρα» τοῦ ποιητῆ βλέπει καὶ τὰ μέλλοντα. Δὲν παραλείπει ἡ κοκκινισμένη ἀπὸ ὑπερηφάνεια ἀλλὰ καὶ ἀπὸ θυμὸ φλογέρα νὰ σατιρίζει καὶ τὸν Λογιοτατισμό, νὰ δείχνει ἀπὸ τὸ μνῆμα τὴν ἀποστροφὴ σὲ κάθε σύγχρονη καὶ σχολαστικὴ μορφή. Ἐξακολουθεῖ ὕστερα νὰ περιγράφει μὲ ἐπικοὺς χαρακτηρισμοὺς τὸν Βάρδα Φωκᾶ καὶ τὸν Βάρδα Σκληρό, νὰ τραγουδᾶ τὴν συμπάθεια τοῦ βασιλιᾶ γιὰ τὰ ζωντανὰ λαϊκὰ στοιχεῖα τῆς ἐποχῆς του καὶ νὰ σκορπίζει φθόγγους πρὸς τὴν φύση καὶ τὴν ἱστορία σὲ θαυμαστὸ ζωγράφισμα τοῦ ὑπαρκτοῦ.

Οἱ ὕμνοι ποὺ στέλνει ἡ «Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ» στοὺς Ἀκρίτες καὶ εἰδικὰ στὸ Διγενῆ της, εἶναι κάτι ποὺ φέρνει ἀλλεπάλληλα ρίγη συγκινήσεως στὴν Ἑλληνικὴ γενιὰ τοῦ χθές, τοῦ σήμερα καὶ τοῦ αὔριο, κάτι τὸ ἀπίθανα διθυραμβικό. Μὲ λυρικὴ

ἔξαρση ζωντανεύεται ὁλόκληρος ὁ μεσαιωνικὸς κόσμος, μὲ τοὺς ἀκρίτες σύμβολα τοῦ ἀθάνατου ἑλληνικοῦ στοιχείου. Καὶ ἡ δέηση στὸν Παρθενῶνα συνεχίζεται πρὸς τὴ Μεγαλόχαρη, γιὰ νὰ προβάλλει ὕστερα ἡ παρακμὴ καὶ ὁ ξεπεσμὸς τῆς Πόλης. Ἔρχεται ἡ Φραγκοκρατία, οἱ Τοῦρκοι, ζωγραφίζεται τὸ τριπλὸ φάντασμα καὶ ἡ Ἀποκάλυψη, ὥσπου φαίνονται οἱ νέοι καιροί. Ξανοίγεται ἡ Ἀναγέννηση, ἡ γερασμένη Εὐρώπη σὰν δέσποινα καὶ ὁδηγὸς τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀκολουθοῦν οἱ μεγάλες ἀνακαλύψεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἄλλων κόσμων, οἱ νέοι Ἄτλαντες, ὁ τρόμος καὶ ἡ φρίκη τοῦ κίτρινου στοιχείου. Καὶ τελειώνει καὶ ὁ δ έ κ α τ ο ς Λόγος σὲ ὑμνολογικὴ παράθεση τῆς χάρης τῆς Παναγίας μὲ ὅλα τὰ ὀνόματα τὰ ἀποθεωτικά :

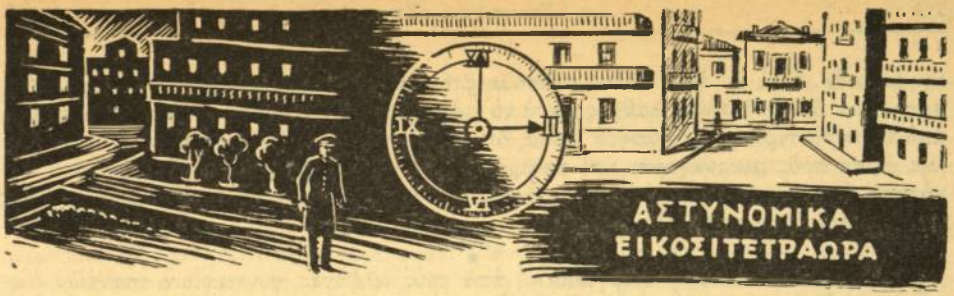
Κι' ἀπ' ὅσα ἀπ' τοὺς τόπους σου κι' ἀπὸ τὰ θάματά σου
κι' ἀπ' ὅσα ἀπὸ τὶς χάρες σου πῆρες ὀνόματα, ὅλα
σὰν τοῦ μετώπου σου τὴ δόξα ἀχτιδοσταλασμένα,
.....
καὶ μὲ τῆς πίστης μου τ'ἀγνά. Γιάτρισσα, Πονολύτρα,
Παραμυθιά, Περίβλεπτη, Πανάχραντη, Ὁδηγήτρα,
Ἀντιφωνήτρα, Τριχερούσα, Βαγγελίστρα, Λαύρα,
Γοργοεπίκοη, Ἀθηναία, Ρωμαία, Φανερωμένη,
Πύργε Χρυσοπλοκώτατε, λιοσταλασμένε Θρόνε!
Τὸ οὐράνιο τόξο ζώνη σου. Πιὸ διάπλατη, πιὸ πλούσια,
πλημμύρισες τὸν οὐρανό, σημάδι ἐσὺ πιὸ μέγα.
Φορεῖς τὸν ἥλιο φόρεμα, σκαμνί σου τὸ φεγγάρι
γιὰ ν' ἀκουμπᾶς τὰ πόδια σου, καὶ γῦρο στὰ μαλλιά σου
στεφάνι δωδεκάστερο(1). Καὶ σέρνουν τὰ πλευρά σου
φτερούγια σὰν τοῦ σταυραϊτοῦ, μὲ κεῖνα γιὰ νὰ τρέχῃς,
ἀπ' τῆς παράδεισος τὸ φῶς στῆς κόλασης τὴ νύχτα.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ Ἐ ν δ ε κ ά τ ο υ Λόγου βρίσκεται ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τῆς δέησης πρὸς τὴν Θεοτόκο καὶ τὸν Μονογενῆ Γιόν της :

Παρακαλῶ σε, ὁ πόνος μου βαθύς, δὲν ὑποφέρνω
τὴ σαϊτιὰ τοῦ Σατανᾶ, δὲ μὲ σκεπάζει σκέπη,
ἀπὸ παντοῦ μὲ πολεμᾶν, καταφυγὴ τοῦ κόσμου!
Δὲν ξέρω πῶς νὰ βολευτῶ, καὶ ποῦ νὰ καταφύγω!
Ὁ νικητὴς ἀνέλπιδος! Τῆς πολιτείας ὁ σώστης
ἀπαρηγόρητος. Ἐσὺ παρηγορήτρα Ἐλπίδα!
.....
Βασίλειο, Γένος, Ἐκκλησιά, Λαός μου, ἡ Πολιτεία,
Ἅγια Λεούσα, κρέμονται ἀπὸ σένα, ἐλέησέ μας
καὶ σῶσε μας, Σωτῆρα ἐσύ, γαλήνη ἐσὺ καὶ εἰρήνη
ὅλων τῶν χειμωνόδαρτων καὶ τῶν κατατρεγμένων.
Στάχτη νὰ γίνουν οἱ ἄσεβοι ποὺ δὲν τὰ προσκυνᾶνε
τἄγια σου τὰ κονίσματα· θαματουργὰ εἶναι· τἄχουν
ἱστορημένα ἀπόστολοι μὲ ἀγγελικὰ κοντύλια.
.....

(Συνεχίζεται)

1. Φαίνεται καθαρὰ ἐδῶ ἡ Παλαμικὴ φιλοσοφία ὅτι τὸ Δωδεκάθεο ἀντικατέστησε ἁρμονικὰ ὁ Χριστιανισμός, ἡ μεγαλύτερη φιλοσοφία τῶν αἰώνων ποὺ ὑπῆρχε ἀπὸ βαθυτάτης ἀρχαιότητος στὴν ἑλληνικὴ συνείδηση καὶ μετὰ ἀπὸ τόσες μεταμορφώσεις κατέληξε στὸν βωμὸ «Τῷ ἀγνώστῳ Θεῷ».

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐκπλήξεις ποὺ παρουσίασαν τὰ κομμουνιστικὰ πράγματα τὸν τελευταῖον καιρό, εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας τὸ ὅτι ἐννέα Τσέχοι καὶ ὀκτὼ Οὔγκροι, μετέχοντες τουριστικῶν ἐκδρομῶν, ἐζήτησαν πολιτικὸν ἄσυλον στὴν «φασιστικὴν» καὶ «ἀστυνομοκρατουμένην» χώραν μας γιὰ τοὺς ἀπανταχοῦ ἐρυθροὺς καὶ τὸν «φιλόσοφον» Μπέρτραντ Ράσσελ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐσυνεχίσθησαν αἱ προκλήσεις καὶ ἡ δυσφήμησις τῆς χώρας τόσον ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἀριστεροὺς μὲ τὴν ὀργάνωσιν παρανόμου συγκεντρώσεως στὸν συνοικισμὸν Νέας Ἑλβετίας καὶ ἐξύβρισιν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὰ τὴν σύστασιν διαλύσεώς της—κάτι παρόμοιον συνέβη καὶ μὲ τὸν νεοσύστατον σύλλογον «Γρηγόρης Λαμπράκης» στὴν ὁδὸν Φειδίου αὐτὰς τὰς ἡμέρας—ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους κομμουνιστὰς τοῦ Λονδίνου καὶ περισσότερον τοὺς ἐκεῖ ὀπαδοὺς τοῦ Μπέρτραντ Ράσσελ μὲ τὴν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων. Ἐλέχθησαν καὶ λέγονται πολλὰ γιὰ τοὺς καθαροαίμους κομμουνιστὰς καὶ τὶς ἐνέργειές των, ἀλλὰ περισσότερον παραστατικὰ ἀπὸ ὅσα ἐλέχθησαν διὰ τὸ σύμβολον Μπέρτραντ Ράσσελ, «σύμβολον» ποὺ οἱ κομμουνισταὶ προβάλλουν καθημερινῶς στὶς τόσες ἐκδηλώσεις καὶ ἰδία τὴν ἀρθρογραφίαν των, εἶναι ἐκεῖνα ποὺ διὰ στόματος τοῦ Πλάτωνος ἐλέχθησαν: «Πᾶσα τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται». Ἐπίσης τὰ ἄλλα ποὺ διὰ τοῦ φιλοσόφου Κέβη ἐλέχθησαν: «Οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ γράμματα εἰδέναι καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα καὶ ὁμοίως εἶναι καὶ μέθυσον καὶ ἀκρατῆ καὶ φιλάργυρον καὶ προδότην καὶ τὸ πέρας ἄδικον... Αἱ τῆς ἐπιστήμης ἀδελφαί: ἀνδρεία, δικαιοσύνη, καλοκαγαθία, σωφροσύνη, εὐταξία, ἐλευθερία, ἐγκράτεια, πραότης...». Ὑπεράνω ὅμως ὅλων καὶ πολὺ ἐπίκαιρος γιὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ «φιλοσόφου» Ράσσελ καὶ τῶν ἐνεργειῶν του εἶναι αὐτὴ ἡ περικοπὴ τῆς Καθολικῆς Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου: «Τὶς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραότητι σοφίας!».

***

Οἱ παντοίας μορφῆς κλέπται καὶ ἰδίως οἱ διαρρῆκται ἔχουν πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν στὰ «Ἀστυνομικὰ Εἰκοσιτετράωρα». Λίγες εἶναι οἱ πρωτοτυπίες των φυσικὰ ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι κάμνουν ὅ,τι ἠμποροῦν καὶ «ἐργάζονται» ἀναλόγως τῶν δυνάμεών των. Τὸν τελευταῖο καιρὸ πάντως μᾶς ἔδωσαν δι' ἑνὸς ἐκπροσώπου τῆς... συμπαθητικῆς των τάξεως μίαν ἐντελῶς νέαν μέθοδον κλοπῆς, ποὺ πρέπει νὰ προστεθῇ τὸ συντομώτερον στὸν κατάλογο μεθόδων «Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας». Εἶναι ἡ μέθοδος «κλοπῆς δι' ἐμπρησμοῦ», ποὺ ὡς πρῶτος διδάξας ἐφήρμοσεν ἕνας «ἄσσος» στὸν συνοικισμὸν Ταύρου: Περιέβρεξεν ὁ προοδευτικὸς ἄνθρωπος τὴν νύκτα μὲ βενζίνην τὴν πρὸς βορρᾶν θύραν τοῦ ἰσογείου γέροντος καὶ ἄναψε ἕνα σπίρτο. Καὶ ὅταν ὁ γέρων ἐξῆλθε καὶ ἄρχισε μὲ τοὺς γείτονας νὰ κατασβένῃ τὴν φωτιά, ἐκεῖνος εἰσῆλθεν ἀπὸ τὴν πρὸς νότον θύραν καὶ μὲ κατσαβίδι παρεβίασε τὴν ντουλάπαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀφήρεσε 13.000 δραχμές. Δι' ἄλλου ἐκπροσώπου μᾶς ἐνεφάνισαν τὴν ὄχι καὶ τόσον πρωτότυπον μέθοδον «κλοπῆς διὰ τῆς μνηστείας» στὸν συνοικισμὸν Νέας Σμύρνης: «Ἐμνηστεύθη» ὁ Β.Μ. τῶν 24 ἐτῶν τὴν Θ.Λ. τῶν 37 ἐτῶν, εἰσεχώρησε στὴν κατοικία της καὶ ἔκλεψεν 20.000 δραχμάς, καὶ ἐν συνεχείᾳ

ἐξηφανίσθη. Καὶ δι' ἑνὸς ἄλλου «ἀετοῦ» ἐτόνισαν τὴν τετριμμένην μέθοδον κλοπῆς χρημάτων διὰ τοῦ δῆθεν λάθους κατὰ τὸ μέτρημα: Κατώρθωσεν ὁ «ἀετὸς» νὰ κλέψῃ ἀπὸ 19 περιπτεριούχους διάφορα ποσά, ὅπως ὡμολόγησεν, δίδων χαρτονόμισμα μεγάλης ἀξίας πρὸς μικροαγορὰν καὶ ἀφαιρῶν μὲ ταχυδακτυλουργικὴν ἀξιοζήλευτον ταχύτητα ἀπὸ τὰ «ρέστα», ἰσχυριζόμενος ὅταν ἐγεννῶντο ἀμφιβολίες ὅτι ἔκαμε λάθος ὁ περιπτεριοῦχος κατὰ τὸ μέτρημα.

***

Πρωτοτυπίαν στὴν «ἐργασία» ἀπὸ τοὺς κλέπτας γυναικείων τσαντῶν ἐνεφάνισεν ὁ ἰδιωτικὸς «ντέτεκτιβ» Β.Π. Προωρισμένος ἀπὸ τὸν σύζυγο νὰ παρακολουθῇ καὶ καταγράφῃ ἔργα καὶ ἡμέρας τῆς ἐν διαστάσει συζύγου, ἐσοφίσθη νὰ βάλῃ τὸν ἐκ Πατρῶν 18ετῆ ἀνεψιόν Β.Φ. νὰ ἁρπάξῃ τὴν τσάντα τῆς ὑπὸ παρακολούθησιν Ε.Σ. Καὶ ἡ τσάντα διηρπάγη ξαφνικὰ στὸ σκοτάδι τῆς διασταυρώσεως Ἁγίου Μελετίου —Ἀλκαμένους, εὑρέθη δὲ περιέχουσα δραχμὰς 14.500. Τὸ περαιτέρω ὅμως θράσος ξεκινάει ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ «ντέτεκτιβ» ἀρχίζει νὰ καταδιώκῃ τὸν «ἄγνωστο ἅρπαγα», τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς δύο νεαρῶν καλοπροαίρετων μᾶλλον διωκτῶν καὶ ἀκολουθεῖ τὸν «δράστην» στὸ ἐσωτερικὸν κάποιας αὐλῆς. Ὅταν καταφθάνουν οἱ δύο νεαροί, ὁ ντέτεκτιβ βγαίνει ἀσθμαίνων καὶ τοὺς λέγει: «Πάει, μᾶς ξέφυγε !... Νομίζω ἔφυγε κατὰ ἐκεῖ». Ἡ μοιραία λεπτομέρεια ποὺ κατέθεσαν οἱ νεαροί, ὅτι ἄκουσαν δηλαδὴ ὅταν ἔφθαναν τρέχοντας στὴν εἴσοδο τῆς αὐλῆς τὸν ντέτεκτιβ νὰ ψιθυρίζῃ («Ἄντε, κάνε γρήγορα !...», ἔφεραν τὴν ὁμολογίαν τοῦ πρωτοτυπήσαντος κατὰ τὴν ἰδέαν Β.Π., μίαν ὁμολογίαν ἡ ὁποία «ἐπεβραβεύθη» ὡς ἦτο φυσικὸν μὲ πέντε μῆνας φυλακίσεως. Ἄλλην πρωτοτυπίαν κατὰ τὴν ὥραν τῆς πολύμοχθης ἐργασίας παρουσίασεν ἡ πολλὰ σεσημασμένη διαρρήκτρια Ο.Ν. ἢ Νίτσα Λάσκαρη ἢ Ἀθηνᾶ Σκούφου ἢ Τζένη Μπουντόζη ἢ Λίτσα Σκούρα κ.λ.κ.λ. ἀπὸ τὰ πάνω ἀπὸ δεκαπέντε ὀνοματεπώνυμα: Κατεῖχεν ὁρμαθὸν 100 ἀντικλείδων κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψίν της στὸν συνοικισμὸν Γκύζη καὶ διέπραττε τὴν 101ην κλοπήν ! Καὶ ἀφοῦ μιλᾶμε μὲ ἀριθμοὺς ἂς μὴ παραλείψωμε καὶ μίαν ἄλλην πρωτοτυπίαν ποὺ ἐνεφάνισεν ἡ καταδίκη τοῦ Κ.Β., γιὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψα σὲ προηγούμενα εἰκοσιτετράωρα, ἀπὸ τὸ πενταμελὲς Ἐφετεῖον αὐτὰς τὰς ἡμέρας: Διέπραξεν ὁ Κ.Β. 3 διαρρήξεις καὶ 3 ἀπόπειρες διαρρήξεων, σὲ διάστημα 33 ἡμερῶν καὶ σὲ βάρος οἰκιῶν 3 συνοικισμῶν. Ἡ ποινὴ ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη εἶναι 3 ἐτῶν φυλάκισις. Ἡ ἡλικία του εἶναι ἐτῶν εἴκοσι 3. Καί... ἀφοῦ μιλᾶμε γιὰ πρωτοτυπίες τόσον κατὰ τὴν «ἐργασίαν» ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεων διαρρήξεων—κλοπῶν, ἂς μὴ παραλείψωμε ὅσα ἐνεφάνισεν ἡ κατ' αὐτὰς δίκη ἐκείνων τῶν φερέλπιδων νεαρῶν Χ.Α., Π.Π., Δ.Κ. καὶ Π.Μ., ποὺ καὶ γι' αὐτοὺς ἀπησχολήθησαν οἱ στῆλες μου. Κατεδικάσθησαν ἀντιστοίχως σὲ φυλάκισιν 17, 12, 10 καὶ 7 μηνῶν. Καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν συνηγόρων των ὅτι εἶναι «γόνοι ἐκλεκτῶν οἰκογενειῶν» καὶ «νέοι μὲ ἐξαίρετον χρηστομάθειαν!» Καὶ ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς ποινῆς ἡ ὑπ' αὐτῶν ἀσκηθεῖσα ἔφεσις, καὶ τοῦτο ἴσως διότι ἀπολογούμενοι οἱ νεαροὶ ὑπεστήριξαν ὅτι δὲν εἶναι «ὅποιοι κι' ὅποιοι», «ἀδέκαροι νεανίαι», καὶ ὅτι τὰ ὅσα ἔκαμαν τὰ ἐποίησαν ὄχι ἀπὸ ἀνάγκην ἀλλὰ μόνον ... «γιὰ γοῦστο».

***

Ἔχει πρωτοτυπίαν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἡλικίας δύο ἐπιδόξων διαρρηκτῶν ταβέρνας στὸ Πασαλιμάνι. Εἶναι 9 ἐτῶν ὁ Γ.Π. καὶ 10 ὁ Δ.Π., ἀφήρεσαν δὲ 1.200 δραχ. καὶ ἐπρόφθασαν νὰ κατασπαταλήσουν τὶς 600 σὲ λιχουδιές, ποδήλατα καὶ ἄλλα τερπνά. Κατέχουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν κορυφὴν τῶν ἑλληνικῶν ἀστυνομικῶν χρονικῶν ἐκ τῶν κάτω, ἀπὸ ἀπόψεως ἡλικίας. Λιλλιπούτεια πλάσματα, λιλλιπούτειες καὶ οἱ ψυχὲς γιὰ τὶς ὁποῖες οἱ γονεῖς μόνον εὐθύνονται καὶ αὐτοὶ θὰ ἔχουν τὸ βάρος ἐὰν οἱ τρυφερώτατοι βλαστοὶ ἐξελιχθοῦν σὲ ἀριστεῖς τοῦ ἐγκληματικοῦ πανθέου.

***

Εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ προσελκύουν οἱ ἑλληνικὲς ἀρχαιότητες τὸ παγκόσμιον

ἐνδιαφέρον καὶ νὰ ὑπάρχουν πολλοὶ ἀρχαιοκάπηλοι πού, ἂν ἔλειπεν ἡ καλὴ ἀστυνομικὴ παρακολούθησις θὰ ἠμποροῦσαν νὰ πλουτίζουν ἄνετα ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ προξενοῦν τεραστίαν ζημίαν στὸν τόπο ἀφ' ἑτέρου. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες θὰ ἀπεστερεῖτο ὁ τόπος ἔργων σπανίας ἀρχαιολογικῆς ἀξίας προμινωικῆς καὶ ὑστερομινωικῆς ἐποχῆς, ἐὰν δὲν συνελαμβάνετο κατόπιν εὐφυεστάτου ἀστυνομικοῦ σχεδίου ὁ ἐκ Κρήτης ἀρχαιοκάπηλος Φ.Α. τῶν 29 ἐτῶν καὶ δὲν ἐπετυγχάνετο ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ πώλησιν ἀρχαιοτήτων. Εἶχεν ἐκτιμήσει ὁ ἄνθρωπος ἕνα ἀγαλματίδιον ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ἀρίστης τέχνης καὶ προμινωικῆς ἐποχῆς, καὶ τρία πήλινα εἰδώλια ὑστερομινωικῆς περιόδου, ἐπίσης μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, στὴν τιμὴν τῶν 5.500 δολλαρίων καὶ ἐζήτει ἀγοραστάς. Καὶ οἱ «ἀγορασταί», εὐτυχῶς γιὰ τὴν 'Ελλάδα ὅλων τῶν ἐποχῶν δὲν ἄργησαν νὰ φανοῦν, μόνον πού ἦσαν ἀστυνομικοὶ καὶ εἰδικὸς ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ὑπάλληλος. 'Η ἔρευνα πού ἐπηκολούθησε στὴν ἐδῶ κατοικία τοῦ δράστου ἀπεκάλυψε καὶ πλῆθος ἄλλων ἀριστουργημάτων τῶν προγόνων, πού ὁ ἀρχαιοκάπηλος εἶχεν ἀνεύρει στὸ κτῆμα του τῆς Κρήτης «κάνοντας ζευγάρι», ὡμολόγησε δὲ ὅτι κατεῖχε στὴν χώρα τοῦ Μίνωα καὶ ἀληθινὸν θησαυρὸν ἀπὸ χάλκινα εἰδώλια, δύο κούρους ἀπὸ μάρμαρον ἀνύπαρκτον σήμερα κ.λ.κ.λ., τῶν ὁποίων ὅμως τὴν μεταφορὰν δὲν ἀνελάμβανε καὶ ἐσκόπευε νὰ παραδώσῃ ἐκεῖ. Ἄλλων ἀρχαιοτήτων, ἤτοι 17 εἰκόνων ἁγίων ἐξαιρετικῆς ἑπτανησιακῆς τέχνης τοῦ 17ου καὶ 18ου αἰῶνος, ἐματαιώθη ἡ διαφυγὴ μὲ τὴν σύλληψιν στὸν Πειραιᾶ τοῦ ἀρχαιοκαπήλου Κ.Γ. τῶν 25 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος εἶχε λεηλατήσει παλαιοὺς ναοὺς τῆς 'Ιθάκης.

***

Τὰ γαλήνια κάπως εἰκοσιτετράωρα τῶν συναδέλφων Κερκύρας ἦλθεν αὐτὲς τὶς ἡμέρες νὰ διαταράξῃ ἐκεῖνο τὸ ζεῦγος 'Ελβετῶν τουριστῶν. Φαίνεται ὅτι τόσον πολὺ ἐγοητεύθησαν μὲ τὶς ὁμορφιὲς τοῦ νησιοῦ τῶν Φαιάκων ὥστε ἐσάλεψαν κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνον τὰ λογικὰ τοῦ Ρ.Χ., συγγραφέως ἐτῶν 32, καὶ τῆς συζύγου του Μ.Χ., ζωγράφου ἐτῶν 23. Πλῆθος ἀπὸ ἐπεισόδια ἐδημιουργήθησαν μὲ πολίτας καὶ ἀστυνομικοὺς πρὶν ἡ Μ. ριφθῇ δύο φορὲς στὴν θάλασσα γιὰ ν' αὐτοκτονήσῃ καὶ ὅταν ἠθέλησαν οἱ καλοὶ κατὰ τὰ ἄλλα σύζυγοι νὰ κυκλοφοροῦν στὴν πόλη κατὰ τὸ πρότυπον τῶν πρωτοπλάστων. Ὅταν καὶ στὸ κρατητήριον, στὸ ὁποῖον ἐνεκλείσθησαν γιὰ τὴν ἀσφάλειά των, ἄρχισαν νὰ ἐπιδίδωνται σὲ ἀσέμνους πράξεις, ἐζητήθη ἡ γνώμη τῶν ψυχιάτρων οἱ ὁποῖοι ἐγνωμάτευσαν ὅτι ὁ Ρ. πάσχει ἀπὸ μανίαν ἐκδηλουμένην ὑπὸ μορφὴν μεγαλείου καὶ ἡ Μ. ἀπὸ μελαγχολίαν. Τὸ ἔδειξαν ἄλλωστε οἱ δυστυχεῖς ἄνθρωποι αὐτὸ ἀφοῦ ὁ Ρ. ἐζήτησε τὴν διακυβέρνησιν τοῦ πλοίου καὶ ἄλλα πολλὰ κατὰ τὴν προσπάθειαν νὰ σταλοῦν μὲ φέρρυ—μπὼτ στὴν 'Ιταλία καὶ ἀφοῦ ἡ Μ. ἀπεπειράθη, πλὴν τῶν ἄλλων, δύο φορὲς τὴν αὐτοκτονίαν.

***

Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ τῶν συμπαθεστάτων τουριστῶν, ἂς ἀναφέρουμε καὶ ἐκείνη τὴν περίπτωση πού δείχνει πόσον ἀγρίως γίνονται ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως οἱ θαυμαστές μας ἀπὸ ὡρισμένους ἀσυνειδήτους ἡμεδαπούς, εὐτυχῶς ὀλίγους ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλες χῶρες. Στοὺς ἐλαχίστους ἐγκληματίας ὁδηγοὺς πού εἰσέπραξαν ἀδιανόητα κόμιστρα γιὰ μικρὲς διαδρομές, προσετέθη τώρα καὶ ὁ ἄνευ ἀδείας διερμηνεὺς Γ.Δ. τῶν 47 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος γιὰ ἁπλῆν μεταφορὰν 'Αγγλίδος ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ στὴν 'Αθήνα μὲ αὐτοκίνητον ταξὶ εἰσέπραξεν ἕνδεκα χάρτινες λῖρες. Ἂς ἀναφέρωμε ὅμως καὶ μίαν ἄλλην, μὲ ἀρκετὴν ἱλαρότητα περίπτωσιν, πού στὸ γερμανικὸ περιοδικὸ «Πραλίνε» διαλαμβάνεται μὲ καλόπιστη προσπάθεια διαφημίσεώς μας. Εἰκονίζεται ἀστυφύλαξ τροχονόμος παρέχων πληροφορίας πρὸς ἐποχουμένην τουρίστριαν, ὁ... καλῶς δὲ πληροφορημένος δημοσιογράφος φωτίζει τοὺς ἀναγνώστας του μὲ αὐτά: «Γερμανικά, ἀγγλικὰ καὶ αὐστριακὰ ὁμιλεῖ ὁ ἀστυφύλαξ αὐτὸς πού ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν στὰς 'Αθήνας, ὅπως ἀποκαλύπτουν τὰ ἐθνικὰ χρώματα πού φέρει στὸ στῆθος του. Αὐτὸ θὰ πῇ καλὴ τουριστικὴ ὑπηρεσία καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν μιμηθοῦν καὶ ἄλλες χῶρες».

Εἶπε κάποιος ἀπαισιόδοξος ὅτι στὴν ... παρηκμασμένη ἐποχή μας παρήκμασε καὶ ἡ γοητεία καὶ τὸ σέξ. Καὶ ὡς παράδειγμα ἔφερε: Τὸν ἐρωτύλο ὁδηγὸ φορτηγοῦ, ποὺ σταματώντας τὸ ὄχημα δίπλα σὲ «χαριτόβρυτο» ὕπαρξη τῆς εἶπε «ἔλα νὰ σὲ πάω μιὰ βόλτα». Καὶ ἐδέχθη ἐκείνη, καὶ τὴν πῆγε, καὶ ἔζησαν ὡραῖες ἀξέχαστες στιγμές, καὶ συμφώνησαν νέα συνάντηση γιὰ τὴν ἑπομένη. Ἡ νέα συνάντησις ἔγινε στὸ εἰδυλλιακὸν περιβάλλον τῆς ... Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὅπου Ἐκεῖνος κατέφθασε πρῶτος, ὀδυρόμενος, καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ παρουσία Ἐκείνης ὑπὸ συνοδείαν ἀστυνομικῶν. Εἶχαν κάνει φτερὰ ἀπὸ τὴν τσέπη του, κατὰ τὴν ὥραν τῶν τρυφερῶν στὴν ἀρχὴ καὶ ἄγριων μετέπειτα ἐναγκαλισμῶν, 9.800 δραχμές. Τέσσερες μῆνες φυλάκισις, ποὺ ἐπεβλήθησαν στὴν περιώνυμη καὶ πασίγνωστη γιὰ παρόμοιες «ἐναγκαλιστικὲς» ὑποθέσεις Α.Δ. τῶν 20 ἐτῶν, κρίνονται ἐπαρκεῖς πρὸς κάποιον σωφρονισμόν. Δεύτερο παράδειγμα ὁ ἀπαισιόδοξος ἔφερε τὸν ἐρωτύλο ἔμπορο τῆς πλατείας Δημοπρατηρίου, ποὺ ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας σχεδὸν ἀλλὰ ἐντὸς τοῦ καταστήματός του εἶδε πὼς ἔφυγαν πρὸς ἄλλους κόσμους χίλιες δραχμὲς περίπου. Καὶ ἐπηκολούθησαν τὰ αὐτὰ περὶ τῆς νέας «συναντήσεως» στὸ μαγευτικὸν περιβάλλον Υ.Γ.Α., ὅπου ἡ πολλὰ γνωστή μας πάλιν γιὰ παρόμοιους ἔρωτες Ε.Σ. τῶν 32 ἐτῶν ἔφθασε δεύτερη καὶ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ὅπως καὶ ἡ πρώτη «συνάδελφος» συνοδείαν. Ὅταν ἠθέλησεν ὁ ἀπαισιόδοξος νὰ φέρη καὶ τρίτον καὶ τέταρτον παρόμοιον παράδειγμα, τοῦ εἶπαν πὼς δὲν κομίζει γλαῦκα εἰς Ἀθήνας καὶ αὐτὰ συνέβαιναν καὶ θὰ συμβαίνουν ὅσον ὑπάρχουν ἀφελεῖς, ἔστω καὶ ἐρωτύλοι...

***

Καθημερινῶς ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις ἐγγράφει ὅλο καὶ περισσότερες σελίδες λαμπρᾶς ἀποδόσεως. Οἱ ἀριθμοὶ δείχνουν ὅτι σὲ 3.158 περιπτώσεις ἐπενέβη κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον, ὅτι ἐπελήφθη 281 τραυματισμῶν καὶ συγκρούσεων, 58 πυρκαϊῶν κ.λ.π., ὅτι μετέφερε 393 ἄτομα στὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν, περισυνέλεξε 35 μεθυσμένους κ.ἄ.π. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ὑπάλληλοί της ὑφίστανται τὶς περισσότερες ἐπιθέσεις ἀπὸ εὐέξαπτους πολίτας καὶ κακοποιοὺς καὶ ὅτι δὲν λείπουν τὰ ἀτυχήματα. Πρόσφατος ἡ ἐπίθεσις καὶ ἡ κακοποίησις ποὺ ἐδέχθησαν ἕνας ἀρχιφύλαξ καὶ ἕνας ἀστυφύλαξ κατὰ ἐπέμβασιν εἰς θορυβῶδες «πάρτυ» τῆς Νεαπόλεως. Πρόσφατον καὶ τὸ ἀτύχημα ἑνὸς ἄλλου ἀρχιφύλακος, κατὰ τὸ ὁποῖον συνεθλίβη ὁ δεξιός του ἀντίχειρ ἐνῶ προσεπάθει νὰ διασώση ἀπὸ βεβαίαν ἀσφυξίαν ἐγκλωβισθεῖσαν εἰς ἀσανσὲρ πολυκατοικίας. Παρεμπιπτόντως ἂς ἀναφερθῇ καὶ ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς ἐκείνου τοῦ ἄτυχου ἀστυφύλακος, τῆς Ἀμέσου Δράσεως ἐπίσης, ποὺ ἐνῶ ἐκολύμβα ἀμέριμνος στὴν Ἐπίδαυρο ἔπεσε θῦμα τῆς προπέλλας ἁλιευτικοῦ σκάφους ἀπὸ ἐπιπολαιότητα τῶν νεαρῶν κυβερνητῶν του.

***

Χαρακτηριστικοὶ ἐκπρόσωποι τῶν διαφόρων «τάξεων» ἐγκληματιῶν τῶν τελευταίων ἡμερῶν: Οἱ τρεῖς θρασύτατοι κακοποιοὶ Π.Γ. τῶν 30, Κ.Τ. τῶν 37 ἐτῶν καὶ ὁ καταζητούμενος εἰσέτι Χ.Α., οἱ ὁποῖοι ὕστερα ἀπὸ πολλὰς διαδρομὰς σὲ κακόφημα κέντρα ἀπεπειράθησαν τὰς πρωινὰς ὥρας νὰ συντρίψουν τὴν κεφαλὴν ὁδηγοῦ ταξὶ σ' ἕνα λατομεῖον τοῦ Βύρωνος, μὲ σκοπὸν τὴν ληστείαν. Μέσον τῆς ἀποπείρας ἀνθρωποκτονίας ὀγκόλιθος βάρους ἓξ κιλῶν. Ὁ καταζητούμενος ἀπατεὼν Κ.Σ. τῶν 50 ἐτῶν, ὁ γνωστός μας «γυναικολόγος—μαιευτὴρ» ποὺ ἐξηπάτησε πλῆθος φαρμακοποιῶν λαβὼν ποσότητας ναρκωτικῶν δι' «ἐπειγούσας περιπτώσεις» καὶ κατέστη δυνατὸν νὰ συλληφθῇ. Ὁ «ἐφευρετικώτατος» ὁδηγὸς ταξὶ Δ.Α. πού, μετὰ πολλοὺς κόπους ἀπεκαλύφθη νὰ ἐφαρμόζη μαγικὸν σύρμα στὸ ταξίμετρον καὶ νὰ ἀλλάζη τὸν ... μπούσουλα τῆς δεκάρας. («Ὅσον δυσκολωτέρα εἶναι ἡ ἀνακάλυψις τῆς ἀπάτης τόσον μεγαλυτέρα πρέπει νὰ εἶναι ἡ τιμωρία τοῦ ἀπατεῶνος...» διεκήρυξεν στὴν δίκη του ὁ κ. Εἰσαγγελεύς. Δι' ὃ καὶ τοῦ ἐπεβλήθη φυλάκισις 7 μηνῶν. Ὁ λαθρέμπορος ναρκωτικῶν Χ.Π., ποὺ συνελήφθη στὴν λαχαναγορὰ νὰ

διαθέτη 45 γραμμάρια χασὶς καὶ ἀπεχώρησε τοῦ αὐτοφώρου τριμελοῦς μὲ 2,1/2 ἐτῶν φυλάκισιν. Οἱ ἄλλοι λαθρέμποροι ναρκωτικῶν, Ν.Μ. τῶν 44 ἐτῶν, Χ.Τ. τῶν 35 καὶ ἡ φίλη του Α.Χ. τῶν 25 ἐτῶν, καθὼς καὶ ὁ ἡρωινομανὴς Α.Π. τῶν 38 ἐτῶν ὁ ὁποῖος κατέπιε τὰ ναρκωτικὰ κατὰ τὴν ὥραν τῆς συλλήψεώς του. 'Ο «ἀετονύχης» Μ.Μ. τῶν 32 ἐτῶν, ὑπάλληλος ἀλευροβιομηχανίας τοῦ Πειραιῶς, ποὺ ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα ἐκείνου τοῦ ἄλλου συναδέλφου του τῶν ἀλευρομύλων «Σελλασία» κατὰ τὸ 1926—ἀναφέρεται γιὰ ἐκεῖνον σὲ ἄλλην σελίδα τῶν «'Αστυνομικῶν Χρονικῶν»—φέρεται ὡς ὑπεξαιρέσας τὸ ποσὸν τῶν 194.000 δραχμῶν ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως. Οἱ πολλοὶ πορτοφολάδες πού, «ἀνυποφόρου ὄντος τοῦ σακκακίου» λόγω τῆς ζέστης, ἀφήρεσαν «λάχανα» ἢ «πράσσα» πολλῶν συμπολιτῶν τελευταίως ἀπὸ τὴν ὀπισθίαν τσέπην τοῦ πανταλονίου καὶ κατὰ τὰς ὥρας τοῦ συνωστισμοῦ ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Λόγοι «χωρικοὶ» καὶ πάλιν μοῦ ὑπαγορεύουν νὰ μὴ ἐπεκταθῶ καὶ σὲ τόσους ἄλλους «κύκλους» ἐγκληματιῶν.

***

'Απὸ τὰ ἄλλα ἀξιοσημείωτα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν πρέπει ν' ἀναφερθῆ τὸ νέον πάλιν «κατόρθωμα» τῶν οἰκοδόμων. Μᾶς ἐπετέθησαν καὶ μὲ λίθους καὶ ξύλα ἐμωλώπισαν ἕξη ἀστυφύλακες κατὰ παράνομον συγκέντρωσιν. 'Ενδιαφέρον παρουσιάζει καὶ τὸ μεγάλο κῦμα ποὺ παρετηρήθη στὶς αὐτοκτονίες καὶ στὶς ἀπόπειρες αὐτοκτονιῶν. Νέοι ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ αὐτόχειρες καί, ὅπως πάντοτε νεαρὰ κορίτσια ἀπογοητευμένα. 'Υπάρχουν ὅμως καὶ πολλὰ περιστατικὰ ἀπότοκα τύψεων τῆς συνειδήσεως, ὅπως ἐκεῖνο τῶν δύο παρανόμων ἐγγάμων ἐραστῶν ποὺ ἐτερμάτισαν τὴν ζωήν των ὑπὸ δραματικότητα συνθηκῶν σὲ ξενοδοχεῖον τοῦ Καλαμακίου. Πρέπει ν' ἀναφερθῆἀκόμα ἀπὸ τὰ τόσα ἀξιοσημείωτα ὁ δραματικὸς θάνατος νεαροῦ ἠλεκτρολόγου, ἐργατικὸν πάλιν δυστύχημα δηλαδὴ κατὰ τὴν ὥραν ἐπισκευῆς ψυγείου κρεοπωλείου, ὅπως καὶ τὸ φαινόμενον πλείστων ὅσων πυρκαϊῶν ἀπὸ ποικίλα αἴτια. Δὲν πρέπει νὰ παραλειφθοῦν καὶ δύο ἐκδικήσεις δι' ἐμπρησμοῦ: 'Εργάτης πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν μεθυσμένου ποὺ τὸν ἐτραυμάτισε καὶ οἰκοδόμος πυρπολεῖ τὰ κλινοσκεπάσματα τῆς φίλης του διότι τὸν ἐγκατέλειψε.

***

Τὸ φαινόμενον ἐκείνων τῶν νεαρῶν γυναικῶν ποὺ «ἐξαφανίζονται» καὶ στὴν πραγματικότητα περιφέρονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ ροπὴν πρὸς παντοίας μορφῆς περιπετείας καὶ γενικῶς πρὸς βίον πλάνητα, μὲ κάμνει νὰ παραθέσω, χωρὶς καλὰ—καλὰ νὰ ξέρω γιατί, μίαν εἴδησιν ἀπὸ τοπικὴν ἐφημερίδα τῆς Λαμίας. Γράφονται ἐκεῖ τὰ ἑξῆς: «Τὸ αὐτόφωρον μονομελὲς ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῶν 2 μηνῶν φυλακίσεως, μετ' ἀναστολῆς, εἰς τὴν Δ.Γ., ἐτῶν 17, διότι ἐγκαταλείψασα τὴν οἰκίαν της διῆγε πλάνητα βίον εἰς τὴν πόλιν μας. 'Επίσης ἐπέβαλε ποινὴν φυλακίσεως 3 μηνῶν, μετ' ἀναστολῆς, εἰς τὴν Ε.Μ., ἐτῶν 19, διότι ἐπίσης διῆγε πλάνητα βίον ἐγκαταλείψασα τὴν οἰκίαν της».

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

Υ. Γ. Τὸ μικρὸν ἀπάνθισμα ἐκ τῶν ξένων ἀστυνομικῶν εἰδήσεων ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἑπόμενον τεῦχος λόγω πληθώρας ὕλης.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

Α) Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 37 παραγρ. 1 ἀπὸ 14-6-63 ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7422/295/5 ἀπὸ 8-7-1963 ὁμοίας τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1963 θὰ ἰσχύσωσι τὰ κάτωθι μέτρα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν τῶν ὑπαλλήλων, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει, εἰς τὰς δαπάνας ὑγειονομικῆς περιθάλψεως καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν συνταξιούχων ἐνεργουμένης κρατήσεως, ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ὑγείας:

α) Ὁ ἤδη περιορισμὸς τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἐξ 20% διὰ τὰς δαπάνας φαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ ἐνεσιοθεραπείας περιορίζεται κατὰ 10% εἰσέτι, ἤτοι ἡ συμμετοχὴ τῶν μετόχων τοῦ Κλάδου Ὑγείας θὰ εἶναι: 1) Διὰ τὰ μέλη οἰκογενειῶν τῶν μετόχων τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων 20%, 2) Δι' αὐτοὺς τούτους τοὺς συνταξιούχους μετόχους τοῦ Κλάδου Ὑγείας καὶ τὰς συζύγους αὐτῶν 20% ἐπίσης καὶ 3) Διὰ τὰ τέκνα, προγονούς, ἀγάμους ἀδελφὰς ἢ ἀδελφούς, ἡλικίας μέχρι 18 ἐτῶν καὶ γονεῖς τῶν συνταξιούχων μετόχων τοῦ Κλάδου, 50%.

β) Διὰ τὰ μέλη τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ δι' αὐτοὺς τούτους τοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς συζύγους αὐτῶν θὰ καταβάλληται, ἐκ μέρους τῶν προστατῶν μελῶν τοῦ Κλάδου, συμμετοχὴ ἐκ 10% ἐπὶ τῶν δαπανῶν νοσηλείας τούτων εἰς ἰδιωτικὰς κλινικάς, περιοριζομένης οὕτω τῆς ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου δαπάνης εἰς 20% ἀντὶ 30%, ὡς μέχρι τοῦδε. Ἡ συμμετοχὴ αὕτη ἐκ 10% τῶν προτιμώντων νὰ νοσηλεύωνται εἰς τὰς ἐν λόγῳ κλινικὰς θὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ πάσης δαπάνης κατὰ τὸν χρόνον νοσηλείας καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν εἴτε ἐκτάκτως εἰσήχθη πρὸς νοσηλείαν ὁ ἀσθενής, εἴτε κατόπιν ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας. Συνεπῶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀποφύγῃ τὴν τοιαύτην δαπάνην δέον νὰ φροντίζῃ καὶ εἰσάγηται ὁ ἀσθενὴς εἴτε εἰς κρατικὰ εἴτε εἰς νοσηλευτικὰ ἱδρύματα ἀγαθοεργοῦ πρωτοβουλίας ὡς εἶναι λ.χ. ὁ Εὐαγγελισμός, Ἐρυθρὸς Σταυρός, Παμμακάριστος, Πολυκλινικὴ Ἀθηνῶν, Σμπαρούνη κ.λ.π.

γ) Δι' ὀδοντιατρικὰς ἐν γένει δαπάνας θεραπευτικῶν καὶ προσθετικῶν ἐργασιῶν, θὰ καταβάλληται συμμετοχή, ἐκ μέρους τῶν προστατῶν μελῶν, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάκρισιν: 1) Διὰ δαπάνας γιγνομένας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε 30%, 40%. 2) Διὰ δαπάνας γιγνομένας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε 20%, 30%.

δ) Οἱ συνταξιοῦχοι ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοί, μέλη τοῦ Κλάδου, θὰ καταβάλλωσιν ἐπὶ πλέον κράτησιν, τῆς ἤδη καταβαλλομένης τοιαύτης, ἐπὶ τῶν συντάξεών των κατὰ τὴν κατωτέρω διάκρισιν: 1) Ἐφ' ὅσον προστατεύουσιν ἑαυτὸν μόνον καὶ σύζυγον 2% ἐπὶ τῆς συντάξεώς των, ὡς μέχρι τοῦδε. 2) Ἐφ' ὅσον προστατεύουσιν ἓν (1) μέλος ἐκ τῶν τριῶν κατηγοριῶν, τέκνα—προγονούς, ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς καὶ ἡλικίας μέχρι 18 ἐτῶν, ἀδιακρίτως ποίας, θὰ καταβάλλωσιν 1% ἐπὶ πλέον, ἤτοι 3%. 3) Ἐφ' ὅσον προστατεύουσι δύο (2) μέλη καὶ ἄνω, ἐκ τῶν ἀνωτέρω τριῶν κατηγοριῶν, ἀδιακρίτως ποίας ἐκ τούτων, θὰ καταβάλλωσιν 1% ἐπὶ πλέον, ἤτοι 4%. 4) Ἐφ' ὅσον προστατεύουσι καὶ γονεῖς, ἀδιακρίτως τὸν ἕνα ἢ ἀμφοτέρους, θὰ καταβάλλωσι δι' αὐτοὺς 1% ἐπὶ πλέον, ἤτοι συνολικῶς 5%.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Μπαϊρακτάρην Ἐπαμεινώνδαν, διότι τὴν 22-5-1963, χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα, ἀναπτυχθεῖσαν δραστηριότητα καὶ τὸν ἐξαιρετικὸν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζῆλον, ἐπέτυχε τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν σεσημασμένων κακοποιῶν Φίλη Βασιλείου καὶ Ἀθανασίου Νικολάου, δραστῶν κλοπῆς ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἁρπαγῆς γυναικείας τσάντας, προκαλέσας οὕτω διὰ τῆς ἀνωτέρω πράξεώς του τὰ εὐμενῆ σχόλια ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Θέρριος Παναγιώτης, Βυθούλκας Νικόλαος, Κωνσταντίνου Κωνσταντῖνος, Κλουκινιώτης Ἀθανάσιος, Κανελλόπουλος Ἀθανάσιος, Χρυσανθόπουλος Γεώργιος, Κουρνόπουλος Σπυρίδων, Βαζένιος Νικόλαος, Τσάπαρης Χρῆστος, Φάκκας Ἀθανάσιος καὶ Δοῦρος Κωνσταντῖνος.

—Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Λάζος Κωνσταντῖνος, διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστὰς σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

—Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ μαθητευόμενος Ἀστυφύλαξ κ. Γραμμένος Ἀνδρέας, κριθεὶς ἀκατάλληλος πρὸς μονιμοποίησιν.

Β) Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—30, εἰς Ἀθήνας–Πειραιᾶ–Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι.	1.255		μέλη
2. » εἰς ἰατρεῖα » » »	1.947		»
3. Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	186		»
4. Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	42	νέα	»
5. Ἐξητάσθησαν εἰς ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα τοῦ Ν.Α.Π. καὶ τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν–Πειραιῶς	5.015		»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ ..	8.445		»

6. Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 7.496 συνταγαί.
7. Ἐχορηγήθησαν εἰς 7 μέλη ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 1.308 δραχμῶν.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Μάϊος 1963 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δραχμαὶ	438.657,60
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	459.781,30
Σύνολον ἐσόδων	»	898.456,90
Ἔξοδα	»	1.138.486,10

Ἡ παροῦσα διαταγὴ νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπαλλήλους, καθ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης θὰ ἔχῃ ἐπ' αὐτῶν οἰκονομικὰς ἐπιπτώσεις.

Ὁ Ἀρχηγὸς
ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
Θ. Ν. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, δι' ἡμερησίας διαταγῆς του, ἐτοποθέτησεν, ὡς κάτωθι, τοὺς ὁρκισθέντας τὴν 1/7/1963 νέους Ἀρχιφύλακας:

Α. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν:

1) Λαγιάκον Παῦλον, 2) Τσιακιρίδην Παναγ., 3) Χατζηαργύρην Ἀριστ., 4) Τσιόρτον Θεόδ., 5) Χριστοδουλόπουλον Ἰωάννην, 6) Σκοπλάκην Δῆμον, 7) Πιπερίδην Νικόλαον, 8) Σωτηρόπουλον Σπῆλιον, 9) Κωνσταντάραν Ἀπόστολον, 10) Τζιγκουνάκην Μιχαήλ, 11) Κοντοδῆμον Δημ., 12) Τσατσανιᾶν Δημήτ., 13) Γκολφινόπουλον Φώτιον, 14) Γκάσιον Δημήτ., 15) Ἀντωνόπουλον Μιχαήλ, 16) Πολύζον Ἀριστείδην, 17) Δημολᾶν Εὐθύμιον, 18) Σταμάτην Παναγ., 19) Κιαχτύπην Παναγ., 20) Θεοδωρακόπουλον Ἰωάν., 21) Παπαγεωργακόπουλον Παναγ., 22) Στέφον Κωνσταντῖνον, 23) Χουλιάραν Εὐριπίδην, 24) Παπαβασιλείου Γεώργιον, 25) Πέτρου Ἀθανάσιον, 26) Δερνίκαν Θωμᾶν, 27) Μουζακίτην Σπυρίδωνα, 28) Μητσοσκούραν Ἡρακλῆν, 29) Παππᾶν Κωνσταντ., 30) Τόγκαν Γεώργιον, 31) Γρούσπαν Γεώργ., 32) Σαγώναν Βασίλειον, 33) Ἀντωνογιωργάκην Ἰωάννην, 34) Τσικριπῆν Κωνστ., 35) Μανούραν Ἰωάννην, 36) Λαζανᾶν Ἀνδρέαν, 37) Κατσιώλην Παν., 38) Σφυρῆν Νικόλαον, 39) Κραβαρίτην Δημήτριον, 40) Μελέγον Φώτιον, 41) Οἰκονομέαν Χρῆστον, 42) Γεωργοτᾶν Γεώργιον, 43) Γούλαν Νικόλαον, 44) Σταυρόπουλον Ἀνδρέαν, 45) Νταμαρέλον Εὐάγγελον, 46) Χρυσανθακόπουλον Ἀνδρέαν, 47) Κατσαούνην Χρῆστον, 48) Παναγιωτόπουλον Γεώργιον, 49) Λάμπαν Ζαχαρίαν, 50) Σκούρτην Γρηγόριον, 51) Ψεύτην Γεώργιον, 52) Μπῖκον Δημήτριον, 53) Κωνσταντόπουλον Παναγ., 54) Σταυρουλάκην Γεώργιον, 55) Ραφτόπουλον Γεώρ., 56) Τσάκαν Παναγ., 57) Σγουρὸν Παναγ., 58) Τσιάκαν Εὐθύμιον, 59) Πανέτσον Παναγ., 60) Ἀλεξόπουλον Γεώργιον, 61) Οἰκονόμου Λουκᾶν, 62) Παπαχρήστου Χρῆστον, 63) Παναγιωτόπουλον Λεωνίδαν, 64) Κελέσην Κωνσταντ.,65) Πισινάραν Κωνστ., 66) Ἀργυρόπουλον Εὐστάθιον, 67) Ντάλλαν Κωνστ., 68) Μπαθρέλον Κυριακούλην, 69) Γκογκουστάμον Ἀλέξανδρον, 70) Ἀντωνόπουλον Γεώργιον, 71) Γιαρμίδην Ἀντώνιον, 72) Κακλαμάνην Σωκράτην, 73) Φερεσιάδην Γεώργιον, 74) Μαρθαλαμάκην Χαράλαμπον, 75) Δημητρούλιαν Σταῦρον, 76) Εὐθυμιόπουλον Κωνστ., 77) Σπυρόπουλον Πέτρον, 78) Καράμπελαν Σπυρίδωνα, 79) Γιαννόπουλον Θεόδωρον, 80) Μαρκάκην Ἀντώνιον, 81) Ζησιμόπουλον Χρῆστον 82) Φατοῦρον Γεώργιον, 83) Οἰκονομόπουλον Στέφανον, 84) Σταμοβλάσην Εὐστάθιον, 85) Καγκούραν Παναγιώτην, 86) Λιακόπουλον Ἀθανάσιον, 87) Γεωργίου Χρῆστον καὶ 88) Σαφρίδην Σταῦρον.

Β' Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς:

1) Ντρέκην Νικόλαον, 2) Βετούλην Ἀθανάσιον, 3) Πιπεράκην Ἐμμανουήλ, 4) Ἀθανάσαρον Θεόδωρον, 5) Μπαλῆν Κωνστ., 6) Γιαννακούρην Χρῆστον, 7) Κοντοδῆμον Γεώργιον, 8) Κούβαρην Μιχαήλ, 9) Χατζηλιᾶν Ντῖνον, 10) Τσέλιγκαν Νικόλαον, 11) Νῖκον Ἀθανάσιον, 12) Μαγκλάραν Πιέρρον, 13) Μπέλλην Κωνστ., 14) Σολτᾶτον Γεώργιον, 15) Καραΐσκον Παναγιώτην, 16) Λεκάκον Παῦλον, 17) Μπάρλαν Ἰωάννην, 18) Καλμάντην Ταξιάρχην, 19) Σκαρβελάκην Μιλτιάδην, 20) Μαυροειδάκον Ἀθανάσιον, 21) Γεωργακόπουλον Δημήτριον, 22) Ζουλάκην Ἰωάννην καὶ 23) Καραγιάννην Παναγιώτην.

Γ' Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν:

1) Παξινὸν Δημήτριον, 2) Παπαδόπουλον Λεωνίδαν, 3) Σωτηρόπουλον Γεώργιον, 4) Σκιτσᾶν Χαράλαμπον, 5) Γεωργίου Ἰωάννην καὶ 6) Παπαγεωργίου Σωκράτην.

Δ' Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Κερκύρας:

1) Κώνσταν Ἀθανάσιον καὶ 2) Τσάτσιον Θωμᾶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οἱ ἐκ τοῦ κινηματογράφου κίνδυνοι διὰ τὴν νεότητα, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 673

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ πρώτη μου... δολοφονία, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου..... 677

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἀμερικανικὴ ἀστυνομία ἔναντι τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 683

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ (συνέχεια) 685

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὁ νέος κῶδιξ ὁδικῆς κυκλοφορίας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια καὶ τέλος) 689

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὸν Πειραιᾶ—Μὲ τὴν ἐπέτειον τῆς τεσσαρακονταετίας 27ης Μαΐου 1923—27ης Μαΐου 1963, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια καὶ τέλος) 693

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Los Angeles ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 698

Ἐκδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ, ὑπὸ Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α' κ. Δημοσθένους Χανδρινοῦ 701

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Οἱ πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες ἔτους 1963 - Πρωταθλήτρια ἡ ἀστυνομικὴ ὁμάς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 705

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 709

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Κωστῆς Παλαμᾶς—Μὲ τὴν ἐπέτειο τῶν ἐθνικῶν ἐξορμήσεων καὶ εἴκοσι χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατό του, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια)..... 711

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ εἰκοσιτετράωρα, ὑπὸ Συνεργάτου «Χ» 713

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Ἰουνίου 1963 718

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 719

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.